

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดงศึกษา
กรกฎาคม 2560

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดงศึกษา

กรกฎาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปะการแสดงศึกษา
กรกฎาคม 2560

อานนท์ เกียนอย่าง. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปะการแสดงศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์.ดร. ปรวัน แพทยานนท์.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) และเพื่อการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบแบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์อาเซียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่แบบ One Group Pretest – Posttest Design

ผลการศึกษาพบว่า

นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญและต้องการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียนโดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียนและความต้องการของนักเรียน จัดกิจกรรมหลายรูปแบบ เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงโดยใช้การวัดและการประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย เพื่อต้องการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน พบว่า ความต้องการเกี่ยวกับ ด้านเนื้อหากิจกรรมส่วนใหญ่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนาฏศิลป์ 10 ประเทศ จำนวน การแต่งกายเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน และดนตรีประกอบเพลงนาฏศิลป์อาเซียน

ความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่วนใหญ่ต้องการจัดการเรียนรู้โดยการศึกษาจากสถานที่ การถ่ายทอดความรู้จากสื่อมีเดีย เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน การสัมภาษณ์ผู้รู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน การจัดกิจกรรมกลุ่ม การศึกษาจากใบความรู้ที่ครูเตรียมให้ การสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อน จัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอน และ การรายงานเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน

ความต้องการด้านวิธีการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่ต้องการสังเกตพฤติกรรมการฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ รองลงมาคือ การสัมภาษณ์ การสอบถาม การตรวจชิ้นงาน (ชิ้นงานการปฏิบัติงานของนักเรียน) การทดสอบ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และการใช้แฟ้มจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 ตามลำดับ

ความต้องการด้านผู้ประเมินผลส่วนใหญ่ต้องการประเมินตนเองจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน เพื่อนประเมินเพื่อนจำนวนจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และ ผู้ปกครองประเมิน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 ตามลำดับ

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เป็นแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน ที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการปฏิบัติ เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จด้วยตัวนักเรียน เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ดียิ่งขึ้น มีการพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 13 แผน รวม 28 ชั่วโมง

ผลจากการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จำนวนนักเรียน 30 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่าในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1,2,4,5,6,7, 8,9,11,12, และ13 นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรมได้เป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้น และมีการเตรียมความพร้อมในทุกๆด้าน และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 กับหน่วยการเรียนรู้ที่ 10 นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรม แต่นักเรียนยังขาดทักษะในเรื่องของการปฏิบัติท่ารำ จึงทำให้นักเรียนปฏิบัติท่ารำได้ไม่ดีเท่ากับหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ

ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน พบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้ เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน ($\bar{X} = 16.27$, S.D = 0.83) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 8.30$, S.D = 1.98) 2) นักเรียนสามารถปฏิบัติท่ารำนาฏศิลป์อาเซียนอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.72) 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D = 0.38)

DEVELOPING LEARNING-TEACHING ACTIVITIES IN TRADITIONAL ASEAN
PERFORMING ARTS FOR MATTHAYOM SIX STUDENTS
AT SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY PRASARNMIT
DEMONSTRATION SCHOOL (SECONDARY)

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Art Education
at Srinakharinwirot University
July 2017

Anon Leanyang. (2017). *Developing Learning and Teaching Activities In Traditional Asean Performing Arts For Matthayom Six Students at Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary), Bangkok, Thailand*. Master Thesis, M.Ed.(Art Education). Bangkok: Graduate Srinakharinwirot University. Advisor committee: Dr.Porawan Pattayanon

This research explores the development of learning and teaching activities in traditional ASEAN performing arts for Matthayom six students at Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary). It aimed to develop learning and teaching activities in traditional ASEAN Performing arts for Mattayom Six students at Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) and comparing The learning achievement of thirty Mattayom six students at Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary). The research instruments employed in this study included learning and teaching activities in traditional ASEAN performing arts, lesson plans, tests and evaluation papers. The data was analysed by interpreting the content, average value, percentage, standard deviation and test results from the One Group Pre-test – Post-test Design.

Research Findings

The students and other related parties were aware of the importance of disseminating knowledge about traditional ASEAN performing arts, which could be achieved through studying the fundamentals of traditional ASEAN performing arts, and the needs of students for various kinds of activities to promote practical experience by employing comprehensive evaluation methods, namely the cognitive, psychomotor and the affective domains in order to achieve and effective development in learning and teaching activities. The needs of students are centered around content and activities that emphasize fundamental knowledge of ASEAN performing arts in ten countries, with traditional costumes and music used for traditional ASEAN performing arts.

Additionally, it was also suggested that learning activities should also be organized outside the classroom and online media may be used to transmit knowledge of traditional ASEAN performing arts, specialists may be interviewed, group activities can be arranged, handouts from teachers used hand-in-hand with other media, group discussions conducted amongst peers and comprehensive reports to summaries the topic studied.

Assessment and evaluation stress the importance of observing students the actual performances of students in rehearsal and organized activities, followed by interviewing, making enquiries and marking

the assigned project about the topic made by students. The test results are measured from nine students and a portfolio from twenty eight students, accounting for 30% and 26.66%, respectively.

The findings also indicated that the self-evaluation conducted by students themselves are ranked first in the survey by twenty four students (80%), followed by evaluations from teachers, peers and parents; all of which represent 53.33% and 16.66%, respectively.

Plans to develop learning and teaching activities in traditional ASEAN performing arts for Matthayom6 students at Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) is a plan to develop learning and teaching activities that promote demonstration and actual performance and practice to enforce the success of students and they achieved increased learning effectiveness, based on learning strategies in the twenty first century. In total, there were thirteen learning-teaching plans used for twenty eight hours of teaching.

The results from developing learning and teaching activities in traditional ASEA performing arts for thirty students at Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) pinpointed that students rendered exceptional performance and paid special attention to learning indicators 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 and 13, displayed enthusiasm and preparation. On the contrary, in learning content 3 and 10, students were found to have been satisfactorily attentive to the lessons and activities, but inadequate in some postures, so they did not perform as well as they did in other learning content.

Evaluation and key improvements for learning and teaching activities suggested that 1). the average score of Matthayom Six students in post-test ($\bar{X} = 16.27$, S.D. = 0.83) was higher than in the pre-test ($\bar{X} = 8.30$, S.D. = 1.98). 2). The students rendered a satisfactory performance in terms of traditional ASEAN dance ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.72). 3). Students indicated they were strongly in favour of activities about traditional ASEAN performing arts ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.38).

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ ความเมตตาปราณี คำแนะนำเป็นอย่างดี ตลอดจนการเสียสละทั้งกำลังกายกำลังใจ และเวลาอันมีค่าของบุคคลหลายท่าน ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณรายนามที่จะกล่าวถึงซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์.ดร. ปรวัน แพทยานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย ประธานกรรมการสอบปากเปล่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ นพอุดมพันธุ์ กรรมการสอบปากเปล่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพดล อินทร์จันทร์ กรรมการสอบเค้าโครง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยวดี มากพา กรรมการสอบเค้าโครง ที่ท่านได้ให้ความกรุณาห่วงใย ให้คำปรึกษา อีกทั้งแนะแนวความคิดและความรู้ต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ จันทนา เอี่ยมสกุล ที่ได้กรุณาให้ความรู้ ข้อเสนอแนะต่างๆ ให้ผู้วิจัยได้สามารถนำความรู้มาใช้เป็นแนวปฏิบัติในการศึกษาค้นคว้าและปรับปรุงแก้ไขปริญญานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตลอดจนคณะอาจารย์และบุคลากรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่กรุณาให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ ความคิด และแนวปฏิบัติให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ตลอดจนสาขาศิลปการศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อประโยชน์และแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

อานนท์ เลียนอย่าง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
คำถามของการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย	8
ระยะเวลาในการวิจัย	8
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	11
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
อาชีวศึกษากับการศึกษา	12
หลักสูตรแกนกลางอาชีวศึกษา	21
การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21	22
การจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์	26
หลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรนาฏศิลป์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	50
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52
3 วิธีดำเนินการวิจัย	55
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	65
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน	68
การวิเคราะห์ข้อมูล	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	90
สรุปผลการวิจัย	90
อภิปรายผล	92
ข้อเสนอแนะ	99
บรรณานุกรม	101
ภาคผนวก	105
ภาคผนวก ก	106
ภาคผนวก ข	116
ภาคผนวก ค	134
ภาคผนวก ง	200
ประวัติย่อผู้วิจัย	211

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การทดลองกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน	8
2 วิเคราะห์ข้อสอบ	61
3 เกณฑ์การให้คะแนนปฏิบัติทำอาเซียน	63
4 เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินความสามารถในการปฏิบัติทำ	64
5 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน	70
6 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	72
7 แสดงจำนวนและร้อยละของความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการ สอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน	73
8 จุดประสงค์การเรียนรู้	76
9 โครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	78
10 ผลการเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน	85
11 ผลการประเมินความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียนหลังการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนเรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน	86
12 ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน	87

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	10
2 กรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	25
3 สรุปการดำเนินการวิจัย	67

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการศึกษามีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางด้านต่างๆ เป็นอย่างมาก ดังพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ตอนหนึ่งว่า

“การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทักษะ ค่านิยม และ คุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้ สะดวก รวดเร็ว ได้ผลที่แน่นอนรวดเร็ว”

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่สร้างเพิ่มพูนความรู้และความคิดของบุคคล ทำให้บุคคลเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีความเจริญก้าวหน้า สามารถช่วยผู้อื่นในการทำ บำรุงสังคมของตนเองได้ จึงจำเป็นที่ทุกคนจะต้องศึกษาเล่าเรียนให้ต่อเนื่องไปตลอดชีวิต ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2545 จึงมี จุดมุ่งหมายในการสร้างเด็กไทยให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาทั้งด้านสติปัญญา (Intelligence Quotient: IQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient: EQ) และด้านคุณธรรม จริยธรรม (Moral Quotient: MQ) เพื่อให้เด็กไทยอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลกได้อย่างมี คุณภาพและรู้เท่าทัน นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ใน มาตรา 6 ได้กล่าวไว้ว่า การ จัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 7 ได้กล่าวไว้ว่าในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความ เป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2545 สรุปได้ว่าการพัฒนาในการสร้างเด็กไทยให้เป็น มนุษย์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขนั้น นอกจากด้าน

คุณธรรม จริยธรรม สิ่งที่เขาไม่ได้คือการส่งเสริมเกี่ยวกับการสืบสานทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ด้านการสร้างสรรค์ ซึ่งถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดและมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นควรจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน

แนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 นั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ให้ความสำคัญกับการปลูกฝัง “ทักษะ” ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะในการคิดขั้นสูง ทักษะในการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ควบคู่กับ “เนื้อหา” ในสาระวิชาหลักและความรู้อื่นที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 เช่น ความรู้เรื่องโลก ความรู้ด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้ด้านพลเมือง ความรู้ด้านสุขภาพ และความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม ผ่านหลักสูตรที่มีลักษณะกระชับ (lean curriculum) ช่างคิด (thinking curriculum) และบูรณาการ (interdisciplinary curriculum) เพื่อสร้างนักเรียนที่มี “คุณลักษณะ” อันพึงปรารถนาของโลกศตวรรษที่ 21 ได้ นั่นคือ รู้จักคิด รักการเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิต (วิจารณ์ พานิช, 2555: 4-7)

นอกจากนี้ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ยังต้องมีการผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับเนื้อหาและวิธีการสอน โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนทฤษฎีการเรียนรู้แบบใหม่ในการพัฒนาเนื้อหาและทักษะแบบใหม่อีกด้วย เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรมีคุณลักษณะที่มีชีวิต มีพลวัต มีปฏิสัมพันธ์ การเชื่อมต่อและมีส่วนร่วม ใช้สื่อผสมอย่างหลากหลาย ปรับเปลี่ยนตามความสามารถและระดับของผู้เรียน มีเนื้อหาที่ไม่ยึดติดกับตัวสื่อ เลือกประกอบเนื้อหาได้เอง ค้นหา-แก้ไข-จดบันทึกได้ เก็บประวัติการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และมีระบบการประเมินผลการเรียนรู้ที่รวดเร็วและต่อเนื่อง

ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ทักษะที่อยากให้เกิดกับผู้เรียนคือ 3R x 7C และต้องเรียนรู้ตลอดชีวิตทักษะชีวิต 3 อย่างที่ควรจะมีได้แก่ทักษะชีวิตและการทำงานทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีรวมทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้ผ่าน PBL – Problem Based Learning (กระบวนการเรียนรู้จากปมปัญหาสู่ปัญญา) และพัฒนาครูผู้สอนผ่านกระบวนการ PLC เพราะการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญที่ทำให้คนเกิดทักษะต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเตรียมประชากรให้พร้อมที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขการศึกษาคือสร้างพลังปัญญาแก่ประชากรเพื่อพร้อมรับกับปัญหาต่างๆ ดังนั้นการศึกษาจึงถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับพัฒนาประชากรเพื่อเตรียมความพร้อมในยุคศตวรรษปัจจุบันแต่ทั้งนี้การศึกษาจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณค่าที่แท้จริงในความเป็นมนุษย์ในฐานะเป็นหลักความคิดเชิงคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2540) กล่าวว่างานด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมนั้นก็เช่นเดียวกันคือ งานที่สร้างสรรค์ความเจริญทางด้านปัญญาและทางด้านจิตใจ ซึ่งเป็นทั้งต้นเหตุและองค์ประกอบที่เขาไม่ได้ของความเจริญทางด้านอื่นๆ ทั้งหมด พร้อมกับทะนุบำรุง

ศิลปวัฒนธรรมของเราซึ่งสืบทอดมาแต่อดีตอันยาวนาน มิให้ถูกกลืนไปในกระแส ของวัฒนธรรม มุ่งพัฒนาสร้างคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก ซึ่งสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2559) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) การเรียนรู้ที่ดีที่สุด คือ การเรียนที่เกิดจากทักษะจำเป็นในโลกอนาคต 5 ประการ ได้แก่ 1) ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2) การคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ 3) ความสามารถในการสื่อสารและเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลาย 4) ความสามารถในการปรับตัวในสถานการณ์ต่างๆ และ 5) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554: 24) ดังนั้น การจัด การศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียน มีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ(พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวด 4 มาตรา 22: 2545) เน้นการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง สร้างความพร้อมให้เด็กและเยาวชนมีพื้นฐานจิตใจที่งดงาม จิตสาธารณะมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สภาพนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2550) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551) เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การศึกษาเพื่อสร้างคนรุ่นใหม่ พร้อมที่จะเป็นผู้นำบนโลกที่ซับซ้อนในอนาคต สอนให้คนรู้จักสร้าง มีความเชื่อ คนที่รอบรู้ จะเข้าใจโลก เข้าใจการเปลี่ยนแปลง เข้าใจคนได้มากกว่า มีวิสัยทัศน์กว้างไกลกว่า จะเป็นปัจจัยการดำเนินชีวิตที่มีคุณภาพการศึกษาที่ดี คือ การเรียนรู้ที่จะเรียน

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางการศึกษามีการแลกเปลี่ยนข้อมูล เครื่องมือ กิจกรรมต่างๆ ด้านศิลปวัฒนธรรม เราไม่อาจปฏิเสธการเรียนรู้ ภาษา วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของเพื่อนบ้านได้ การส่งเสริมการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมประเทศเพื่อนบ้าน นับเป็นการเปิด โลกกว้างและเป็นจุดเริ่มต้นการเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคต ทำให้เกิด การเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรมและค่านิยมในหลายๆ ด้าน แต่มีวัฒนธรรมประการหนึ่งที่ประเทศไทยยังคงรักษาไว้เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นไทยได้ดียิ่ง คือ นาฏศิลป์ ซึ่งเป็นสิ่งที่บรรพบุรุษไทยได้รักษาและสืบทอดมาแต่โบราณ นับเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งแห่งความเจริญของชาติ นาฏศิลป์ นับเป็นศิลปะที่โดดเด่นที่สุด ถือเป็นศาสตร์ที่สำคัญยิ่ง สามารถแสดงออกได้โดยตัวเองทั้งในลักษณะที่

เข้มแข็งและอ่อนโยน แสดงถึงความเป็นอารยธรรมอันรุ่งเรือง และความมั่นคงของชาติ ความสำคัญของนาฏศิลป์นอกจากจะมีคุณค่าในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและแสดงถึงอารยธรรมที่รุ่งเรืองแล้ว นาฏศิลป์ยังมีประโยชน์ส่งเสริมสำหรับผู้ที่ได้เรียนรู้ การเรียนนาฏศิลป์ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะของชนชาติใด จะถ่ายทอดออกมาในรูปแบบการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายในการเคลื่อนไหว นอกจากนี้ นาฏศิลป์ยังเป็นกิจกรรมที่สามารถเสริมสร้างผู้เรียนให้มีวินัยในตนเอง รู้จักระเบียบวินัยในการแสดงออกร่วมกับผู้อื่น การศึกษามุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญามีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาลิขิตแวดล้อม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศให้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรอาเซียนศึกษาไว้รองรับการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของไทยอย่างเต็มตัว ในปี 2558 ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและเข้าใจความเป็น“อาเซียน”องค์กรเก่าแก่และมีความสำคัญมากที่สุดสำหรับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อสร้างและพัฒนาอาเซียนให้มีศักยภาพและก้าวหน้า ความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ดังนั้น ประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และประชาชนทั่วไปในฐานะที่เป็นพลเมืองไทยและพลเมืองอาเซียน จำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายๆ ด้าน เพื่อให้สามารถรองรับการแข่งขันในด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในฐานะที่ไทยเป็นประเทศสมาชิกผู้ก่อตั้งอาเซียน รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมของประเทศเพื่อร่วมผลักดันให้การสร้างประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จภายใน พ.ศ. 2558 เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในภูมิภาคอาเซียน ตามที่ปรากฏในปฏิญญาชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2553-2558 ซึ่งไทยมีข้อผูกพันร่วมกับสมาชิกอาเซียนที่จะส่งเสริมให้ประชาคมอาเซียนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการรวมตัวของอาเซียน ย้ำความมั่นคงของประชาชนในภูมิภาค อันจะทำให้ประชาชนสามารถก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนได้

การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษากับอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยต้องพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศและประเทศสมาชิกอาเซียน เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทยบนเวทีเศรษฐกิจโลกได้ ดังนั้น การศึกษาเรื่องราวของศิลปวัฒนธรรม ภาษา และภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ของประเทศสมาชิกในอาเซียน จึงเป็นเรื่องสำคัญในการเตรียมความพร้อมของเยาวชนไทย กรมอาเซียนได้ให้ความสำคัญกับความตระหนักรู้ เพื่อให้เยาวชนไทยได้มีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียนสร้างและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนไทยให้มีความรู้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาราชการของอาเซียนและภาษาสากลของโลก เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ และติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ทั้งที่เป็นคนอาเซียนและคนในภูมิภาคอื่นๆ ของโลก 2) เรียนรู้ภาษาวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารและการสร้างความเข้าใจระหว่างเพื่อนบ้าน

เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพการงานในอนาคต 3) ฝึกให้มีทักษะที่ดีในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะคอยอำนวยความสะดวกและเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารให้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะสร้างโอกาสการมีส่วนร่วมในการเข้าถึงและแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับเยาวชนไทย 4) สร้างความตระหนักรู้และมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียนผ่านกิจกรรมและโครงการต่างๆ ความร่วมมือของอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรม หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ความร่วมมือเฉพาะด้าน” คือ ความร่วมมือด้านอื่นๆ ที่มีขึ้นด้านการเมืองและเศรษฐกิจโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมที่ส่งผลกระทบในระดับภูมิภาค พัฒนาและเสริมสร้างสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรในภูมิภาคให้ดีขึ้น รวมถึงลดผลกระทบทางสังคม ที่เกิดจากการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจของอาเซียน ส่งเสริมและรักษาเอกลักษณ์ ประเพณีและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศ ตลอดจนส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชน ในแต่ละประเทศสมาชิก (สถาบันพัฒนาการศึกษาอนุระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยภาคเหนือ. 2554: 72) สถานศึกษาที่ต้องให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม ให้แก่เยาวชน โดยการให้ความรู้ความเข้าใจในการเป็นประชาคมอาเซียน มีการจัดกิจกรรม เฉพาะกลุ่ม กล่าวคือ เยาวชนกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน จัดกิจกรรมร่วมกับเด็กและเยาวชน ในประเทศสมาชิกอาเซียน มีการเปิดโอกาสได้มีส่วนร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเยาวชน มีความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อให้เยาวชนได้มีโอกาสปรับตัวเข้าสู่วิถีชีวิตได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการเรียนรู้เกี่ยวกับสังคม และวัฒนธรรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ประจำชาติของแต่ละประเทศ เพื่อให้มีความเข้าใจ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ประเทศสมาชิกในอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ เป็นประเทศเพื่อนบ้าน มีพื้นที่ติดต่อและใกล้เคียงกับประเทศไทย การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนที่ต้องให้ความสำคัญประเด็นหนึ่ง คือ การจัดการศึกษาเพื่อการสร้างความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่นในประชาคม ตลอดจนการสร้างความตระหนักในความหลากหลายของภูมิภาค เพื่อที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างในเชิงเชื้อชาติ ศาสนา และภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ (พินิต ระตะนกุล. 2555: 95-96) จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์นอกจากจะทำให้เกิดความบันเทิงใจสำหรับมนุษย์แล้ว ยังเป็นสิ่งที่แสดงออกทางด้านศิลปวัฒนธรรม ที่บ่งบอกถึงความเป็นไทย ก่อให้เกิดประโยชน์ต่างๆ มากมายแก่สังคมอันเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียน นอกจากนาฏศิลป์ไทยแล้วยังมีนาฏศิลป์เพื่อนบ้านที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะประเทศของเรากำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ฉะนั้นนาฏศิลป์อาเซียนจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทำให้ได้รับการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นจากการเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา

และมีคุณภาพ ในการกำหนดหลักสูตรหรือการพัฒนาการเรียนการสอนถือว่ามีความสำคัญเป็นอันมาก ในยุคปัจจุบันเนื่องจากสภาวะของสังคมในระดับชาติหรือระดับโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคตามสมัย ดังนั้นการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนจึงถือว่ามีความสำคัญ ในแต่ละกลุ่มสาระ แต่ละสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ปฏิบัติได้มีคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมและยังก่อให้เกิดสมรรถนะแก่ผู้เรียนที่พึงประสงค์ นอกจากนี้มาตรฐานการเรียนรู้ยังถือกลไกในการขับเคลื่อนพัฒนาระบบการศึกษา ในมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไรและประเมินอย่างไร รวมเอาเครื่องมือการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพทางการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้กำหนดสาระการเรียนรู้รายวิชาวิถีพลโลก เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน โดยวิเคราะห์จากสาระการเรียนรู้แกนกลางให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงกันเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน เป็นการรวมเอาศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบของการแสดงของแต่ละเชื้อชาติที่ได้เข้าร่วมสมาคมอาเซียนเพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษา ปัจจัยหลักของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์อาเซียน การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาในเรื่องของศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยวัตถุประสงค์เพื่อชี้แนะแนวทางในการเปิดการเรียนรู้ถึงหลักวัฒนธรรมในแต่ละเชื้อชาติ 10 ชาติที่ได้เข้าร่วมเป็นสมาคมอาเซียน ตามหลักการเพื่อศึกษารูปแบบการแสดงรวมถึงวิธีการอยู่ร่วมกัน การดำรงชีวิตว่าเป็นอย่างไร โดยผ่านการเรียนรู้ในทางด้านทฤษฎีและผ่านการปฏิบัติของนาฏศิลป์ในแต่ละชาติ 10 ชาติ ตามรายวิชาจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของศิลปวัฒนธรรมของแต่ละชาติและได้ตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมประจำชาติของตนไปด้วย

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนการสอนเรื่องนาฏศิลป์อาเซียน และสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการที่ได้ศึกษาและได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียนที่ผ่านมาทำให้ผู้สอนได้ค้นพบปัญหาในการจัดการเรียนการสอน 1)เนื้อหาสาระในการเรียนนาฏศิลป์อาเซียนมีมากเกินไปกับระยะเวลาของเด็กที่ต้องเรียน จึงทำให้ในการจัดการเรียนการสอนมีความรีบเร่งในการสอนเพื่อให้ครบตามเวลาและเนื้อหาที่กำหนด 2)เด็กขาดทักษะเกิดจากผู้สอนเน้นทฤษฎีมากเกินไปจึงทำให้เด็กขาดทักษะในการปฏิบัติในการแสดงได้อย่างถูกต้อง 3)ผู้สอนขาดความรู้ในเรื่องนาฏศิลป์อาเซียนอย่างลึกและเชี่ยวชาญมากพอที่จะทำการสอนได้ เพราะการที่ดู VDO แล้วมาสอนในเรื่องของการปฏิบัติ ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถบอกเทคนิคในเรื่องต่างๆหรือทำท่าที่เป็นลักษณะเฉพาะในการปฏิบัติจริงได้4)เด็กไม่สามารถปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์อาเซียนได้ถูกต้องตามต้องการ และเพื่อให้ผู้เรียนเน้นการพัฒนาทักษะจิตพิสัย เกิด

เจตคติที่ดีต่อวิชานาฏศิลป์ ได้ฝึกปฏิบัติด้านนาฏศิลป์และเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนต่อชั้นที่สูงขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นมรดกที่สืบทอดต่อกันมา

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน 10 ประเทศให้สอดคล้องกับความต้องการความสนใจของนักเรียนและสอดคล้องกับการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเกี่ยวกับอาเซียนในปี พ.ศ. 2559 เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้นาฏศิลป์และวัฒนธรรมอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ และเป็นการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม เกิดการเรียนรู้ความสามารถพื้นฐานทางด้านนาฏศิลป์และอาเซียนที่หลากหลายเพิ่มขึ้น สามารถนำมาเป็นพื้นฐานในการนำไปใช้แสวงหาความรู้ขั้นต่อไป มุ่งเน้น การเติมเต็มเกี่ยวกับนาฏศิลป์ ทั้งด้านความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ของผู้เรียนให้กว้างขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) นาฏศิลป์อาเซียน
2. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
3. เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
4. เพื่อประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ก่อนและหลังใช้กิจกรรม และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน

คำถามของการวิจัย

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) นาฏศิลป์อาเซียน เป็นอย่างไร
2. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียนจะเป็นไปในทิศทางใดและให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21
3. การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียนดำเนินการอย่างไร
4. การประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ก่อนและหลังใช้กิจกรรมแตกต่างกันหรือไม่ นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติทำร่ายอยู่ในระดับใดและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน อยู่ในระดับใด

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ที่เลือกเรียนวิชาเลือก เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จำนวน 30 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D)

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม มีขอบเขตเนื้อหา ดังนี้ ประวัติความเป็นมาความสำคัญของอาเซียน ลักษณะการแสดง เครื่องแต่งกาย และการนำเสนอ นาฏศิลป์อาเซียน ทั้ง 10 ประเทศ

ระยะเวลาในการวิจัย

การทดลองกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ใช้เวลาในการทำวิจัย โดยการเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางที่ 1 เรื่อง การทดลองกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

ตาราง 1 เรื่อง การทดลองกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

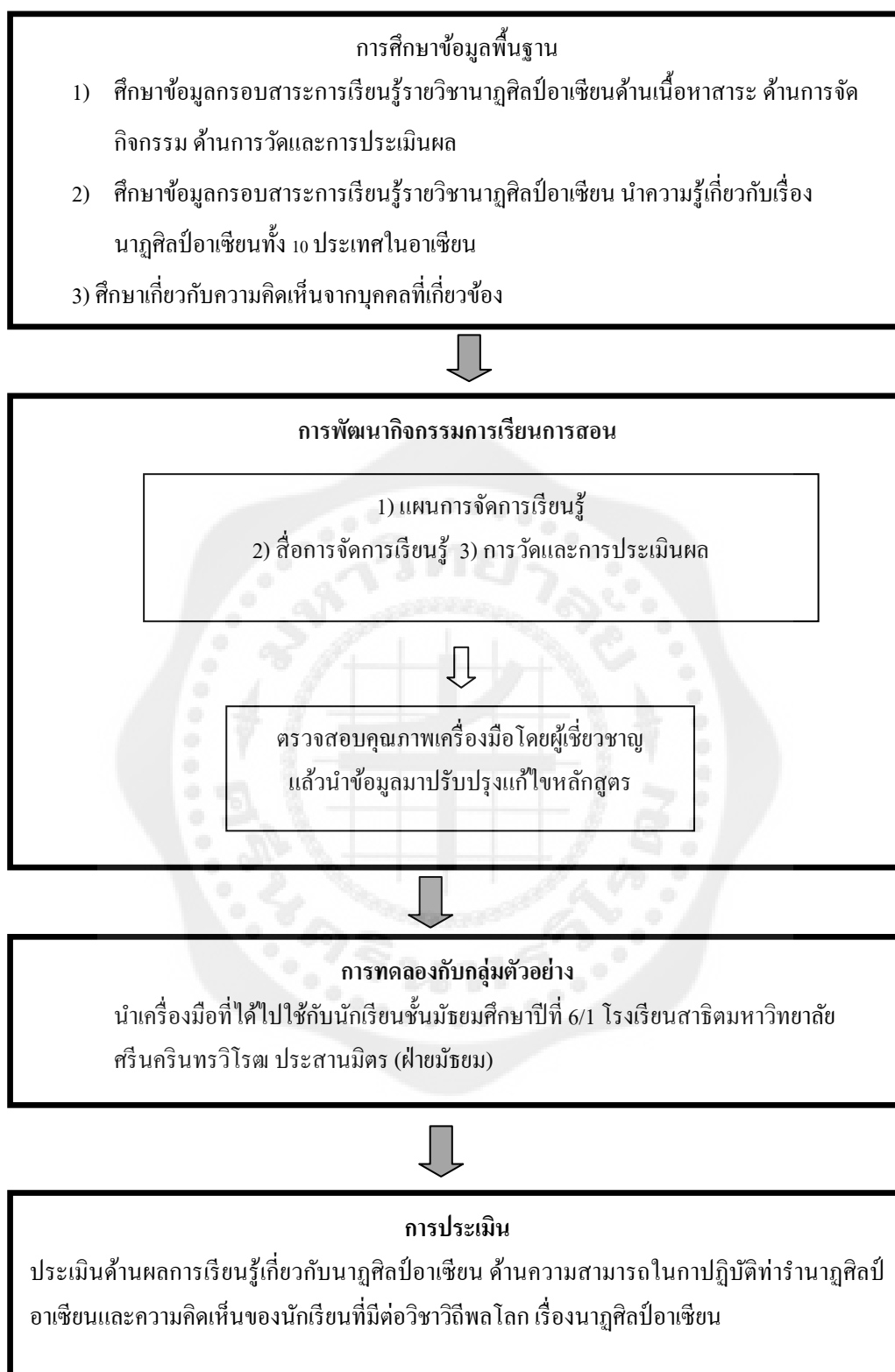
ลำดับที่	วิธีการดำเนินงาน	สัปดาห์	หมายเหตุ
ระยะที่ 1	จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชานาฏศิลป์อาเซียน	1	
ระยะที่ 2	จัดทำเครื่องมือ	2	
ระยะที่ 3	นำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง/แก้ไข/ปรับปรุง	2	
ระยะที่ 4	นำรายวิชามาทดลองใช้กับเด็กนักเรียน	10	
ระยะที่ 5	การรวบรวมข้อมูล/สรุปเป็นรูปเล่มงานวิจัย	4	

กรอบแนวคิด

การศึกษาครั้งนี้เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน โดยผู้วิจัย ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องนาฏศิลป์อาเซียนโดยมีขั้นตอนต่อไปนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดย1) ศึกษาข้อมูลจากกรอบสาระการเรียนรู้รายวิชา นาฏศิลป์อาเซียน ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดและการประเมินผล 2) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. การสร้างเครื่องมือโดยนำผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาเป็นเครื่องมือ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) สื่อการจัดการเรียนรู้ และ 3) การวัดและการประเมินผล
3. การทดลองใช้ โดยนำเครื่องมือที่ได้ไปใช้กับประชากรกลุ่มตัวอย่าง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยพัฒนางิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรรายวิชา นาฏศิลป์อาเซียน หมายถึง กระบวนการสร้างหลักสูตรในลักษณะจัดทำรายวิชาเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ให้สอดคล้องกับนโยบายของสถานศึกษา ความต้องการของประเทศที่ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ความต้องการ ความสนใจของนักเรียน และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ใช้ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน หมายถึง กระบวนการเรียนการสอน ที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ

3. ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของการพัฒนาการเรียนรู้ตามทฤษฎีในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 1) ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3) ทักษะทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ 5) สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้

4. การสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม หมายถึง การสังเกตพฤติกรรมความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน ซึ่งพิจารณาจาก 1) ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม 2) ให้ความร่วมมือปฏิบัติกิจกรรม 3) มีมารยาทในการสื่อสาร ทำการสังเกตในแผนการสอนที่ 6-9

5. การประเมินทักษะปฏิบัติ หมายถึง ความสามารถด้านการร่ายรำของนักเรียนในการปฏิบัติท่านาฏศิลป์อาเซียน ที่ได้รับการจัดกิจกรรม ซึ่งพิจารณาจาก 1) ความถูกต้องของการปฏิบัติท่ารำ 2) ปฏิบัติถูกต้องตรงตามจังหวะ 3) ความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติ

6. เจตคติต่อวิชานาฏศิลป์อาเซียน หมายถึง ความรู้สึกรักของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่มีต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์อาเซียน ก่อนและหลังเรียน คือ 1) ด้านความรู้ความเข้าใจ 2) ด้านความรู้สึกและอารมณ์ 3) ด้านพฤติกรรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารายวิชานาฏศิลป์อาเซียน สารานุกรมศิลป์ เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ตามลำดับดังนี้

1. อาเซียนกับการศึกษา
2. หลักสูตรแกนกลางอาเซียน
3. การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21
4. การจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์
5. หลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรนาฏศิลป์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. อาเซียนกับการศึกษา

1.1 ประวัตินาฏศิลป์อาเซียน

ประชาคมอาเซียน หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) เป็นองค์กรระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ได้ร่วมกันจัดตั้ง สมาคมอาสา (Association of South East Asian) เมื่อเดือน กรกฎาคม 2504 เพื่อการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แต่ดำเนินการไปได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลง เนื่องจากความผกผันทางการเมืองระหว่างประเทศอินโดนีเซียและประเทศมาเลเซียจนเมื่อมีการฟื้นฟูสัมพันธภาพทางการทูตระหว่างสองประเทศ จึงได้มีการแสวงหามหาหนทางความร่วมมือกันอีกครั้ง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 หลังจากการลงนามในปฏิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Declaration of ASEAN Concord) หรือเป็นที่รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า ปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย หลังจากจัดตั้งประชาคมอาเซียน เมื่อ 8 สิงหาคม 2510 แล้ว อาเซียนได้เปิดรับสมาชิกใหม่จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มเติมเป็นระยะ ได้แก่ บรูไน ดารุสซาลาม สาธารณรัฐสิงคโปร์ เวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า ราชอาณาจักรกัมพูชา

วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน ก่อตั้งขึ้นโดยวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มกีดกันการค้ารุนแรงขึ้น ทำให้อาเซียนได้หันมา มุ่งเน้นกระชับและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างกันมากขึ้น วัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน มี 7 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร
4. ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย
5. ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสาร และปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต
6. ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
7. ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

1.2 กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

กฎบัตรอาเซียน เปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียนที่จะทำให้อาเซียนเป็นสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์การให้กับอาเซียน โดยนอกจากจะประมวลสิ่งที่ถือเป็นค่านิยมหลักการ และแนวปฏิบัติในอดีตของอาเซียนมาประกอบกันเป็นข้อปฏิบัติอย่างเป็นทางการของประเทศสมาชิกแล้ว ยังมีการปรับปรุงแก้ไขและสร้างกลไกใหม่ขึ้น พร้อมกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรที่สำคัญในอาเซียน ตลอดจนความสัมพันธ์ในการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนให้สามารถดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวของประชาคมอาเซียนให้ได้ภายในปี พ.ศ. 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้

ทั้งที่ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์ ในโอกาสครบรอบ 40 ของการก่อตั้งอาเซียน แสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของอาเซียนที่กำลังก้าวเดินไปด้วยกันอย่างมั่นใจ ระหว่างประเทศสมาชิกต่างๆ ทั้ง 10 ประเทศ และถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ชิ้นสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนอาเซียนให้เป็นองค์กรที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่าง

รัฐบาล ประเทศสมาชิกได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียน ครบทั้ง 10 ประเทศแล้ว เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2551 กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 เป็นต้นไป

1.2.1 วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน คือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียนจะให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล

โครงสร้างและสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 หมวด 55 ข้อ ได้แก่

- หมวดที่ 1 ความมุ่งประสงค์และหลักการของอาเซียน
- หมวดที่ 2 สภาพบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน
- หมวดที่ 3 สมาชิกภาพ (รัฐสมาชิก สิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิก และการรับสมาชิกใหม่)
- หมวดที่ 4 โครงสร้างองค์กรของอาเซียน
- หมวดที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน
- หมวดที่ 6 การคุ้มกันและเอกสิทธิ์
- หมวดที่ 7 กระบวนการตัดสินใจ
- หมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท
- หมวดที่ 9 งบประมาณและการเงิน
- หมวดที่ 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน
- หมวดที่ 11 อุตลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน
- หมวดที่ 12 ความสัมพันธ์กับภายนอก
- หมวดที่ 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เสริมสร้างกลไกการติดตามความตกลงต่างๆ ให้มีผลเป็นรูปธรรม และผลักดันอาเซียนให้เป็นประชาคมอย่างแท้จริง กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีข้อกำหนดใหม่ๆ ที่ช่วยปรับปรุงโครงสร้างการทำงานและกลไกต่างๆ ของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพิ่มความยืดหยุ่นในการแก้ไขปัญหา เช่น 1) กำหนดให้เพิ่มการประชุมสุดยอดอาเซียนเดิมปีละ 1 ครั้ง เป็นปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้ผู้นำมีโอกาสหารือกันมากขึ้น พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงทางการเมืองที่จะผลักดันอาเซียนไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมในอนาคต 2) มีการตั้งคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนไปประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา ซึ่งไม่เพียงแต่จะแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจอันแน่วแน่ของอาเซียนที่จะ

ทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด เพื่อมุ่งไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคต และยังช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมประชุม และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิก 4) หากประเทศสมาชิกไม่สามารถตกลงกันได้โดยหลักฉันทามติ ให้ใช้การตัดสินใจรูปแบบอื่นๆ ได้ตามที่ผู้นำกำหนด 5) เพิ่มความยืดหยุ่นในการตีความหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายใน โดยมีข้อจำกัดว่าหากเกิดปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ส่วนร่วมของอาเซียนหรือเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ประเทศสมาชิกต้องหารือกันเพื่อแก้ไขปัญหา และกำหนดให้ประธานอาเซียนเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

1.2.2 ความสำคัญของกฎบัตรอาเซียนต่อประเทศไทย

กฎบัตรอาเซียน ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามพันธกรณีต่างๆ ของประเทศสมาชิก ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมหลักประกันไทยว่า จะสามารถได้รับผลประโยชน์ตามที่ตกลงกันไว้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย นอกจากนี้ การปรับปรุงการดำเนินงานและโครงสร้างองค์กรของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการเสริมสร้างการร่วมมือในทั้ง 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน เป็นหลักฐานสำคัญที่ทำให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อความต้องการและผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก รวมทั้งยกสถานะและอำนาจต่อรองและภาพลักษณ์ของประเทศสมาชิกในเวทีระหว่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเอื้อให้ไทยสามารถผลักดันและได้รับผลประโยชน์ด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นด้วย

ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก

การประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 ปี 2546 ที่บาหลี ผู้นำประเทศอาเซียนเห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

วัตถุประสงค์ 3 เสาหลัก ดังนี้

1. การสร้างประชาคมแห่งสังคมที่เอื้ออาทร
2. แก้ไขผลกระทบต่อสังคมเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ
3. ส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้อง
4. ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนระดับรากหญ้า การเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม รวมทั้งรับรู้ข่าวสารเพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงเอกลักษณ์อาเซียน

เสาหลักที่ 1 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

- การป้องกันความขัดแย้งและมาตรการการสร้างควมไว้วางใจ
- การแก้ไขความขัดแย้งและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ
- การสร้างสันติภาพหลังความขัดแย้ง
- ประเด็นความมั่นคงรูปแบบใหม่
- เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนด้านการจัดการภัยพิบัติ และการตอบสนองสถานการณ์

ฉุกเฉิน

- การตอบสนองที่มีประสิทธิภาพและทันเวลาต่อประเด็นเร่งด่วนหรือสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่ออาเซียน

เสาหลักที่ 2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

- การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน
- การจัดทำกรอบความตกลงด้านการค้าบริการของอาเซียน
- กรอบการตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน
- โครงการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เสาหลักที่ 2 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

มีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชาชนอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน

องค์ประกอบที่สำคัญของประชาคมอาเซียน

1. การพัฒนามนุษย์

- 1.1 ให้ความสำคัญกับการศึกษา
- 1.2 การลงทุนในการพัฒนามนุษย์
- 1.3 ส่งเสริมการทำงานที่เหมาะสม
- 1.4 การอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงประยุกต์
- 1.5 เสริมสร้างทักษะในการประกอบอาชีพสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม

2.1 การจัดความยากจน

2.2 เครือข่ายความปลอดภัยทางสังคมและความคุ้มครองกันจากผลกระทบด้านลบจากการรวมตัวอาเซียน และโลกาภิวัตน์

2.3 ส่งเสริมความมั่นคง และความปลอดภัยอาหาร

2.4 การเข้าถึงการดูแลสุขภาพและส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพ

2.5 การเพิ่มศักยภาพในการควบคุมโรคติดต่อ

2.6 รับประกันอาเซียนที่ปลอดยาเสพติด

2.7 การสร้างรัฐที่พร้อมรับภัยพิบัติและประชาคมที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น

3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม

3.1 การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

3.2 การคุ้มครองและส่งเสริมแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน

3.3 ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ

4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

4.1 การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลก

4.2 การจัดการและการป้องกันแก้ปัญหาหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน

4.3 ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน โคนการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของประชาชน

4.4 ส่งเสริมความสำคัญของเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม

4.5 ส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานและการดำรงชีวิตในเขตเมือง และชุมชนอาเซียน

4.6 การประสานนโยบายสิ่งแวดล้อมและฐานข้อมูล

4.7 ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรชายฝั่ง และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน

4.8 ส่งเสริมการจัดการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

4.9 ส่งเสริมความยั่งยืนของทรัพยากรน้ำจืด

4.10 การตอบสนองด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการจัดการด้านผลกระทบ

4.11 ส่งเสริมการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน

5.1 ส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน และความรู้สึกร่วมของการเป็นประชาคม
การส่งเสริมและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน

5.2 ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม

5.3 การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับชุมชน

6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา

1.3 การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

1. การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ในสาระและรายละเอียดของกฎบัตรอาเซียน
เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในความเป็นมา ความสำคัญ และทิศทางของความร่วมมือที่จะเกิดขึ้นในภูมิภาคในอนาคตใกล้ที่ถูกต้องโดยการ

1.1 การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนศึกษา

1.2 จัดสรรผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่มีความเข้าใจในเรื่องกฎบัตรอาเซียน ให้เป็นวิทยากรเผยแพร่ให้ความรู้ และสร้างความรู้ความเข้าใจให้สถานศึกษาทุกระดับตามที่ร้องขออย่างเร่งด่วน

1.3 จัดทำและเผยแพร่หลักสูตรอาเซียนศึกษา โดยมีการบรรจุลงในหลักสูตรการเรียนการสอนภาคบังคับ และระยะเวลาการเรียนการสอนที่แน่นอนในสถานศึกษาทุกระดับ

1.4 จัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษาและศูนย์ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียนและประเทศสมาชิก ทิรองรับและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและประชาชนทั่วไป

1.5 สร้างผู้นำการเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับอาเซียนศึกษาและสร้างเครือข่ายผู้นำในภูมิภาคอาเซียน ที่เอื้อต่อการพัฒนาร่วมกันในอนาคต ทั้งในระดับผู้เรียน ครู ภาครับและภาคเอกชน

1.6 ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ช่องเสรี และโทรทัศน์ช่องหรือรายการพิเศษเกี่ยวกับอาเซียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

2. การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งถูกกำหนดในข้อตกลงเบื้องต้นให้ใช้เป็นภาษาอาเซียน ให้แก่คนไทยในทุกระดับ

2.1 พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนทั่วไปในทุกระดับและประเภทการศึกษา โดยเริ่มตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ถึงระดับใช้การหรือระดับสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกิจกรรมการเรียนการสอนต้องเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติและสื่อสารได้จริง

2.2 พัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษาตลอดจนกำลังพลภาครัฐให้มีความสามารถในการภาอังกฤษในการสื่อสารและการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดการอบรมภาษาอังกฤษระดับต่างๆ ในหน่วยงาน การจัดสรรทุนการศึกษาและเปิดโอกาสในการส่งครูและบุคลากรทางการศึกษา และข้าราชการไปเข้าร่วมการอบรมภาษาอังกฤษร่วมกับหน่วยงานภายในและภายนอกประเทศเป็นระยะ ตลอดจนส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารและการปฏิบัติงานระหว่างกัน

2.3 จัดรายการที่เน้นสาระความบันเทิงที่ช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เผยแพร่ทางสื่อแขนงต่างๆ เพื่อจูงใจให้ประชาชนทุกระดับเห็นความสำคัญ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารภายในระยะเวลาที่จำกัด

3. การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาของประเทศเพื่อนบ้านอย่างน้อย 1 ประเทศ

3.1 จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศเพื่อนบ้าน โดยกำหนดให้การศึกษาภาษาของประเทศเป็นหนึ่งในวิชาเลือกที่ผู้เรียนสามารถเรียนและมีการสอบวัดผลการเรียนเช่นเดียวกับความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษ

3.2 ส่งเสริมครู บุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการรวมทั้งนักเรียน/นักศึกษา ที่มีความสามารถด้านภาษาของประเทศเพื่อนบ้านให้มีโอกาสเป็นผู้นำในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาของประเทศเพื่อนบ้านเหล่านั้นให้แก่ผู้อื่น โดยสามารถใช้เป็นสมรรถนะที่ช่วยเพิ่มโอกาสและผลตอบแทนในการทำงานเทียบเท่ากับสมรรถนะและความสามารถคนอื่น

3.3 สนับสนุนการจัดการศึกษาและการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อนบ้านในสถาบันการศึกษาของไทย และอาจมีการกำหนดระเบียบเบื้องต้นในการสอบในอนุญาตประกอบวิชาชีพ เพื่อการทำงานข้ามชาติให้มีการสอบการใช้ภาษาถิ่นเพิ่มขึ้น

3.4 ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาของประเทศเพื่อนบ้านได้ทราบถึงโอกาส และผลประโยชน์ค่าตอบแทนที่สูงขึ้น ตลอดจนมีโอกาสได้เดินทางไปทำงานในประเทศเหล่านั้น ทั้งในระดับแรงงานและระดับฝีมือ และแรงงานไร้ฝีมือ

4. การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน และการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจอันดีในเรื่องการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างทางวัฒนธรรมและลักษณะร่วมทางวัฒนธรรมที่เป็นจุดเด่นของชาติในภูมิภาคที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน

4.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่นในประชาคม ตลอดจนการสร้างความรู้ความตระหนักในความหลากหลายของภูมิภาค เพื่อที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างในเชิงเชื้อชาติ ศาสนา และภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ

4.2 ปรับวิธีและสาระในการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ที่มีคามเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ให้มีลักษณะเป็นการเรียนรู้เพื่อทำความเข้าใจเหตุการณ์ที่เป็นไปในอดีตตามมุมมองการรับรู้ของแต่ละชาติ เพื่อเป็นประสบการณ์ที่ทุกชาติจะต้องช่วยกันป้องกันไม่ให้เหตุการณ์ความขัดแย้งในอดีตเกิดขึ้นอีก มากกว่าการเรียนรู้เพื่อพิสูจน์หาว่าฝ่ายใดเป็นฝ่ายถูกหรือผิด

4.3 จัดการเรียนการสอนในเรื่องประเทศเพื่อนบ้าน ที่เน้นการสร้างความรู้สึกรับรู้ และยกย่องเทียบเท่ากับประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ที่มีระดับการพัฒนาสูงกว่า

5. การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านอื่นๆ เพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือในเสาต่างๆ เมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

5.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับลดภาษี ข้อได้เปรียบ เสียเปรียบทางการค้า การแบ่งระดับการพัฒนาประเทศในประชาคม

5.2 การศึกษาเพื่อสร้างคนไทยและบัณฑิตไทย ให้สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 การศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างประเทศที่ต้องเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีการเริ่มให้ความรู้ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานหรืออาชีวศึกษา

5.4 การศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของคนไทยและบัณฑิตไทยในทุกระดับ เพื่อเตรียมความพร้อมต่อโครงสร้างประชากรที่จะเปลี่ยนไปเป็นสังคมสูงอายุ

5.5 การให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ ตลอดจนระบบสนับสนุนด้านการศึกษา โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของสถาบันการศึกษา

5.6 การสร้างระบบการประกันและการประเมินคุณภาพและเกณฑ์มาตรฐานเพื่อเปรียบเทียบ ทั้งระบบภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ในกรอบอาเซียน ทั้งในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การสร้างผลงานวิจัย และการจัดบริการทางการศึกษา

5.7 สนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ โดยให้มีการแลกเปลี่ยนผู้สอนระดับศาสตราจารย์มาสอนระดับปริญญาโท และเอกในภูมิภาคเพิ่มขึ้น และให้มีการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโทและเอกเป็นภาษาอังกฤษ

5.8 ให้ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในลักษณะศูนย์ฝึกอบรม เพื่อการพัฒนาประเทศไทยจากการเพิ่มศักยภาพของคนในชาติ (หนังสือชุดประชาคมอาเซียน. 2555)

จากข้อความข้างต้นประชาคมอาเซียนเป็นองค์กรระหว่างประเทศระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ เป็นการรวมตัวกันระหว่างประเทศต่างๆ 10 ประเทศได้แก่ ไทย พม่า ลาว เวียดนาม บรูไน ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ กัมพูชา เป็นการสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสรีภาพทางการเมือง และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม นอกจากนั้นอาเซียนยังออกกฎบัตรเพื่อเปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียนที่จะทำให้อาเซียนเป็นสถานะ เป็นนิติบุคคล เป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน และยังทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง เคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น

เมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. หลักสูตรแกนกลางอาเซียน

ความเป็นมาของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน

สำนักเลขาธิการอาเซียน สำนักงานเลขาธิการภูมิภาคอาเซียน ASEAN-US Technical Assistance (USALD) และกระทรวงศึกษาธิการของประเทศสมาชิกได้ร่วมกันจัดทำเอกสารต้นฉบับหลักสูตรแกนกลางอาเซียน เพื่อให้สถานศึกษา ครูใช้เป็นแนวทางสำหรับการให้ความรู้/สอนเรื่องอาเซียนในมุมมองของการเป็นภูมิภาคอันเดียวกัน โดยเอกสารฉบับนี้ได้มีการเปิดตัวในระหว่างการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งที่ 7 เมื่อเดือนกรกฎาคม 2556 ที่สาธารณรัฐอินโดนีเซียเพื่อให้ประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนนำต้นฉบับหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ ตามวิธีการเรียนการสอนความต้องการเพื่อให้เกิดความเหมาะสมของแต่ละประเทศต่อไป

เป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน

หลักสูตรแกนกลางอาเซียนจัดทำขึ้นโดยมุ่งเน้นในประเด็นต่อไปนี้

1. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เสริมสร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน และความ เป็นอัตลักษณ์อาเซียน
2. การสร้างสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ซึ่งรวมเป็นหนึ่งเดียว
3. การสร้างรากฐานที่แข็งแกร่งเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดี การเป็นมิตรประเทศที่ดี และมีความ รับผิดชอบร่วมกันมากยิ่งขึ้น
4. การส่งเสริมการพัฒนามนุษย์และสังคม เคารพในหลักฐานเสรีภาพ ความเท่าเทียมทางเพศ การส่งเสริมและปกป้องด้านสิทธิมนุษยชน และการเสริมสร้างความยุติธรรมทางสังคม
5. การส่งเสริมความตระหนักในความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และมุ่งเน้น ค่านิยมร่วมกัน
6. การมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม ความ ยุติธรรมและสิทธิและส่งเสริมความยั่งยืนและสิ่งแวดล้อม

สาระสำคัญ (Theme)

สาระสำคัญของการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางอาเซียนจะเน้นใน 5 ประเด็น ซึ่งสอดคล้องกับ เป้าหมายที่ระบุไว้ในแผนการจัดตั้งประชาคมอาเซียนและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN-Cultural Community: ASCC) และรองรับ Roadmap for and ASEAN Community

1. การรู้จักอาเซียน(Knowing ASEAN)
2. การตระหนักถึงคุณค่าของอัตลักษณ์และความหลากหลาย(Valuing Identity and Diversity)
3. การเชื่อมโยงโลกและท้องถิ่น(Connecting Global and Local)
4. การส่งเสริมความเสมอภาคและยุติธรรม(Promoting Equity and Justice)
- 5.การทำงานร่วมกันเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน(Working together for a Sustainable Future)

แนวทางการเรียนรู้ (Pathways)

แนวทางการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน แบ่งออกเป็น 4 แนวทาง ได้แก่

1. ประชาชน (People) เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับบุคคล กลุ่มชาติพันธุ์ มรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น
 2. สถานที่ (Place) เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ระบบนิเวศ เป็นต้น
 3. วัตถุ (Materials) เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น สิ่งประดิษฐ์ งานศิลปะ เป็นต้น
 4. แนวคิด (Ideas) ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นของศาสนา ความเชื่อ ปรัชญา ค่านิยม เป็นต้น
- สาขาวิชา (Subject Areas)

หลักสูตรแกนกลางอาเซียน กำหนดให้จัดการเรียนรู้เรื่องอาเซียนใน 7 สาขาวิชา ได้แก่

1. ประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์ (History and Social Studies)
2. วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Science and Mathematics)
3. หน้าที่พลเมืองและจริยศาสตร์ (Civic and Moral Education)
4. ภาษาและวรรณกรรม (Languages and literature)
5. ศิลปะ (Arts)
6. สุขศึกษาและพลศึกษา (Health and Physical Education)
7. เทคโนโลยี (Technology)

3. การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 20 และ 19 โดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการ

จัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กในศตวรรษที่ 21 นี้ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) วิจารณ์ พานิช (2555: 16-21) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังนี้

สาระวิชาที่มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์ โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

สาระวิชาหลัก (Core Subjects) ประกอบด้วย

ภาษาแม่ และภาษาสำคัญของโลก

ศิลปะ

คณิตศาสตร์

การปกครองและหน้าที่พลเมือง

เศรษฐศาสตร์

วิทยาศาสตร์

ภูมิศาสตร์

ประวัติศาสตร์

โดยวิชาแกนหลักนี้จะนำมาสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หรือหัวข้อสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลัก และสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก ดังนี้

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

ความรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness)

ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy)

ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี (Civic Literacy)

ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)

ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy)

ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม จะเป็นตัวกำหนดความพร้อมของนักเรียนเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่

ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม

การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา

การสื่อสารและการร่วมมือ

ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีมากมาย ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน ดังนี้

ความรู้ด้านสารสนเทศ

ความรู้เกี่ยวกับสื่อ

ความรู้ด้านเทคโนโลยี

ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ ในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ นักเรียนจะต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญดังต่อไปนี้

ความยืดหยุ่นและการปรับตัว

การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง

ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม

การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต (Productivity) และความรับผิดชอบเชื่อถือได้ (Accountability)

ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Responsibility)

ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R x 7C

3R คือ Reading (อ่านออก), (W)Riting (เขียนได้), และ (A)Rithmetics (คิดเลขเป็น) 7C ได้แก่

Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา)

Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม)

Cross-cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์)

Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ)

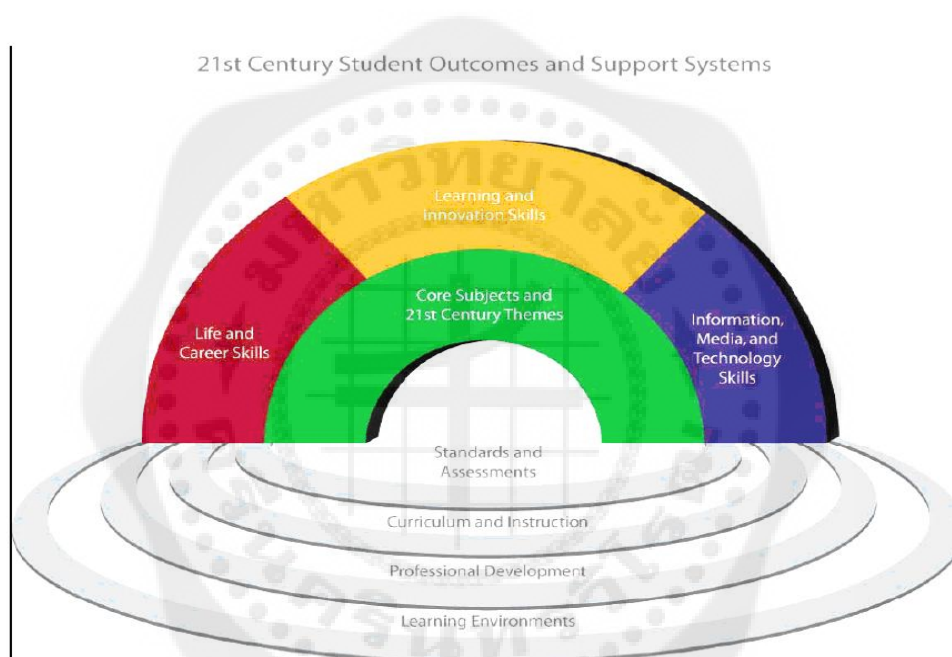
Communications, Information, and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ)

Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)

Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้)

แนวคิดทักษะแห่งอนาคตใหม่: การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และกรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ โดยร่วมกันสร้างรูปแบบและแนวปฏิบัติในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นที่องค์ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะที่เกิดกับตัวผู้เรียน เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมแห่งความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน โดยจะอ้างอิงถึงรูปแบบ (Model) ที่พัฒนามาจากเครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Partnership For 21st Century Skills) (www.p21.org) ที่มีชื่อย่อว่า เครือข่าย P21 ซึ่งได้พัฒนากรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะเฉพาะด้าน ความชำนาญการและความรู้เท่าทันด้านต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อความสำเร็จของผู้เรียนทั้งด้านการทำงานและการดำเนินชีวิต

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Learning Framework)

ที่มา: www.qlf.or.th/

กรอบแนวคิดเชิงมนทัศน์สำหรับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เป็นที่ยอมรับในการสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Model of 21st Century Outcomes and Support Systems) ซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางเนื่องจากเป็นกรอบแนวคิดที่เน้นผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน (Student Outcomes) ทั้งในด้านความรู้สาระวิชาหลัก (Core Subjects) และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่จะช่วยผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในหลากหลายด้าน รวมทั้งระบบสนับสนุนการเรียนรู้ ได้แก่ มาตรฐานและการประเมิน หลักสูตรและการเรียนการสอน การพัฒนาครู สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนในศตวรรษที่ 21

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องก้าวข้าม“สาระวิชา”ไปสู่การเรียนรู้“ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21”(21st Century Skills) ซึ่งครูจะเป็นผู้สอนไม่ได้ แต่ต้องให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูจะออกแบบการเรียนรู้ฝึกฝนให้ตนเองเป็นโค้ช (Coach) และอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้แบบ PBL (Problem-Based Learning) ของนักเรียน ซึ่งสิ่งที่เป็นตัวช่วยของครูในการจัดการเรียนรู้ คือ ชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ (Professional Learning Communities: PLC) เกิดจากการรวมตัวกันของครูเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานที่ของครูแต่ละคน

4. การจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์

ความหมายของนาฏศิลป์

คำว่า“นาฏศิลป์”เป็นคำสมาสแยกได้เป็น 2 คำคือนาฏและศิลป์ นาฏหมายถึงการฟ้อนรำศิลป์ หมายถึงสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น (จาตุรงค์มนตรีศาสตร์. 2517: 6)

พจนานุกรม (2526: 7) กล่าวว่านาฏศิลป์หมายถึงศิลปะการฟ้อนรำหรือความรู้ที่เป็นแบบแผนของการฟ้อนรำเป็นสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นด้วยความประณีตงดงาม

อมรา กล้าเจริญ (2531: 2) กล่าวถึงนาฏศิลป์ว่าเป็นการฟ้อนรำที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น จากธรรมชาติด้วยความประณีตอันลึกซึ้งเพียบพร้อมไปด้วยความวิจิตรบรรจงอันละเอียดอ่อน

สุมนมาลย์ นิมเมติพันธ์ (2543: 16) ได้ให้ความหมายไว้ว่า นาฏศิลป์ หมายถึงศิลปะในการร่ายรำด้วยความประณีตงดงาม มีระเบียบแบบแผนตามที่นักปราชญ์ทางนาฏศิลป์ได้ประดิษฐ์ทำไว้ นาฏศิลป์มี 2 ชนิด คือ การแสดงที่เป็นเรื่อง คือ ละคร และการแสดงบทฟ้อนรำที่เรียกว่าระบำ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2542 ได้ให้ความหมายของนาฏศิลป์หมายถึง ศิลปะแห่งการละครหรือการฟ้อนรำ

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า นาฏศิลป์ หมายถึง ศิลปะแห่งการละครและฟ้อนรำ ที่ประดิษฐ์ขึ้นด้วยความประณีตงดงามมีระเบียบแบบแผนและยังรวมถึงการขับร้องและการบรรเลงดนตรีด้วย

ความมุ่งหมายของการเรียนนาฏศิลป์

เรณู โกสินานนท์ (2524: 7) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการเรียนนาฏศิลป์ ดังนี้

1. เพื่อให้มีโอกาสแสดงออก หากมีความถนัดพอ
2. เป็นสันทนาการที่ดี แม้จะไม่ได้แสดงเองแต่ถ้าทราบหลักไว้บ้างก็จะช่วยให้การชมเกิดอารมณ์สมากยิ่งขึ้น และสามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้ถูกต้อง
3. เป็นการร่วมมือในการรักษาการร่างของไทยให้เป็นสมบัติอันล้ำค่าของไทย
4. ปลุกฝังนิสัยรักศิลปะแขนงนี้

5. ให้มีความคิดอ่านหรือสติปัญญาจากการชมหรือการแสดง
6. ช่วยเหลือสร้างความถนัดของผู้เรียน ถ้ามีใจรักการแสดงสามารถยึดเป็นอาชีพ
7. ได้ฝึกหัดการประสานงานต่างๆ ในการทำเป็นหมู่คณะ
8. ช่วยในการสร้างเสริมบุคลิกภาพและช่วยในการออกกำลังกายที่ดี

จาตุรงค์ มนทรีศาสตร์ (2517: 297) ได้สรุปความมุ่งหมายของการเรียนนาฏศิลป์ไว้ดังนี้

1. เพื่อแสดงออกเกี่ยวกับการสร้างสรรค์อย่างเสรี ด้วยการร้องรำ เขียนประดิษฐ์และแสดง
2. เพื่อความเข้าใจและสนุกสนานเกี่ยวกับนาฏศิลป์
3. เพื่อการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างกันและกันของวิชา
4. เพื่อร่วมกันในการจัดกิจกรรมต่างๆ ทางนาฏศิลป์
5. เพื่อส่งเสริมและก่อให้เกิดความสามารถ ความชำนาญและเจตคติที่ดีต่อวิชานาฏศิลป์

ที่มาของนาฏศิลป์ไทย

สันนิษฐานว่านาฏศิลป์ไทยกำเนิดมาพร้อมกับชนชาติไทย ที่เป็นเช่นนี้เพราะนาฏศิลป์ไทยเป็นส่วนหนึ่งที่บ่งบอกวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การแต่งกาย และคติความเชื่อของคนไทยในอดีตถึงปัจจุบัน สรุปที่มาของนาฏศิลป์ได้ 4 แหล่งดังนี้

1. จากการเล่นละครของชาวบ้านในท้องถิ่น หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจในแต่ละวัน ชาวบ้านก็หาเวลาว่างมาร้องรำทำเพลง โดยการนำเอาดนตรีมาประกอบด้วย และด้วยนิสัยของคนไทยที่เป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน ชอบร้องรำทำเพลง ได้ตอบกันระหว่างชายหญิงจนเกิดเป็นพ่อเพลงแม่เพลงขึ้น โดยจะมีลูกคู่คอยร้องรับกันเป็นที่สนุกสนานครั้นครัง ทั้งนี้ อาจจะเป็นกุศโลบายอย่างหนึ่งเพื่อให้ลืมความเหน็ดเหนื่อย จากการทำงานในแต่ละวัน นอกจากนี้ยังมีการร้องรำกันเป็นคู่ชายหญิงเดินเป็นวง หรือเป็นที่รู้จักกันว่ารำโชนหรือรำวงพื้นบ้านจากการละเล่นของชาวบ้านดังกล่าวจึงเกิดเป็นนาฏศิลป์

2. จากการแสดงเป็นแบบแผน นาฏศิลป์ไทยที่เป็นมาตรฐานได้รับการปลูกฝังและถ่ายทอดมาจากปรมาจารย์ทางนาฏศิลป์ไทยในวังหลวง ที่ฝึกให้แก่ผู้หญิงและผู้ชายที่อยู่ในวังเป็นผู้แสดงโขนและละคร เพื่อใช้แสดงในโอกาสต่างๆ และจากการที่นาฏศิลป์ไทยมีที่มามาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย ซึ่งศิลปะการละครฟ้อนรำก็ได้รับการสืบทอดต่อเนื่องกันเรื่อยมาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ได้มีการนำศิลปะการฟ้อนรำที่เป็นแบบแผนมาสู่ระบบการศึกษา บรรจุอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียนนาฏศิลป์หรือวิทยาลัยนาฏศิลป์ในปัจจุบัน ทำให้นาฏศิลป์ไทยที่มีแบบแผนมาตรฐานได้รับการอนุรักษ์และสืบทอดแก่เยาวชนมาจนถึงทุกวันนี้

3. จากการรับเอาอารยธรรมของอินเดีย ประเทศอินเดียเป็นประเทศหนึ่งที่มีอารยธรรมเก่าแก่และเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่โบราณกาล โดยเฉพาะละครในอินเดียรุ่งเรืองมาก ประกอบกับชนชาติอินเดียที่นับถือและเชื่อมั่นในศาสนา พระผู้เป็นเจ้า ตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ได้แก่ พระศิวะ(พระอิศวร)

พระวิษณุ และพระพรหม ซึ่งชาวอินเดียถือว่าพระอิศวรทรงเป็นนาฏราช(ราชาแห่งการฟ้อนรำ) ในการรำราชของพระอิศวรแต่ละครั้ง พระองค์ทรงให้พระภรตฤาษีเป็นผู้บันทึกท่ารำแล้วนำมาสั่งสอนแก่เหล่ามนุษย์ จนเป็นที่มาของตำนานการฟ้อนรำ และในการเรียนนาฏศิลป์ไทยผู้เรียนทุกคนจะต้องเข้าพิธีไหว้ครู โขน-ละคร ก่อน ซึ่งได้แก่ พระอิศวร พระพรหม พระพิราบ และพระภรตฤาษี อันเป็นครูทางนาฏศิลป์และเป็นเทพเจ้าของศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

4. จากการเลียนแบบธรรมชาติ กิริยาท่าทางตามธรรมชาติของมนุษย์จะบ่งบอกความหมาย และสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ควบคู่กับการพูด ในการฟ้อนรำก็ใช้ท่ารำสื่อความหมายกับผู้ชมเช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่า การแสดงบางชุดไม่มีเนื้อเพลง แต่จะมีทำนองเพลงอย่างเดียว ผู้แสดงก็จะแสดงไปตามทำนองเพลงนั้นๆ ด้วยลีลาท่ารำต่างๆ ลีลาท่ารำเหล่านี้ก็เป็นท่าทางธรรมชาติที่ใช้สื่อความหมาย ด้วยเหตุผลที่ว่าการให้ผู้ชมเข้าใจความหมายในการรำ และใช้ท่ารำในการดำเนินเรื่องด้วย ถึงแม้ว่าท่ารำส่วนใหญ่จะมีลีลาสวยงามวิจิตรกว่าท่าทางธรรมชาติไปบ้าง แต่ก็ยังคงใช้ท่าทางธรรมชาติเป็นพื้นฐานในการประดิษฐ์ท่ารำและเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมบ่งบอกความหมายได้ถูกต้อง

องค์ประกอบของนาฏศิลป์

นาฏศิลป์หมายถึงการร้องรำทำเพลง ดังนั้น องค์ประกอบของนาฏศิลป์ก็จะประกอบไปด้วยการร้อง การบรรเลงดนตรี และการฟ้อนรำ ทั้งนี้เพราะการแสดงออกของนาฏศิลป์ไทยจะต้องอาศัยบทร้องทำเพลงประกอบการแสดง เพราะฉะนั้นก่อนที่จะมาเป็นนาฏศิลป์ไทยได้ จะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังนี้

1. การฟ้อนรำ การฟ้อนรำหรือลีลาท่าทาง เป็นท่าทางของการเอียงกรายฟ้อนรำที่สวยงาม โดยมีมนุษย์เป็นผู้ประดิษฐ์ท่ารำเหล่านี้ให้ถูกต้องตามแบบแผน รวมทั้ง บทบาทและลักษณะของตัวละคร ประเภทของการแสดง และการสื่อความหมายที่ชัดเจน

2. จังหวะ จังหวะเป็นส่วนย่อยของบทเพลงที่ดำเนินไปเป็นระยะและสม่ำเสมอ การฝึกหัดนาฏศิลป์ไทยจำเป็นต้องใช้จังหวะเป็นพื้นฐานในการฝึกหัด เพราะจังหวะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติและมีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน หากผู้เรียนมีทักษะทางการฟังจังหวะแล้ว ก็สามารถรำได้สวยงาม แต่ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจจังหวะก็จะทำให้รำไม่ถูกจังหวะหรือเรียกว่า”บอดจังหวะ”

3. เนื้อร้องหรือทำนองเพลง การแสดงลีลาท่ารำแต่ละครั้งจะต้องสอดคล้องตามเนื้อร้องและทำนองเพลง ทั้งนี้เพื่อบอกความหมายของท่ารำ ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกในการแสดงได้ตามเนื้อเรื่อง ตลอดจนสามารถสื่อความหมายให้กับผู้ชมเข้าใจตรงกันได้

4. การแต่งกาย การแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์ สามารถบ่งบอกถึงยศ ฐานะและบรรดาศักดิ์ของผู้แสดงละครตัวนั้นๆ โดยเฉพาะการแสดงโขน การแต่งกายจะเปรียบเสมือนแทนสีกายของตัวละคร

5. การแต่งหน้า การแต่งหน้าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้แสดงสวยงาม และอำพรางข้อบกพร่องของใบหน้าผู้แสดงได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้วิธีการแต่งหน้าเพื่อบอกวัย บอกลักษณะเฉพาะของตัวละครได้

6. เครื่องดนตรี เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดง จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการแสดง ดังนั้น ผู้แสดงจะต้องทำให้สอดคล้องตามเนื้อเพลงและทำนอง

7. อุปกรณ์การแสดงละคร การแสดงนาฏศิลป์ไทยบางชุด ต้องมีอุปกรณ์ประกอบการแสดงด้วย เช่น ระบายรับ ระบายถึง ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน เป็นต้น อุปกรณ์แต่ละชนิดที่ใช้ประกอบการแสดง ต้องสมบูรณ์ สวยงาม และสวมใส่ได้พอดี หากเป็นอุปกรณ์ที่ต้องใช้ประกอบการแสดง ผู้แสดงจะต้องมีทักษะในการใช้อุปกรณ์ได้อย่างคล่องแคล่ว และวางอยู่ในลักษณะที่ถูกต่อสวยงาม

นาฏศิลป์เบื้องต้น

นาฏศิลป์ไทย เป็นศิลปะการแสดงถึงวัฒนธรรมไทย มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเองมีการคิดค้นทำท่าและมี การพัฒนามาจนกระทั่งกลายเป็นนาฏศิลป์ประจำชาติ มีลักษณะการเคลื่อนไหว อิริยาบถที่ช้า อ่อนช้อย สวยงาม นาฏศิลป์เบื้องต้นเป็นพื้นฐานของการรำไทย การฝึกท่าการรำรำเบื้องต้น ในลักษณะต่างๆ เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการแสดงและเป็นแบบแผนที่บ่งบอกถึงลักษณะเฉพาะของนาฏศิลป์

การสอนนาฏศิลป์

นาฏศิลป์ เป็นวิชาที่เน้นทักษะการปฏิบัติและการฝึกฝนที่ถูกแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีนิสัยในการฝึกฝนตนเองอยู่เองเสมอ ดังนั้นในการสอนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ครูผู้สอนจึงต้องรู้จักเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์และตรงกับจุดมุ่งหมาย รวมทั้งสร้างความนิยมและความมีสุนทรียภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งมีผู้ให้หลักการสอนนาฏศิลป์ไว้ดังนี้

ชนัย วรรณะลี (2543: 2) กล่าวว่า การสอนโดยเน้นผู้เรียนปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นหรือซักถามรวมทั้งการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

อุษา สบถุย์ (2536: 31)กล่าวว่า การสอนนาฏศิลป์นั้น ยังคงใช้การสอนวิธีแบบเก่าที่ได้รับแบบอย่างสืบต่อกันมา คือ

1. ใช้วิธีสอนโดยให้ปฏิบัติเลียนแบบครูเป็นหลัก ครูทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ผู้เรียนจะต้องอาศัยการสังเกตและใช้ความจำ
2. อธิบายท่ารำในขณะที่ปฏิบัติ โดยครูต้องบอกล่วงหน้าก่อนถึงจังหวะเพลงรวมถึงอธิบายนาฏยศัพท์ของท่ารำด้วย นอกจากนี้ครูผู้สอนจะต้องจับท่ารำของผู้เรียนให้ทำทำได้ถูกต้อง

จาครุงค์ มนตรีศาสตร์ (2517: 305)กล่าวถึงการสอนนาฏศิลป์ไว้ว่า ควรมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนนั้นๆ
2. ให้ผู้เรียนฟังทำนองที่เรียนจากสื่อ
3. แนะนำอุปกรณ์การแสดง หรือ วิธีการใช้
4. บรรยายท่าท่าและสาธิตท่าท่าให้นักเรียนดู
5. ในขณะที่ดำเนินการสอน ครูจะต้องรำนาน้ำ

อมรา กล้าเจริญ (2535: 35)กล่าวถึงแนวทางการสอนนาฏศิลป์ว่า ในการฝึกปฏิบัติ ครูจะต้องเป็นผู้นำสาธิตการปฏิบัติท่าทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตาม

ทิสนา เขมมณี (2545: 113)ได้เสนอแนวทางการสอนนาฏศิลป์ไว้ดังนี้

1. ครูควรเน้นหนักในแง่ความเข้าใจศิลปะทางด้านนาฏศิลป์
2. ในการสอนครูควรเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดความสุขสนทนารื่นเริงและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3. ครูควรจัดชุมนุมนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางด้านนี้
4. ครูควรปลูกฝังคุณสมบัติต่างๆ ให้นักเรียนด้วย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2536: 38) กล่าวถึงหลักที่ควรฝึกปฏิบัติในการสอนดังนี้

1. ให้นักเรียนลองปฏิบัติก่อน แล้วช่วยกันสรุปเป็นหลักการ โดยครูอาจใช้วิธีการแนะนำหรือสาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตาม

2. สอนให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ครูต้องให้ออกาสนักเรียนในการคิดหรือการแสดงออกในกิจกรรมนาฏศิลป์

3. จัดการเรียนการสอนให้ผสมผสานกัน ในการสอนแต่ละครั้งครูไม่ควรมุ่งเน้นเนื้อหาหรือประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแต่ควรจัดให้ผสมผสานกลมกลืนไปกับกิจกรรมอื่นๆ

4. สอนให้เชื่อมโยงกับวิชาอื่น ครูสามารถใช้กิจกรรมเป็นแกนในการเชื่อมโยงวิชาอื่นหรือการบูรณาการ

5. การสอนโดนเน้นลักษณะนิสัย โดยมุ่งสร้างคุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์

จากแนวคิดการสอนนาฏศิลป์กล่าวได้ว่า แนวทางการสอนนาฏศิลป์นั้นจะเน้นการฝึกปฏิบัติครูสาธิตเพื่อให้ผู้เรียนได้เลียนแบบด้วยการสังเกตและการฝึกปฏิบัติตาม ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกตามความสามารถและความสนใจของผู้เรียนที่มุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์และเกิดลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปหลักการเรียนนาฏศิลป์ไว้ดังนี้

1. การเรียนนาฏศิลป์ที่ดี ต้องจัดเนื้อหาสาระของบทเรียนให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ซึ่งจะบังคับให้เรียนอย่างวิชาอื่นๆ ไม่ได้ ผู้เรียนจะเรียนจากความสนใจของตนเอง ผู้เรียนต้องการการ

แสดงอย่างอิสระ และต้องการการเคลื่อนไหว การระบายออกทางร่างกายและอารมณ์ ช่วยให้ผู้เรียนมีอารมณ์เบิกบานแจ่มใส

2. การสร้างความสนใจ ต้องสร้างให้เกิดความสนใจในวิชาด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับวัย และประสบการณ์ รู้จักสร้างสรรค์ก่อนที่จะเรียนหลักเกณฑ์ โดยพยายามหาประสบการณ์ เช่น การไปศึกษานอกสถานที่ และมีกิจกรรมประกอบการศึกษาให้สัมพันธ์กับวิชา

3. ผู้เรียนต้องสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชานาฏศิลป์ให้เกิดขึ้น และควรคิดว่าศิลปะเป็นเรื่องของธรรมชาติ วิวัฒนาการมาจากธรรมชาติ เป็นวิชาที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ความเป็นตัวของตัวเองมีประโยชน์มากมายในการเชื่อมโยงกับวิชาอื่น และได้มีโอกาสทำงานกับบุคคลอื่นด้วยความสามารถของตนเอง ศิลปะเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องพบเห็นในชีวิตประจำวัน และทำให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี

4. ความต้องการของผู้เรียน เป็นรากฐานของความสนใจ ความสนใจเป็นความรู้สึกภายในที่แสดงออกมาเมื่อประสบสิ่งที่อารมณ์ปรารถนา ความสนใจก็คือ อาการที่จิตใจถูกชักนำไปสู่สิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งถือว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดในการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทย

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนนาฏศิลป์

แนวคิดพหุศิลปศึกษาเชิงพหุปัญญา(Multiple – Intelligen Arts Education)

การศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างทฤษฎีใหม่ในวงการศึกษ และการนำทฤษฎีเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ในวงการศิลปศึกษาเกิดขึ้นตลอดเวลา ทฤษฎีที่น่าสนใจคือ ทฤษฎีวิวัฒนาการสมอง และทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences) ของโฮวาร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) ว่าด้วยความฉลาดและเขาวัวปัญญาภายในตัวของมนุษย์ 8 ด้าน ได้แก่

1. ปัญญาด้านภาษา (Linguistic Intelligence)
2. ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ (Logical-Mathematical Intelligence)
3. ปัญญาด้านมิติสัมพันธ์ (Spatial Intelligence)
4. ปัญญาด้านร่างกายและเคลื่อนไหว (Bodily-Kinesthetic Intelligence)
5. ปัญญาด้านดนตรี (Musical Intelligence)
6. ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Intelligence)
7. ปัญญาด้านคนหรือความเข้าใจตนเอง (Intrapersonal Intelligence)
8. ปัญญาทางด้านนักธรรมชาติวิทยา (Naturalist Intelligence)

ทฤษฎีพหุปัญญาว่าด้วยความฉลาดและเขาวัวปัญญาภายในตัวของมนุษย์ทั้ง 8 ด้าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับสมองทั้ง 2 ซีกของมนุษย์นั้น ถือเป็นกุญแจดอกสำคัญในการศึกษาค้นคว้าทางด้านจิตวิทยาและการพัฒนาไปสู่ทฤษฎีพหุศิลปศึกษาเชิงพหุปัญญา

แนวคิดการสอนที่เน้นการปฏิบัติ

แนวคิดในการสอนที่เน้นการปฏิบัติ ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนในการเรียนการสอน ที่จะทำการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้ผลตามคาดหวังหรือจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ โดยมีแนวคิดในการสอนปฏิบัติ ดังนี้

ซิมป์สัน (Simpson, 1972) กล่าวว่า ทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน ซึ่งหากได้รับการฝึกฝนที่ดีแล้ว จะเกิดความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเชี่ยวชาญชำนาญและความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็ว ความแม่นยำ ความแรงหรือความราบรื่นในการจัดการ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 7 ขั้น คือ

1.ขั้นการรับรู้ (Perception) เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่จะทำ โดยการให้ผู้เรียนสังเกตการณ์ทำงานนั้นอย่างตั้งใจ

2. ขั้นการเตรียมความพร้อม (Readiness) เป็นขั้นการปรับตัวให้พร้อมเพื่อการทำงานหรือแสดงพฤติกรรมนั้นทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ โดยการปรับตัวให้พร้อมที่จะทำการเคลื่อนไหวหรือแสดงทักษะนั้นๆ และมีจิตใจและสภาวะอารมณ์ที่ดีต่อการที่จะทำหรือแสดงทักษะนั้นๆ

3.ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม (Guided Response) เป็นขั้นที่ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ ซึ่งอาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนเลียนแบบการกระทำหรือการแสดงทักษะนั้น หรืออาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนลองผิดลองถูก (Trial and Error) จนกระทั่งสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง

4. ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำได้เอง (Mechanism) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ และเกิดความเชื่อมั่นในการทำสิ่งนั้นๆ

5. ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ (Complex Overt Response) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้นๆ จนผู้เรียนสามารถทำได้คล่องแคล่วชำนาญเป็นไปโดยอัตโนมัติและด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง

6. ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ (Adaptation) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดียิ่งขึ้นและประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่างๆ

7. ขั้นการคิดริเริ่ม (Origination) เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชำนาญ และสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายแล้ว ผู้ปฏิบัติจะเริ่มเกิดความคิดใหม่ๆ ในการกระทำหรือปรับการกระทำนั้นให้เป็นที่ไปตามที่ตนต้องการ

แอร์โรว์ (ทิสนา แคมมณี, 2545; อ้างอิงจาก Harrow, 1972: 96-99) ได้จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติ โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมีทั้งหมด 5 ขั้น คือ

1. ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ซึ่งผู้เรียนย่อมจะรับรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่างๆ ได้ไม่ครบถ้วน แต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่า ขั้นตอนหลักของการกระทำนั้นๆ มีอะไรบ้าง

2. ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้แล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งที่ผู้สอนเขียนไว้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำ และค้นพบปัญหาต่างๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และการปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น

3. ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ (Precision) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถทำสิ่งนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการกระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำตรง พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสามารถทำได้ในขั้นนี้

4. ขั้นการแสดงออก (Articulation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น จนกระทั่งสามารถกระทำสิ่งนั้นได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และด้วยความมั่นใจ

5. ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ (Naturalization) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถกระทำสิ่งนั้นๆ อย่างสบาย เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษ ซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อยๆ ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย

เดวิส (แฉมมณี. 2550: 246 – 247; อ้างอิงจาก Davies. 1971: 50-56) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่าทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมากการฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบนี้มีทั้งหมด 5 ขั้นคือ

1. ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ช้าหรือเร็วเกินไปปกติก่อนการสาธิต ควรจะให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

2. ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรจะแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อยๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อยๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปที่ละส่วนอย่างช้าๆ

3. ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะและช่วยแก้ไขจนผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอน

จึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

4. ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

5. ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้งจนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างที่ชำนาญ

ฟิทท์ส (Fitts, 1964) ได้ให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาทักษะการกระทำที่ชำนาญจะเกิดขึ้นภายใต้ขั้นตอนการพัฒนาทักษะไว้ 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นความรู้ความเข้าใจ (The Cognitive Phase) เป็นขั้นตอนที่จะบอกถึงทักษะและความรู้ทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้สอนควรให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนในด้านต่างๆ ได้แก่ ต้องทำอะไรบ้าง ต้องดูแลหลีกเลี่ยงในเรื่องอะไรบ้าง กระบวนการที่ต้องทำงาน อะไรที่จำเป็นที่ต้องรู้ ต้องระมัดระวังอะไรบ้าง และระดับมาตรฐานที่ต้องการ ผู้เรียนควรจะให้ความสนใจเป็นพิเศษในด้านการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดต่างๆ ขั้นความรู้ความเข้าใจนี้ควรจะทำในช่วงเวลาสั้นๆ

2. ขั้นปฏิบัติ (The Associative Phase) เป็นการกระทำเพื่อให้ได้พฤติกรรมในรูปแบบที่ถูกต้อง ทักษะจะเกิดขึ้นได้เมื่อได้ลงมือปฏิบัติการ ข้อผิดพลาดหรือพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องควรได้รับการจำกัด ขั้นปฏิบัติการนี้ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนในด้านต่างๆ ได้แก่ การสาธิตทักษะที่จะฝึก เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลียนแบบทักษะ ฝึกหัดทักษะนั้นด้วยสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลอง ให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับผลของทักษะ และให้คำแนะนำและช่วยเหลือตามความจำเป็น ขั้นตอนนี้ควรจะเริ่มต้นต่อจากขั้นความรู้ความเข้าใจ และควรกระทำติดต่อไปเป็นระยะ

3. ขั้นชำนาญ (The Autonomous Phase) เป็นขั้นที่ปฏิบัติทักษะนั้นรวดเร็วและถูกต้องตลอดจนโอกาสจะกระทำผิดก็จะไม่เกิดขึ้น ทักษะที่เกิดขึ้นเป็นการเพิ่มพูนความชำนาญเป็นอัตโนมัติมากขึ้น ในขั้นนี้เราเรียกว่าขั้นผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งต้องใช้การปฏิบัติมากๆ การฝึกทักษะในขั้นนี้ถือว่าได้บรรลุถึงขั้นสุดท้ายของระดับ Taxonomy ในทักษะพิสัย ซึ่งในขั้นนี้ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนได้กระทำในด้านต่างๆ ได้แก่ การฝึกทักษะจนถึงระดับเกินพอ เรียนรู้วิธีการเอาชนะความเครียดและการสอแทรกต่างๆ เพิ่มพูนความเร็วและความถูกต้อง และบรรลุถึงประสบการณ์ในระดับมาตรฐานที่ต้องการ ในขั้นนี้ผู้เรียนแต่ละคนอาจจะแสดงผลสำเร็จที่แตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างกันนี้มีจะขึ้นอยู่กับ ความสามารถ ความสนใจ นิสัย อารมณ์ และความขยันหมั่นเพียรของผู้เรียน

ดี เซคโค (De Cecco, 1974: 272-279) ได้เสนอขั้นตอนการสอนเพื่อให้เกิดทักษะไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ทักษะที่จะสอน เป็นขั้นแรกของการสอนทักษะ โดยที่ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์งานที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติก่อนว่า งานนั้นประกอบด้วยทักษะย่อยอะไรบ้าง

2. ประเมินความสามารถเบื้องต้นของผู้เรียน ว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานเพียงพอที่จะเรียนทักษะใหม่หรือไม่ ถ้ายังขาดความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนทักษะนั้นก็ต้องเรียนเสริมให้มีพื้นฐานความรู้เพียงพอเสียก่อน

3. จัดขั้นตอนการฝึกให้เป็นไปตามลำดับขั้นจากง่ายไปยาก จากทักษะพื้นฐานไปสู่ทักษะที่มีความสลับซับซ้อน จัดให้มีการฝึกทักษะย่อยเสียก่อน แล้วฝึกรวมทั้งหมด

4. สาธิตและอธิบายแนะนำ เป็นขั้นให้ผู้เรียนได้เห็นลำดับขั้นตอนการปฏิบัติจากตัวอย่างที่ผู้สอนสาธิตให้ดูหรือจากภาพยนตร์ จากวิดิทัศน์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นรายละเอียดการปฏิบัติในขั้นตอนต่างๆ ได้อย่างชัดเจน

5. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง โดยคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

5.1 ความต่อเนื่อง จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะที่เรียนตามลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่องกัน

5.2 การฝึกหัด ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ เน้นทักษะย่อยที่สำคัญ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในส่วนที่ผิด ในการฝึกนี้ต้องจัดแบ่งเวลาฝึกเวลาพักให้เหมาะสม

5.3 การให้แรงเสริม โดยให้ผู้เรียนได้รู้ผลของการฝึกปฏิบัติ (Feedback) ซึ่งมี 2 ทาง คือ การรู้ผลจากภายนอก (Extrinsic Feedback) คือ จากคำบอกกล่าวของครูว่าดีหรือบกพร่องอย่างไร ควรแก้ไขอย่างไร พอผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าไปถึงขั้นที่จะเพิ่มพูนความชำนาญ เขาจะรู้ได้โดยการสังเกตด้วยตนเอง เป็นการใช้ผลจากภายในตนเอง (Intrinsic Feedback)

ดริฟฟ์ (Woodruff, 1961) และ จอยส์ และ วิล (Joyce; & Weil, 1972) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่ควรมีในกระบวนการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ดังนี้

1. มีชิ้นงานต้นแบบ
2. อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติอย่างละเอียดและชัดเจน
3. การสาธิต การปฏิบัติงานอย่างละเอียดและชัดเจน
4. การสาธิต การทำงานซ้ำอีกครั้งตั้งแต่ต้นจนจบ
5. การแสดงการปฏิบัติแต่ละขั้นตอนอย่างง่ายๆ และทำให้ดูอย่างช้าๆ
6. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือทำเอง ตั้งแต่ต้นจนจบในสายตาคูครูและครูเป็นที่เลี้ยง
7. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานเองตามลำพัง แล้วนำผลงานที่ทำได้มาตรวจสอบกับชิ้นงานต้นแบบ

สุชาติ ศิริสุขไพบุญ (2526: 39-40) ได้กล่าวว่าการสอนทักษะปฏิบัติก็ย่อมต้องมีขั้นตอนตามขั้นตอนการเรียนรู้เช่นกันขั้นตอนในการสอนทักษะปฏิบัติควรปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน4ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นการกล่าวนำ (Introduction) ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนเริ่มต้นของขบวนการเรียนรู้ กระทำเพื่อให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียนทดสอบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนสร้างความสนใจสร้างปัญหาสร้างแรงจูงใจจัดตำแหน่งของผู้เรียนให้เหมาะสมก่อนการเริ่มต้นให้เนื้อหาวิชา

2. ขั้นการสาธิตจากครู (Demonstration from the Teacher) หลังจากนำเข้าสู่บทเรียนแล้ว ซึ่งหมายถึงว่าได้ข้อมูลจากผู้เรียนแล้ว ได้ชี้แจงให้ผู้เรียนได้ทราบเป้าหมายที่จะเรียนจะฝึกกันแล้ว ผู้เรียนได้มีปัญหามีความพร้อม มีความสนใจที่จะแก้ปัญหานั้นกันแล้ว ผู้สอนก็ควรจะเริ่มให้เนื้อหาด้วยการกล่าวถึงหลักทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง อธิบายลักษณะงานวิธีการทำงาน โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้

- แสดงให้ผู้เรียนดูว่าทักษะที่จะเรียนกันนั้นปฏิบัติได้จริง
- สาธิตพร้อมๆ กับอธิบายงานว่า จะทำอะไร (What), ทำอย่างไร (How), และทำไมจึงต้องทำเช่นนั้น (Why) อาจจะทำการอธิบายประกอบคำถามก็ได้
- สาธิตซ้ำอีกครั้ง แต่สรุปเท่าที่จำเป็นที่สำคัญจริงๆ
- ทวนซ้ำอีกครั้ง (ถ้าจำเป็น)

3. ขั้นการสาธิตจากผู้เรียน (Demonstration from the Learner) ควรจะให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้สาธิตด้วยทั้งนี้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนลองปฏิบัติให้ดูว่าทำได้หรือไม่พร้อมกับการตรวจ-ปรับ อาจให้ผู้เรียนปฏิบัติพร้อมกับการอธิบาย โดยผู้สอนต้องคอยถามจุดสำคัญของเนื้อหาในแต่ละช่วงด้วยคำถาม“ทำอะไร”“ทำอย่างไร”“ทำไมต้องทำอย่างนั้น”ให้ผู้เรียนหมุนเวียนกันสาธิต พร้อมอธิบายสรุปเฉพาะจุดสำคัญ ผู้สอนต้องมั่นใจว่าผู้เรียนทำได้โดยไม่ผิดพลาด หากไม่แน่ใจให้ผู้เรียนทำซ้ำให้ดูใหม่จนแน่ใจ

4. ขั้นให้แบบฝึกหัดและตรวจผลสำเร็จ (Exercise and Progress) เมื่อแน่ใจว่าผู้เรียนทำได้แล้วโดยไม่ผิดพลาด จึงจะมอบหมายให้ทำงานได้เพราะการฝึกทักษะปฏิบัติโดยการใช้อุปกรณ์จริงมีอันตรายมาก และอีกประการหนึ่งคือ ทักษะที่ฝึกจะลืมได้ยากดังนั้นหากฝึกในทางที่ผิด ย่อมแก้ไขให้ได้ดียาก ในขั้นนี้ผู้สอนอาจทำตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- มอบงานฝึกให้ผู้เรียนไปปฏิบัติ
- คอยตรวจสอบขณะปฏิบัติอยู่เสมอด้วยการถาม สังเกตพฤติกรรมและตรวจดูชิ้นงานที่ฝึก
- ชมเชย เสริมกำลังใจ เมื่อผู้เรียนทำได้สำเร็จ และให้การตรวจ-ปรับ แก้ไขเมื่อผลงานไม่สำเร็จผล

บุญญศักดิ์ โจจงกิจ (2519: 147-148) ได้กล่าวถึงวิธีการภาคปฏิบัติแบ่งได้เป็นขั้นตอนได้ 4 ขั้น ตามวิธีการของ TWI – Method (TWI = Training Within Industry) คือ

1. ขั้นเตรียมการสอน ผู้สอนจะต้องเตรียมตัวเพื่อสอน เตรียมแบบ เตรียมอธิบาย ลักษณะงานที่จะให้นักเรียนทำ เตรียมวิธีการที่จะเร่งเร้าความสนใจให้นักเรียนอยากทำ และให้เข้าใจงานนั้นให้ดีเสียก่อน ขั้นตอนนี้เป็นหน้าที่ของผู้สอน นักเรียนเป็นผู้ฟัง

2. ขั้นครูทำให้ดู ขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะต้องสาธิตวิธีทำงานที่ถูกต้อง หรือทักษะใหม่ให้นักเรียนดูพร้อมกับอธิบายด้วยคำพูดที่ชัดเจน ขั้นตอนนี้ นักเรียนเป็นผู้สังเกต

3. ขั้นนักเรียนทดลองทำดู ขั้นตอนนี้ นักเรียนเริ่มทดลองทำตามวิธีที่ครูได้สาธิตไว้ ครูจะต้องตามคอยสังเกต ช่วยเหลือแก้ไขและแนะนำวิธีที่ถูกต้องให้

4. ขั้นปฏิบัติ เมื่อได้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจและทำได้ถูกต้องวิธีแล้ว ครูจะอนุญาตให้นักเรียนลงมือปฏิบัติได้ ครูจะเป็นผู้กำหนดชิ้นงานและความคมคุณภาพหรือตรวจให้คะแนนชิ้นงานนั้นๆ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548: 101-103) ได้กล่าวถึงการสอนทักษะปฏิบัติมีขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ทักษะนั้น ต้องพิจารณาแยกแยะรายละเอียดของทักษะนั้นออกมา
2. ตรวจสอบความสามารถเบื้องต้นที่เกี่ยวกับทักษะของผู้เรียน ว่ามีอะไรเพียงใด ให้ทดสอบการปฏิบัติเบื้องต้นต่างๆ ตามลำดับก่อนหลัง

3. จัดการฝึกหน่วยย่อยต่างๆ และฝึกหนักในหน่วยที่ขาดไป และอาจจะฝึกสิ่งที่เขาพอเป็นอยู่แล้วให้ชำนาญเต็มที่ และให้ความสนใจในสิ่งที่ยังไม่ชำนาญ

4. ขั้นอธิบายและสาธิตทักษะให้ผู้เรียน เป็นการแสดงทักษะทั้งหมด ทั้งการอธิบาย และการแสดงให้เห็นตัวอย่าง โดยให้ผู้เรียนดูภาพยนตร์หรือผู้เชี่ยวชาญแสดงให้ดู ในขั้นต้นไม่จำเป็นต้องอธิบายมาก ให้ผู้เรียนดูตัวอย่างและสังเกตเอง เพราะถ้าอธิบายมากจะเป็นสิ่งรบกวนการสังเกตของผู้เรียน การใช้ภาพยนตร์สอนทักษะต่างๆ นั้นมีคุณค่าอย่างยิ่ง ในขั้นแรกของการเรียน และขั้นสุดท้ายของการเรียน เพราะเมื่อผู้เรียนมีทักษะในขั้นสูงแล้ว ก็อาจจะหันมาพิจารณารายละเอียดจากภาพยนตร์อีกครั้งหนึ่ง การใช้ภาพยนตร์นั้น เมื่อดูแล้วควรอภิปรายโดยให้ผู้เรียนอธิบายเป็นคำพูดของตนเอง และควรฉายให้ดูอีกครั้งก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ

5. ขั้นจัดภาวะเพื่อการเรียน 3 ประการ คือ

5.1 จัดลำดับขั้นสิ่งเร้าและการตอบสนอง ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติอย่างถูกต้องตามลำดับก่อนหลัง สิ่งใดที่เกี่ยวกับกันต้องจัดให้ติดต่อกัน

5.2 การปฏิบัติ ต้องจัดกำหนดเวลาของการปฏิบัติให้ดี จะใช้เวลาแต่ละครั้งนานเท่าใด หรือแต่ละครั้งจะมีการหยุดพักมากน้อยเพียงใด การฝึกแต่ละอย่างอาจใช้ครั้งเดียวหรือหลายครั้ง จะต้องคิดพิจารณาให้ดี จะใช้การปฏิบัติแบบแบ่งปฏิบัติหรือฝึกแบบรวดเร็วเดียวกัน ขึ้นอยู่กับขั้นต่างๆ ของการเรียนทักษะ ในขั้นสุดท้ายของการเรียนทักษะอาจจะใช้การฝึกฝนนานได้

5.3 ให้รู้ผลของการปฏิบัติ การรู้ผลนั้นมี 2 อย่าง คือ รู้จากคำบอกเล่าของครูผู้สอนและรู้ผลโดยตัวเอง ในขั้นแรกๆ บอกเล่าว่าเขามีข้อบกพร่องอย่างไร แบบนี้เป็น การรู้ผลจากภายนอกเป็นการบอกให้รู้ว่าจะแก้ไขอย่างไร พอผู้เรียนก้าวหน้าไปถึงขั้นที่สองและขั้นที่สาม คือมีความชำนาญมากขึ้น เขาจะสังเกตตัวเอง เป็นการรู้ผลจากตัวเองโดยดูจากผลของการเคลื่อนไหว

ชม ภูมิภาค (2516: 236-237) ได้กล่าวถึง การสอนทักษะใดๆ ก็ตามย่อมจะมีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ คือ

1. วิเคราะห์ทักษะนั้น ต้องพิจารณาแยกแยะรายละเอียดของทักษะนั้นออกมา จัดลำดับการกระทำก่อน หลัง ไว้ให้ดี
2. ตรวจสอบความสามารถเบื้องต้นที่เกี่ยวกับทักษะของผู้เรียนว่ามีอะไร เพียงใดให้ทดสอบการปฏิบัติเบื้องต้นต่างๆ ตามลำดับก่อน หลัง ต้องฝึกหน่วยที่ขาดเสียก่อน
3. จัดการฝึกหน่วยต่างๆ โดยเฉพาะในหน่วยที่ขาดไป หรืออาจจะฝึกสิ่งที่เขาพอเป็นอยู่แล้วให้ชำนาญเต็มที่
4. ขึ้นอธิบายและสาธิตทักษะให้ผู้เรียน ในขั้นนี้เป็นการแสดงทักษะทั้งหมด เป็นการอธิบายเป็นการแสดงให้เห็นตัวอย่าง ให้ผู้เรียนดูวิดีโอ ดูภาพยนตร์ หรือให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงให้ดู
5. จัดภาวะเพื่อการเรียนทักษะ 3 ประการให้ ในเรื่องนี้ก็คือ การจัดลำดับสิ่งเร้าและการตอบสนองให้นักเรียนได้ปฏิบัติถูกต้อง ตามลำดับก่อน หลัง สิ่งใดที่เกี่ยวข้องกันต้องจัดให้ติดต่อกัน การปฏิบัตินั้นต้องจัดกำหนดเวลาของการปฏิบัติให้ดี จะใช้เวลาแต่ละครั้งนานเพียงใด หรือแต่ละครั้งจะมีการหยุดพักมากน้อยเพียงใด การฝึกแต่ละอย่างจะใช้ครั้งเดียวหรือก็ครั้งจะใช้การปฏิบัติแบบแบ่งปฏิบัติหรือฝึกแบบรวดเดียวขึ้นขึ้นอยู่กับขั้นต่างๆ ของการเรียนทักษะ ในขั้นสุดท้ายของการเรียนทักษะอาจจะใช้เวลาฝึกฝนนานๆ ได้ และสิ่งที่สำคัญคือ การรู้ผลการปฏิบัติ การรู้ผลนั้นก็จะมี 2 อย่างคือ รู้ผลจากภายนอก คือจากคำบอกกล่าวของผู้สอนหรือครู และการรู้ผลภายในตัวเอง เขาจะสังเกตตนเอง เป็นความรู้สึกภายใน

ไพโรจน์ ศิริธรรณกุล (2542: 134-135) ได้กล่าวว่า การสอนทักษะปฏิบัติต้องดำเนินด้วยวิธีการที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม ในการสอนทักษะปฏิบัติมีลำดับขั้น 4 ขั้น ดังนี้คือ

1. ขั้นกล่าวนำ (Introduction) เพื่อสร้างความสนใจชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเป้าหมายที่จะฝึกกัน ตลอดจนจัดตำแหน่งผู้เรียนให้เหมาะสมก่อนเริ่มต้นให้เนื้อหาวิชา
2. ขั้นการสาธิตจากครู (Demonstration from the teach) อธิบายลักษณะงาน วิธีการทำงาน แล้วสาธิตพร้อมๆ กับอธิบายด้วย
3. ขั้นการสาธิตจากผู้เรียน (Demonstration from the learner) ให้ผู้เรียนลองปฏิบัติได้เพียงใด ซึ่งจะเป็น Feed back ให้ครูผู้สอนปรับปรุงในการสอน
4. ขั้นให้การฝึกหัดและตรวจผลสำเร็จ (Exercise and Progress) ต้องแน่ใจว่าผู้เรียนทำได้แล้วโดยไม่ผิดพลาด จึงจะมอบหมายให้ทำงานได้

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2532: 105-106) ได้กล่าวว่า รูปแบบการสอนการฝึกทักษะมีขั้นตอนการสอนตามรูปแบบการฝึกนี้แบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ระบุจุดมุ่งหมายจุดมุ่งหมายต้องชัดเจน นักเรียนทุกคนเข้าใจว่าต้องการให้เขาทำอะไร
2. การอธิบายแนวทฤษฎี เมื่อบอกว่าต้องการให้นักเรียนทำอะไรแล้ว ครูก็อธิบายให้เหตุผลตามทฤษฎีว่าทำไมจึงต้องทำให้ได้ตามจุดมุ่งหมายนั้น การทำอย่างนี้จะช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายได้แจ่มแจ้งขึ้นและเข้าใจต่อไปว่าทำไมจึงต้องฝึกทักษะนั้นๆ
3. สาธิตการกระทำที่ถูกต้อง ครูอาจจะให้นักเรียนดูการแสดงสาธิต ให้ดูแบบอย่างจากภาพยนตร์ ในขั้นนี้จะป็นขั้นที่บอกให้นักเรียนรู้ว่าการกระทำที่ถูกต้องนั้นเป็นอย่างไร
4. ฝึกหัดเลียนแบบและการรับข้อมูลย้อนกลับ เมื่อนักเรียนรู้ว่าจะต้องทำอะไรและทำอย่างไรแล้ว ครูก็ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ โดยเริ่มให้เลียนแบบจากครูให้เหมือนตามแบบให้มากที่สุด เมื่อนักเรียนทำตามแบบที่ครูทำให้ดู แต่ยังไม่ถูกต้อง ครูก็อธิบายหรือทำให้ดูใหม่จนกระทั่งนักเรียนสามารถทำได้ตามแบบอย่างถูกต้อง หลังจากที่นักเรียนทำทำถูกต้องแล้ว ครูก็ให้ฝึกหัดทำตามแบบที่ถูกต้องนั้นจนสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่วเป็นอัตโนมัติต่อไป ส่วนการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้นทำได้โดยการชมเชย การแสดงแบบที่ถูกต้องให้ดู ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้ว่าการปฏิบัติทำที่ถูกต้องนั้นเป็นอย่างไร เมื่อครูฝึกให้นักเรียนปฏิบัติเรื่องหนึ่งเรื่องใดแล้ว ก่อนที่ครูจะเริ่มฝึกเรื่องใหม่ต่อไป ครูต้องทดสอบเสียก่อนว่าเรื่องเดิมนั้นนักเรียนได้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องแล้วหรือไม่ เพราะถ้าไม่ทำเช่นนั้นก็จะไม่สามารถฝึกเรื่องอื่นๆ ให้ดีได้ เนื่องจากการฝึกในขั้นแรกๆ นั้นจะต้องใช้เป็นพื้นฐานในการฝึกเรื่องอื่นๆ ต่อไป
5. การถ่ายโอนความรู้และทักษะ ในการเรียนนั้น ครูอาจจะให้นักเรียนทดลองฝึกในห้องเรียน หลังจากที่นักเรียนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องแล้ว ครูก็นำนักเรียนออกไปฝึกซ้อมในสนาม ต่อไปก็จัดให้มีการแข่งขันกัน แล้วให้นักเรียนว่าการฝึกนั้นยังบกพร่องหรือไม่ อย่างไร โดยให้นักเรียนดูการกระทำของเพื่อนๆ ด้วยตัวเอง และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนๆ เพื่อที่จะให้เพื่อนๆ ได้กระทำได้อย่างถูกต้อง ครูอาจจะให้นักเรียนคนหนึ่งลองฝึกปฏิบัติ แล้วครูก็เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับนักเรียนคนอื่นๆ ก็เป็นผู้สังเกตการณ์และจดจำสิ่งที่เพื่อนๆ ทำ และฟังข้อมูลย้อนกลับที่ครูให้ด้วย หลังจากนั้น นักเรียนก็วิเคราะห์การกระทำของตนเองและตรวจสอบว่าตัวเองทำถูกต้องหรือไม่เอง สุดท้ายก็สามารถลงทำการแข่งขันได้จริงๆ แต่ครูผู้สอนก็ยังคงให้ข้อมูลย้อนกลับอีกเรื่อยๆ แม้กระทั่งในขณะที่ทำการแข่งขัน

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2532: 105-106) ได้กล่าวว่า รูปแบบการสอนการฝึกทักษะ มีขั้นตอนการสอนตามรูปแบบการฝึกนี้แบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ระบุจุดมุ่งหมาย จุดมุ่งหมายต้องชัดเจน นักเรียนทุกคนเข้าใจว่าต้องการให้เขาทำอะไร
2. การอธิบายแนวทฤษฎี เมื่อบอกว่าต้องการให้นักเรียนทำอะไรแล้ว ครูก็อธิบายให้เหตุผลตามทฤษฎีว่าทำไมจึงต้องทำให้ได้ตามจุดมุ่งหมายนั้น การทำอย่างนี้จะช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจเป้าหมายได้แจ่มแจ้งขึ้น และเข้าใจต่อไปว่าทำไมจึงต้องฝึกทักษะนั้นๆ

3. สาธิตการกระทำที่ถูกต้อง ครูอาจจะให้นักเรียนดูการแสดงสาธิต ให้ดูแบบอย่างจากภาพยนตร์ ในขั้นนี้จะเป็นขั้นที่บอกให้นักเรียนรู้ว่าการกระทำที่ถูกต้องนั้นเป็นอย่างไร

4. ฝึกหัดเลียนแบบและการรับข้อมูลย้อนกลับ เมื่อนักเรียนรู้ว่าจะต้องทำอะไรและทำอย่างไรแล้ว ครูก็ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ โดยเริ่มให้เลียนแบบจากครูให้เหมือนตามแบบให้มากที่สุด เมื่อนักเรียนทำตามแบบที่ครูทำให้ดู แต่ยังไม่ถูกต้อง ครูก็อธิบายหรือทำให้ดูใหม่จนกระทั่งนักเรียนสามารถทำได้ตามแบบอย่างถูกต้อง หลังจากนั้นนักเรียนทำทำถูกต้องแล้ว ครูก็ให้ฝึกทำตามแบบที่ถูกต้องนั้นจนสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่วเป็นอัตโนมัติต่อไป ส่วนการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้นทำได้โดยการชมเชย การแสดงแบบที่ถูกต้องให้ดู ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้ว่าการปฏิบัติทำที่ถูกต้องนั้นเป็นอย่างไร เมื่อครูฝึกให้นักเรียนปฏิบัติเรื่องหนึ่งเรื่องใดแล้ว ก่อนที่ครูจะเริ่มฝึกเรื่องใหม่ต่อไป ครูต้องทดสอบเสียก่อนว่าเรื่องเดิมนั้นนักเรียนได้ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องแล้วหรือไม่ เพราะถ้าไม่ทำเช่นนั้นก็จะไม่สามารถฝึกเรื่องอื่นๆ ให้ได้ดี เนื่องจากนักเรียนฝึกในขั้นแรกๆ นั้นจะต้องใช้เป็นพื้นฐานในการฝึกเรื่องอื่นๆ ต่อไป

5. การถ่ายโอนความรู้และทักษะ ในการเรียนนั้น ครูอาจจะให้นักเรียนทดลองฝึกในห้องเรียน หลังจากนั้นนักเรียนสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องแล้ว ครูก็นำนักเรียนออกไปฝึกซ้อมในสนาม ต่อไปก็จัดให้มีการแข่งขันกัน แล้วให้นักเรียนดูว่าการฝึกนั้นยังบกพร่องหรือไม่ อย่างไร โดยให้นักเรียนดูการกระทำของเพื่อนๆ ด้วยตนเอง และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนด้วยเพื่อที่จะให้เพื่อนๆ ได้กระทำได้อย่างถูกต้อง ครูอาจจะให้นักเรียนคนหนึ่งลองฝึกปฏิบัติ แล้วครูก็เป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับนักเรียนคนอื่นๆ ก็เป็นผู้สังเกตการณ์และจดจำสิ่งที่เพื่อนๆ ทำ และฟังข้อมูลย้อนกลับที่ครูให้ด้วย หลังจากนั้น นักเรียนก็วิเคราะห์การกระทำของตนเองและตรวจสอบว่าตัวเองทำถูกต้องหรือไม่เอง สุดท้ายก็สามารถลงทำการแข่งขันได้จริงๆ แต่ครูผู้สอนก็ยังคงให้ข้อมูลย้อนกลับอีกเรื่อยๆ แม้กระทั่งในขณะที่ทำการแข่งขัน

ประสาธ อิศรปริดา (2523: 174) ได้สรุปแนวการสอนทักษะ ได้ดังนี้

1. วิเคราะห์ทักษะออกเป็นทักษะย่อยๆ แล้วสอนทักษะย่อยๆ นั้นให้สอดคล้องตามความสามารถ และระดับพัฒนาการทางสมองของผู้เรียน
2. สาธิตเพื่อแสดงตัวอย่างการตอบสนองที่ถูกต้องในทักษะนั้นๆ ให้แก่ผู้เรียน
3. แนะนำการตอบสนองในระยะแรก เริ่มด้วยการใช้คำพูด หรือกริยาท่าทาง
4. ให้มีการฝึกอย่างเหมาะสม ซึ่งต้องพิจารณาถึงการฝึกการพัก กำหนดช่วงเวลาฝึกให้เหมาะสมกับกิจกรรมนั้นๆ
5. ให้ผู้เรียนทราบผลการกระทำเพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงการตอบสนองที่ไม่ถูกต้องให้ถูกต้องสมบูรณ์

พรรณิ ช. เจนจิต (2538: 539 -541) ได้อธิบายถึง การสอนทักษะ ไว้ดังนี้

1. บอกให้ผู้เรียนทราบว่าทำอะไร ซึ่งจะทำให้เห็นความสำคัญเพื่อเราให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และกระตุ้นให้เห็นว่าสิ่งนั้นมีความจำเป็นสำหรับตนอย่างไร ต่อจากนั้นจึงสาธิตให้ผู้ตั้งแต่ต้นจนจบเพื่อให้ผู้เรียนจัดระบบสิ่งที่เรียนเป็นเรื่องเป็นราวเมื่อสาธิตจบ อธิบายให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ เน้นจุดที่สำคัญหรือจุดที่จะต้องสังเกตโดยเขียนบนกระดาน ซึ่งครูจะสามารถอ้างอิงถึงเมื่อแสดงให้ผู้ฝึกครั้ง โดยทำไปที่ละขั้น

2. ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกหัดทันทีหลังจากการสาธิต สิ่งที่ต้องคำนึงถึงการทำความเข้าใจและกระตุ้นแรง ถ้าเครื่องใช้ไม่พอ ให้สาธิตกับผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสฝึกหัด และครูจะได้ให้การเสริมแรงอย่างทั่วถึง การฝึกทักษะจะเสียเวลาเปล่าถ้าเด็กไม่มีโอกาสได้ฝึกหัด ในช่วงฝึกหัดจะได้ผลดีถ้าผู้เรียนอยู่ในสภาพกระตือรือร้นซึ่งหมายถึงครูให้การเสริมแรงเป็นการกระตุ้นทุกครั้ง ถ้าพบว่าในขณะที่ฝึกหัดมีคนบางคนทำผิด ให้สาธิตใหม่อย่าทำเฉพาะคน เพราะผู้เรียนจะคิดว่าตัวเองเข้าใจอะไรยากกว่าเพื่อนๆ หรือบางครั้งเพื่อนในห้องอาจจะคิดว่าทำไมครูจะต้องเอาใจใส่กับผู้เรียนบางคนเป็นพิเศษซึ่งความคิดทั้ง 2 อย่างนี้ไม่มีผลดีทั้งสิ้น

3. ในขณะที่ฝึกหัดให้คำแนะนำเพื่อช่วยให้ผู้เรียนทำทักษะนั้นๆ ได้ด้วยตนเอง

4. ให้คำแนะนำในลักษณะที่อยู่ในบรรยากาศที่สบายๆ ไม่วิจารณ์

5. ในการฝึกหัด การเน้นสิ่งที่ถูกเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ แต่บางครั้งการทำสิ่งที่ผิดพลาดจนเกินกว่าเหตุก็จะช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดได้

มาลินี จุฑะรพ (2537: 133) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนเพื่อให้เกิดทักษะควรดำเนินการให้ครบ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นให้ความรู้ ในการฝึกทักษะเรื่องใดก็ตาม ผู้ฝึกจะต้องให้ความรู้ว่าจะฝึกนั้นมีขั้นตอนอย่างไร อาจใช้วิธีการบรรยาย สาธิต ให้ชมวีดิทัศน์ นายสไลด์ประกอบคำบรรยาย หรือภาพยนตร์ประกอบคำบรรยาย

2. ขั้นให้ลงมือปฏิบัติ ในการฝึกทักษะจะต้องให้ทั้งความรู้และให้ลงมือปฏิบัติจริงๆ เพื่อให้เกิดความถูกต้องและยืนยันว่าปฏิบัติจริงได้

3. ขั้นให้ทดสอบความถูกต้องรวดเร็ว ในการฝึกทักษะที่ดีจะต้องมีการทดสอบว่าทำได้ถูกต้องและรวดเร็วเพียงใด ผู้รับการฝึกทักษะมีความมั่นใจและสามารถปฏิบัติทักษะดังกล่าวได้โดยอัตโนมัติหรือไม่เพียงใด ถ้าทำได้ครบทั้ง 3 ขั้นตอน ก็เป็นที่ยืนยันได้ว่าบุคคลนั้นเกิดทักษะแล้ว

จากการนำเสนอแนวคิดการสอนที่เน้นการปฏิบัติของนักการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ทักษะการปฏิบัติจะเกิดขึ้นจากการฝึกฝน โดยจะเกิดทักษะย่อยไปสู่ทักษะใหญ่ ซึ่งจะต้องดำเนินด้วยวิธีการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความเหมาะสม และยังมุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการ

ปฏิบัติ การแสดงออกต่างๆ เป็นการฝึกประสบการณ์ให้กับผู้เรียนและเป็นการพัฒนาผู้เรียน ที่ละ
ขั้นตอนจากง่าย ๆ ไปจนถึงขั้นตอนยาก

นาฏยศัพท์และภาษาท่า

นาฏศิลป์ไทย มีลักษณะที่อ่อนช้อย งดงามถึงท่ารำ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงศิลปวัฒนธรรมไทย
ของชาติได้ ปัจจุบันเยาวชนไทยส่วนมากมีความคิดว่านาฏศิลป์เป็นศิลปะการแสดงที่เชื่องช้า โบราณ ไม่
ทันสมัยเหมือนกับศิลปวัฒนธรรมชาติตะวันตก ที่มักแสดงท่าทาง การขับร้องที่รวดเร็ว และสนุกสนาน
ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือเป็นความไม่เข้าใจต่อศิลปวัฒนธรรมของไทย โดยแท้จริงแล้วนาฏศิลป์ไทย
ประกอบด้วยศิลปะหลายประเภท มีทั้งอ่อนช้อย เชื่องช้า และรวดเร็วสนุกสนาน ซึ่งในแต่ละภูมิภาคของ
ไทย ได้มีการแสดงพื้นเมืองที่มีความแตกต่างเป็นเอกลักษณ์กันออกไป ขณะเดียวกันปัจจุบันได้มีการนำ
การแสดงชุดสั้นๆ หลากรูปแบบ ร่วมสมัยมากขึ้นมาจัดนำเสนอแสดง เพื่อให้ผู้ชมได้รับความบันเทิงที่
ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญ

ในการแสดงท่าทางการรำทางนาฏศิลป์ไทยนั้น ได้พื้นฐานมาจากท่าของมนุษย์ตามธรรมชาติ
และนำมาดัดแปลงปรับปรุงให้วิจิตร งดงาม อ่อนช้อย เรียกว่าเป็นภาษาท่าทางนาฏศิลป์ ซึ่งการศึกษา
ทางด้านนาฏศิลป์ไทย ไม่ว่าจะเป็นการแสดง โขน ละคร หรือระบำเบ็ดเตล็ดต่างๆ ท่าทางที่ผู้แสดงได้
แสดงออกมานั้นย่อมมีความหมายเฉพาะ ยิ่งหากได้ศึกษาอย่างดีแล้ว อาจทำให้เข้าใจในเรื่องการแสดง
มากยิ่งขึ้น ทั้งในตัวผู้แสดงเองและผู้ชมการแสดงนั้นๆ สิ่งที่จะเข้ามามีส่วนประกอบเป็นท่ารำและการ
แสดงทางนาฏศิลป์ไทยที่สำคัญก็คือ เรื่องของนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ไทย(สมาพร มีเนตรทิพย์
2547: 48-49)

นาฏยศัพท์

นาฏยศัพท์ หมายถึง ศัพท์ที่ใช้ในการแสดงท่าทางนาฏศิลป์ไทย เป็นชื่อลักษณะท่ารำของไทย
ซึ่งศัพท์เหล่านี้เป็นศัพท์เฉพาะทางนาฏศิลป์ไทยเท่านั้น

นาฏยศัพท์ที่ใช้เกี่ยวกับท่ารำไทยนั้นมีมากมาย ถ้าแยกตามลักษณะของการใช้จะแบ่งออกเป็น
3 หมวด คือ

1. หมวดนามศัพท์ หมายถึง ศัพท์ที่เรียกชื่อท่ารำหรือชื่อท่าที่บอกอาการการกระทำของผู้นั้น
เช่น วง จีบ สลักมือ ม้วนมือ คลายมือ กรายมือ ฉายมือ ปาดมือ กระทบ กระดก ยกเท้า ก้าวเท้า ประเท้า
ตบเท้า กระทุ้ง กระเทาะ จรดเท้า แตะเท้า ซอยเท้า ขยั้นเท้า ฉายเท้า สะดุดเท้า รวมเท้า โย้ตัว ยักตัว ดีไหล่
และกล่อมไหล่ เป็นต้น

2. หมวดกิริยาศัพท์ หมายถึง ศัพท์ที่ใช้เรียนในการปฏิบัติบอกอาการกิริยา เป็นการเรียกท่ารำที่จะทำให้เรียนท่ารำได้งดงาม เช่น ทรงตัว ลดวง ส่งมือ ดึงมือ ดึงเอว ดึงไหล่ กดไหล่ กดคาง ชักส้น หลบเข้า เปิดคาง เปิดส้น หักข้อ หลบสอก ถีบเข้า และแข็งเข้า เป็นต้น

3. หมวดนาฏศัพท์เบ็ดเตล็ด หมายถึง ศัพท์ต่างๆ ที่ใช้เรียนภาษานาฏศิลป์นอกเหนือจากนาฏศัพท์และกิริยาศัพท์ เช่น จีบยาว จีบสั้น ลักคอ เดินมือ เอียงทางวง ก็นตัว เหลี่ยม เหลี่ยมล่าง แม่ท่า ขึ้นท่า ยืนท่า ทลายท่า นายโรง นางโรง พระใหญ่ พระน้อย นางกษัตริย์ นางตลาด ขึ้นเครื่อง และศัพท์แทน เป็นต้น

ภาษาท่า

ภาษาทำนาฏศิลป์ไทย หมายถึง การแสดงท่าทางซึ่งเป็นท่ารำแทนคำพูด กิริยาอาการที่ผู้กระทำการนั้นใช้เป็นสื่อให้ผู้ดูทราบว่าตนกำลังทำอะไร มีความหมายว่าอย่างไร โดยไม่ต้องเปล่งเสียง ซึ่งภาษาทำนาฏศิลป์ไทยเป็นท่าทางเลียนแบบธรรมชาติ จำแนกออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. ท่าที่ใช้แทนคำพูด เช่น ปฏิเสธ เรียก ไป มา รับ ส่ง ฯลฯ
2. ท่าที่แสดงกิริยาอาการหรืออริยาบถ เช่น ยืน เดิน นั่ง นอน ฯลฯ
3. ท่าที่แสดงอารมณ์ภายใน เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ รัก ฯลฯ
4. ท่าเลียนแบบสัตว์ เช่น นก ปลา ม้า กวาง เสือ ฯลฯ

ศิลปะการแสดงอาเซียน

ประเทศสมาชิกอาเซียนมีความแตกต่างกันในด้านศิลปะการแสดงและการละเล่น อันเป็นผลมาจากสภาพภูมิศาสตร์ รากฐานทางวัฒนธรรม และความเชื่อทางศาสนาของแต่ละประเทศ นอกจากนี้ศิลปะการแสดงและการละเล่นของแต่ละประเทศยังได้ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก และวิถีชีวิตของผู้คนในประเทศนั้นๆ

บรูไนดารุสซาลาม

บรูไนดารุสซาลาม มีศิลปะการแสดงการละเล่นที่หลากหลาย เช่น การเต้นรำระบำหมู่แบบอาคูก-อาคูก เป็นการเต้นของชนพื้นเมืองเผ่าเอกดาอันหลังฤดูเก็บเกี่ยว การขับร้องเพลงพื้นบ้าน อาไค-อาไค การเต้นรำเบนารีหรือดกเกต บาจูปุต ซึ่งนิยมแสดงกันในงานเทศกาลต่างๆ นอกจากก็ยังมี การแสดงดนตรีพื้นบ้าน ซึ่งมีให้เห็นอยู่ทั่วไป

กัมพูชา

กัมพูชามีศิลปะการแสดงและการละเล่นที่มีชื่อเสียง เช่น ระบำอัสรา เป็นการจำลองภาพสลักของนางอัสราในนครวัด การแสดงจ๊วล ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับการแสดงโขนของไทยที่นำเรื่องราวในพระชาติต่างๆ ของพระพุทธเจ้า(ชาดก) มาเล่าผ่านท่าเต้นรำ

อินโดนีเซีย

อินโดนีเซียมีศิลปะการแสดงและการละเล่นที่น่าสนใจ เช่น การแสดงกูดา เกอปัง ที่มีร่างทรงเป็นคนจี่ม้าจำลองทำจากไม้ไผ่ ตัวตลกสวมหน้ากากสิงโตหรือเสือ การแสดงเซอรัมปี เป็นการแสดงเกี่ยวกับการประลองฝีมือของนักรบหญิงคู่หนึ่งด้วยกริชและคันศร ส่วนการละเล่นที่ได้รับความนิยมมากคือ วาฮัง กูลิต หรือหนังตะลุง นอกจากนี้ยังมีหุ่นเชิดวางยัง โกเล็ก ที่ใช้แสดงนิทานจากมหากาพย์อินเดียและอาเมียร์ ฮัมซาห์ของอิสลาม

ลาว

ลาวมีศิลปะการแสดงการละเล่นที่โดดเด่น เช่น หมอลำ ซึ่งมีทั้งหมอลำเดี่ยวและหมอลำคู่ นักแสดงหมอลำจะแสดงคู่ระหว่างชายกับหญิง ร้องเพลงโต้ตอบกันคล้ายการเกี่ยวพาราสี นอกจากนี้ยังมีการรำวงที่มีท่าร่ำสื่อความหมายประกอบเรื่องราวในวรรณคดี เช่น รามายณะ

มาเลเซีย

มาเลเซียมีศิลปะการแสดงและการละเล่นที่โดดเด่น เช่น ระบำชาปิน เป็นการแสดงฟ้อนรำหมู่ ซึ่งเป็นศิลปะพื้นเมืองของชาวมลายูโบราณ นอกจากนี้ ยังมีการเล่นว่าว ที่มีการจัดขึ้นในแต่ละปีได้มีสีสันต่างๆ เทศกาลที่จัดขึ้นในแต่ละปีได้มีผู้เข้าร่วมจากประเทศต่างๆ จำนวนมาก

เมียนมา

เมียนมามีศิลปะการแสดงและการละเล่นที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น ปแห่ว เป็นคำที่ชาวพม่าใช้เรียกศิลปะการละครและการแสดงที่มีหลากหลายชนิดรวมกัน ทั้งละครร้องและละครรำ ส่วนการละเล่นที่นิยมกันมากในปัจจุบัน คือ โยก เต ปแห่ว เป็นการสวดหุ่นกระบอกที่สามารถชมได้ตามงานวัดและงานประเพณีต่างๆ

ฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์มีศิลปะการแสดงและการละเล่นที่โดดเด่น เช่น การเต้นรำที่มุ่งอนุรักษ์และเผยแพร่การเต้นรำพื้นบ้านด้วยทักษะที่ชำนาญ นอกจากนี้ยังมีการแสดงละครเวที ส่วนละครที่โดดเด่น เช่น

ละครเวทีที่เล่าถึงการทนทุกข์ทรมานของพระเยซูคริสต์ ละครเวทีที่มีการเต้นและมีดนตรีประกอบ เช่น ละครตลกชาวบ้าน(โมโร-โมโร) ที่แสดงในเทศกาลต่างๆ

สิงคโปร์

สิงคโปร์มีศิลปะการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น ละครเวที สำหรับละครเวทีที่โดดเด่น คือ ละครเวทีเรื่องมหาโมคคาเคอะ มีวลีเกิด ส่วนการแสดงที่ได้รับความนิยม เช่น การเต้นระบำ ที่เปิดการแสดงในโรงละครกัลป์ดังหรือวิกทอเรีย เป็นการแสดงที่ผ่านการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี มีท่าเต้นที่ร่วมสมัย ท่าเต้นบางท่าได้เผยแพร่ไปยังต่างประเทศด้วย ผลงานที่สำคัญ เช่น ท่าเต้นนิโอ-คลาสสิก ท่าเต้นเหล่านี้ได้ดัดแปลงมาจากท่าเต้นทั้งในประเทศและจากนักเต้นท้องถิ่น

ไทย

ไทยมีศิลปะการแสดงและการละเล่นที่น่าสนใจ ซึ่งแสดงถึงวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและแฝงไว้ซึ่งความงดงามของภูมิปัญญาไทยในแต่ละภูมิภาค ดังนี้

ภาคเหนือ ได้แก่ ฟ้อนเทียน ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเจิง ฟ้อนเงี้ยว

ภาคอีสาน ได้แก่ เซิ้งโปงลาง หมอลำ ระบำพนมรุ้ง เซิ้งกะโป้ ฟ้อนภูไท

ภาคกลาง ได้แก่ ลำตัด เพลงอีแซว ลิเก เพลงฉ่อย ละครชาตรี หุ่น โขน

ภาคใต้ ได้แก่ มโนราห์ หนังตะลุง ซัมเปง รองเง็ง

เวียดนาม

เวียดนามมีศิลปะการแสดงและการละเล่นที่ได้รับความนิยม เช่น การแสดงหุ่นกระบอกน้ำ ปัจจุบันเหลืออยู่เพียงไม่กี่คณะ นักแสดงจะต้องยืนในน้ำด้านหลังฉาก เพื่อควบคุมการเคลื่อนไหวของหุ่น ศิลปะการแสดงที่ได้รับความนิยมอีกอย่างหนึ่ง คือ ระบำหมวกเวียดนาม ผู้แสดงจะแต่งกายด้วยชุดอ้าว ส่าย ถือหมวกรูปทรงกรวย ที่แสดงถึงวัฒนธรรมการแต่งกายของหญิงสาวชาวเวียดนามได้อย่างชัดเจน

5. หลักสูตรสถานศึกษา และหลักสูตรนาฏศิลป์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร

วิโรฒ ประสามิตร (ฝ่ายมัธยม)

วิสัยทัศน์

เป็นต้นแบบการจัดนวัตกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน บนฐานการวิจัยที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ มีความรอบรู้วิชาการ ชำนาญ เทคโนโลยี มีวินัยและคุณธรรม เป็นแกนนำสังคม ด้วยกระบวนการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ สามารถใช้ภาษา

ในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาที่ตนเองนับถือ มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทย และพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และตระหนักในคุณค่าและดำรงรักษา ศิลปวัฒนธรรมไทย ตลอดจนให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อการศึกษาคือ การประกอบอาชีพรวมถึงการศึกษา เรียนรู้ตลอดชีวิต

หลักการและจุดมุ่งหมาย

หลักสูตรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ใช้หลักการ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในการจัดหลักสูตรของโรงเรียนดังนี้

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาส ได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์
7. เป็นหลักสูตรที่มีองค์ความรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตน มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและความเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข
6. มีคุณลักษณะของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) คือ รอบรู้วิชาการ ชำนาญเทคโนโลยี มีวินัยและคุณธรรม เป็นแกนนำสังคม

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. **ความสามารถในการคิด** เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
2. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งข่าวสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักการและเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช่วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
3. **ความสามารถในการแก้ปัญหา** เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับหลักพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจ

ความสำคัญและการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการ ต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ข้อที่ 1-8 และเพิ่มเติมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียนข้อที่ 9-10 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ
9. ชำนาญเทคโนโลยี
10. เป็นแกนนำสังคม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้สาระนาฏศิลป์

เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระนาฏศิลป์ ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงได้ศึกษาหลักสูตรสาระนาฏศิลป์ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 1-5) กล่าวถึง
สาระสำคัญทางนาฏศิลป์ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน ไว้ดังนี้

มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์
เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ
สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์
ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิ
ปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์
วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อนาฏศิลป์อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็น
คุณค่าของคนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

คุณภาพผู้เรียน

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุคุณภาพของผู้เรียนสาระ
นาฏศิลป์ เมื่อจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไว้ดังนี้

1. รู้และเข้าใจเกี่ยวกับทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการสื่อความหมาย สามารถใช้ศัพท์
ทางทัศนศิลป์ อธิบายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ
อุปกรณ์และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิเคราะห์เนื้อหาและแนวคิด เทคนิควิธีการ
แสดงออกของศิลปินทั้งไทยและสากล ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในการออกแบบสร้างสรรค์งาน
ที่เหมาะสมกับ โอกาส สถานที่รวมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคมด้วยภาพสื่อเขียนหรือ
การ์ตูน ตลอดจนประเมินและวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ด้วยหลักทฤษฎีวิจารณ์ศิลปะ

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตกเข้าใจ
อิทธิพลของมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาระหว่างประเทศที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ใน
สังคม

3. รู้และเข้าใจรูปแบบบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภทและจำแนกรูปแบบของวงดนตรี
ทั้งไทยและสากลเข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อการสร้างสรรค์ดนตรี เปรียบเทียบอารมณ์และ
ความรู้สึกที่ได้รับจากดนตรีที่มาจากรวมวัฒนธรรมต่างกัน อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตรา
จังหวะต่างๆ ที่มีทักษะในการร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออก

และคุณภาพของการแสดง สร้างเกณฑ์สำหรับการประเมินคุณภาพการประพันธ์ การเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่น ได้อย่างเหมาะสมสามารถนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่นๆ

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบ และลักษณะเด่นของดนตรีไทยและสากลในวัฒนธรรมต่างๆ เข้าใจบทบาทของดนตรีที่สะท้อนแนวความคิดและค่านิยมของคนในสังคม สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่างๆ สร้างแนวทางและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรีไทย

5. มีทักษะการแสดงหลากหลายรูปแบบ มีความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และเป็นหมู่ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สามารถวิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง วิเคราะห์การแสดงนาฏศิลป์และละคร พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง และสามารถวิเคราะห์ท่าทางการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวัน และนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง

6. เข้าใจวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการแสดงละครไทย และบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่างๆ สามารถเปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่างๆ และเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

นอกจากนี้ สถานศึกษา สามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนจัดทำหลักสูตรสาระการเรียนรู้ศิลปะ(นาฏศิลป์) โรงเรียนสาธิตศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

หลักสูตรสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) โรงเรียนสาธิตศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

วิสัยทัศน์

สร้างฐานความรู้ พัฒนาศักยภาพ มีจิตสาธารณะ และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

จุดมุ่งหมายหลักสูตรวิชานาฏศิลป์

1. รู้และเข้าใจในการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดงสามารถใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาคุณภาพการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบของนาฏศิลป์ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
2. รู้และเข้าใจประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดง

นาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ รวมทั้งสามารถออกแบบสร้างสรรค์อุปกรณ์ เครื่องแต่งกายในการแสดง นาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์และละครในชีวิตประจำวัน

3. มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ มีความริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์ เป็นคู่และเป็นหมู่ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สามารถวิเคราะห์แก่นแสดงละครของนาฏศิลป์และเป็นละครที่แสดงต้องการสื่อความหมายในการแสดง อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีอิทธิพลต่อการแสดง วิเคราะห์การแสดงนาฏศิลป์และละคร พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดงและสามารถวิเคราะห์ทำทางการเคลื่อนไหวของหุ่นในชีวิตประจำวัน และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตการแสดง

4. เข้าใจวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการแสดงละครไทย และบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่างๆ สามารถเปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่างๆ และเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

และสถานศึกษายังกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์จัดทำโครงสร้างหลักสูตรรายวิชาวิถีพลโลก เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของชาติ

คำอธิบายรายวิชาวิถีพลโลก เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน

ศึกษาการเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ในกลุ่มประเทศอาเซียน Association of Southeast Asia Nations (ASEAN) และคำว่า ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า โดยศึกษาในเรื่องของการแสดงนาฏศิลป์ การแต่งกาย และอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงนาฏศิลป์ อิทธิพลของนาฏศิลป์ต่อสังคม

โดยกระบวนการสร้างความรู้ความเข้าใจนาฏศิลป์แต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียน สร้างทักษะการปฏิบัติในการถ่ายทอดทางนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน

เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยี มีทักษะในการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีวินัย ใฝ่เรียนรู้มุ่งมั่นในการทำงานรักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ

หน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 นาฏศิลป์แต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ

- ไทย
- พม่า

- ลาว
- เวียดนาม
- บรูไน
- ฟิลิปปินส์
- มาเลเซีย
- อินโดนีเซีย
- สิงคโปร์
- กัมพูชา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสร้างสรรค์และการถ่ายทอดนาฏศิลป์อาเซียน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารายวิชาวิถีพลโลก(นาฏศิลป์อาเซียน)สรุปได้ดังนี้

เอี่ยมเดือน ถิ่นปัญญา (2548) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องหมอลำกลอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตร 4 ขั้นตอนคือ 1) การศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร และ 4) การประชาสัมพันธ์และประชาสัมพันธ์หลักสูตร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการและแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร 3) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร 4) เกณฑ์การพิจารณาโครงสร้างหลักสูตร 5) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดนิทรรศการหลักสูตรและ 6) กรอบการสนทนากลุ่มย่อย ผลการวิจัยพบว่าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร มีความต้องการพัฒนาหลักสูตรจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมภาพรวมของหลักสูตรมีความเหมาะสม สอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุดการจัดนิทรรศการหลักสูตรนำเสนอหลักสูตร มีความเหมาะสมดี หลักสูตรหมอลำกลอนมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ทองพันธ์ นาสมบัติ (2546) ได้ศึกษางานวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี สารที่ 1 การดำรงชีวิต และครอบครัว(งานประดิษฐ์) เรื่องการสานกระติบข้าวจากต้นกก 2) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการปฏิบัติงานและคุณลักษณะในการทำงานของนักเรียนและ 3) ศึกษาความคิดเห็นผู้ปกครอง ครูผู้สอน นักเรียน เกี่ยวกับผลที่เกิดจากหลักสูตร มีขั้นตอนพัฒนาหลักสูตร 5 ขั้นตอนคือ 1) ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 2) ดำเนินการจัดทำหลักสูตร กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี 3) ดำเนินการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง การสานกระติบข้าวจากต้นกก 4) ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้และ 5) ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และหลักสูตร

ท้องถิ่นเรื่อง การสานกระดืบข้าวจากต้นกก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ 1)แบบสอบถาม 2)หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะและเทคโนโลยี 3)แผนการจัดการเรียนรู้ 4)แบบบันทึกคุณลักษณะในการทำงาน 5)แบบบันทึกทักษะในการปฏิบัติงาน และ 6)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความต้องการให้นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่อง การสานกระดืบข้าวจากต้นกกมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ และพร้อมที่จะให้การสนับสนุนในเรื่องวัสดุ อุปกรณ์และงบประมาณ นักเรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจเห็นความสำคัญ และมีความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และอาชีพเสริมได้นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตร มีคะแนนแบบฝึกหัด คะแนนคุณลักษณะ การทำงาน คะแนนทักษะการปฏิบัติงาน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ 88/80

ศศิธร วิศพันธ์ (2551) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อ 1)เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เรื่องหัตถกรรมกรงนกเขาชาว 2)เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นเรื่องหัตถกรรมกรงนกเขา ชาว ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยมีหลายขั้นตอนคือ 1)การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2)การพัฒนาสาระการ เรียนรู้ท้องถิ่น และ 3)การทดลองการใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนา อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ย ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5 และ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการหัตถกรรมกรงนกเขาเพิ่มขึ้น ภาคภูมิใจในภูมิปัญญาของท้องถิ่นตนเอง สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและส่งเสริมเป็นอาชีพได้

เพียงเพ็ชร คมขำ (2552) ได้วิจัย การสร้างชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมสร้างความคิด สร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างชุด การสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นทักษะปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะการปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการ เรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ จันทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี จำนวน 20 คน เครื่องมือได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย ชุดการสอนนาฏศิลป์ไทย 17 แผน จำนวน 36 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบอิง เกณฑ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบบสอบถามเจตคติของนักเรียนต่อชุดการสอน นาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นทักษะปฏิบัติ ปรากฏผลการวิจัยดังนี้ ชุดการสอน นาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นทักษะปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 97.30/90.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอน มีค่าเท่ากับ 4.65 อยู่ในระดับมาก

มานิต กิรตินิตยา (2552) ได้วิจัย การพัฒนาทักษะกระบวนการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง วัสดุและสมบัติของวัสดุ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เรื่อง วัสดุและสมบัติของวัสดุสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผล ศึกษาทักษะกระบวนการ และศึกษาเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ จากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เรื่อง วัสดุและสมบัติของวัสดุ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองไผ่ อำเภอสตึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา บุรีรัมย์ เขต 4 จำนวน 31 คน เครื่องมือได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง แบบทดสอบประจำแผน แผนละ 1 ชุด ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ชุดละ 10 ข้อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบประเมินทักษะกระบวนการแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ 6 ด้าน 11 ข้อ แบบวัดเจตคติแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ 15 ข้อ ปรากฏผลการวิจัยดังนี้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เรื่อง วัสดุและสมบัติของวัสดุสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.33/89.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เท่ากับ 0.8328 มีทักษะกระบวนการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง มีเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง วัสดุและสมบัติของวัสดุ อยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ในการวิจัยในครั้งนี้ 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์อาเซียน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แผนจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียนเพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 30 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 การวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ดังนั้นในการเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีวิธีการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีประเด็นที่ศึกษาดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลกรอบสาระการเรียนรู้นาฏศิลป์อาเซียน ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการวัดและการประเมินผล
2. ศึกษาข้อมูลความต้องการการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่าย

มัธยม) เกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหา กิจกรรม วิธีดำเนินกิจกรรม การจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลกิจกรรม โดยการตอบแบบสอบถาม

3. ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

การสัมภาษณ์จากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี-นาฏศิลป์) และครูผู้สอนนาฏศิลป์ เรื่องกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน

นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ขั้นตอนที่ 1 คือ ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐานมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนาการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน ฉบับร่าง 2) ประเมินการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน ฉบับร่างโดยผู้เชี่ยวชาญ และ 3) การปรับปรุงการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียนฉบับร่าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การพัฒนาการเรียนการสอนฉบับร่าง

โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ที่ผ่านการร่วมกันวิเคราะห์ แล้วดำเนินการพัฒนาการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน ฉบับร่างที่ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) คุณสมบัติผู้เรียน 4) แนวการจัดกิจกรรม 5) รูปแบบการจัดกิจกรรม 6) คำอธิบายรายวิชา 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 8) วัดและประเมินผล 9) คำชี้แจง 10) การวัดและประเมินผล และ 11) โครงสร้างแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน และนำกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน ฉบับร่างนำเสนอที่ประชุมผู้เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมพิจารณาอีกครั้ง

การประเมินการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียนฉบับร่าง

เมื่อสร้างกิจกรรมฉบับร่างเสร็จต้องมีการดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรม ก่อนนำไปทดลองใช้ โดยตรวจสอบด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบของโครงสร้างกิจกรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สิ่งที่ต้องการตรวจสอบ คือ ส่วนประกอบของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) คุณสมบัติผู้เรียน 4) แนวการจัดกิจกรรม 5) รูปแบบการจัดกิจกรรม 6) คำอธิบายรายวิชา 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 8) วัดและประเมินผล 9) คำชี้แจง 10) การวัดและ

ประเมินผล และ11) โครงสร้างแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการพิจารณาว่ามีความเหมาะสมกับการพัฒนากิจกรรมหรือไม่ และสอดคล้องกันหรือไม่เพียงใด

2. ผู้ตรวจสอบคุณภาพกิจกรรมพัฒนาฉบับร่าง นำกิจกรรมการเรียนสอนนาฏศิลป์อาเซียนฉบับร่างที่พัฒนาขึ้น ไปตรวจสอบก่อนนำไปทดลองใช้ โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้อง แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่

2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการกิจกรรมการเรียนการสอน ตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมหรือไม่ และตรวจสอบความสอดคล้องของแผนการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นว่ามีความสอดคล้อง กับกิจกรรมหรือไม่

2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ ตรวจสอบความสอดคล้องเกี่ยวกับความถูกต้องของเนื้อหา และระยะเวลาในการทดลองใช้กิจกรรม และแผนการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น

2.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตรวจสอบเกี่ยวกับความถูกต้องของเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลองใช้กิจกรรม

2.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องในการจัดการเรียนรู้ของกิจกรรม

2.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของการประเมินผลการพัฒนากิจกรรม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ คือ แบบประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียนฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และองค์ประกอบของกิจกรรม

4. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น พร้อมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียนฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของโครงร่างกิจกรรม โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็น ส่วนประกอบของกิจกรรมฉบับร่าง โดยคำนวณค่า IOC ซึ่งค่า IOC จะต้องมีความมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงมีความเหมาะสมและสอดคล้อง ซึ่งการหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่า เท่ากับ 0.98 และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อเสนอแนะ แล้วจึงนำเสนอโดยการเขียนพรรณนาความ

การปรับปรุงกิจกรรมฉบับร่าง

นำผลการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ฉบับร่างของผู้เชี่ยวชาญ มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงกิจกรรม เพื่อให้กิจกรรมมีความเหมาะสมที่จะนำไปทดลองใช้

การสร้างหน่วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

การสร้างหน่วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน จำนวน 13 หน่วย โดยใช้เวลาสอน 28 ชั่วโมง เพื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นาฏศิลป์
2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิดของรูปแบบ แนวทาง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติ
3. วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหา เพื่อนำมาสร้างหน่วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน
4. หน่วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน มีองค์ประกอบ1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) คุณสมบัติผู้เรียน 4) แนวการจัดกิจกรรม 5) รูปแบบการจัดกิจกรรม 6) คำอธิบายรายวิชา 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 8) วัตถุประสงค์และประเมินผล 9) คำชี้แจง 10) การวัดและประเมินผล และ 11) โครงสร้างแผนการพัฒนางิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 13 หน่วย จำนวน 28 ชั่วโมง
5. นำเสนอหน่วยการเรียนรู้กิจกรรมต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
6. ปรับปรุงหน่วยการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ตามคำแนะนำของอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ
7. นำหน่วยการเรียนรู้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 28 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน

ขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน โดยนำรายวิชาไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้กระบวนการวิจัยเชิงทดลองดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและเรียนรู้นาฏศิลป์อาเซียนทั้ง 10 ประเทศ เพื่อให้นักเรียนได้ทำความรู้จักวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียนและได้มีส่วนร่วมในการตอบสนองนโยบายของชาติ ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่มประเทศอาเซียน ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยดำเนินกิจกรรมตาม หน่วย การจัดการเรียนรู้

2. ในการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนแนะนำวิธีการและขั้นตอนในการเสนอแผนการจัด เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

2.2 ผู้วิจัย ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้โดยจัดกิจกรรมในห้องเรียน ทั้งรายบุคคล และ กระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย การสนทนา ชักถาม ให้นักเรียนปฏิบัติตามในกิจกรรม ศึกษา จาก เอกสาร หนังสือ ใช้สื่อและเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ อยากเห็น ฝึกให้นักเรียนคิด ประเด็นคำถาม ฝึกการสังเกต รวบรวมข้อมูล และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากใบความรู้ หนังสือใน ห้องสมุด อินเทอร์เน็ตแล้วนำข้อมูลและความรู้ที่ได้รับมาร่วมกันวิเคราะห์ อภิปราย และแสดงความ คิดเห็น และสรุปเป็นความรู้ใหม่

2.3 ภาควิธี โดยการจัดกิจกรรมการเรียนในภาคสนาม เน้นการฝึกทักษะความสามารถ ในการปฏิบัติงานศิลปอาชีพได้แก่

2.3.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

2.3.2 ชี้นศึกษา/วิเคราะห์

2.3.3 ชี้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

2.3.4 ชี้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

2.3.5 ชี้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

2.4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเรียนผู้เรียนแล้ว มีการวัดและประเมินผล ความสามารถในการปฏิบัติงานศิลปอาชีพ ของนักเรียนและสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องงานศิลปอาชีพ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประเมินผลกิจกรรม ในขั้นต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง งานศิลปอาชีพ สำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

2. หน่วยการเรียนรู้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

3. เอกสารประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องงานศิลปอาชีพ ได้แก่ ใบความรู้ ใบกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน

การประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการผลการใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการปฏิบัติทำท่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน โดยมีขั้นตอนการประเมิน ดังนี้

1. ประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน แล้วนำผล การทดสอบมาหาค่าความต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองใช้กิจกรรม
2. ประเมินความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน
3. สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม โดยสอบถามเกี่ยวกับด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้
4. การปรับปรุง การแก้ไขกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยนำผลการประเมินผล และข้อเสนอมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้กิจกรรมมีความสมบูรณ์และเหมาะสมในการนำไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ประกอบด้วย แบบทดสอบผลการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบทดสอบผลการเรียนรู้ มีจำนวน 1 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ภาคทฤษฎีเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ในกิจกรรม มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบและหลักเกณฑ์ให้คะแนนจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ การประเมินผลภาคปฏิบัติ และคู่มือวัดผล และการประเมินผลกิจกรรม

1.2 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และครอบคลุมสาระการเรียนรู้ในกิจกรรม สำหรับแบบทดสอบที่จัดทำครั้งนี้มี 1 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างไว้ 40 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ โดยสร้างข้อสอบตามเนื้อหาวิชา เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีวิธีการตรวจให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0

ตาราง 2 วิเคราะห์ข้อสอบ

ผลการเรียนรู้	ความจำ (Remembering)	ความเข้าใจ (Understanding)	การประยุกต์ใช้ (Applying)	การวิเคราะห์ (Analysis)	การประเมินค่า (Evaluations)	ความคิดสร้างสรรค์ (Creating)	หมายเหตุ
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของอาเซียน	1	1		1			
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและความสำคัญของนาฏศิลป์อาเซียน 10 เทศ	1	1		1			
3. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน	1	1					
4. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายนาฏศิลป์อาเซียน		1	1			1	
5. มีความสามารถในการปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์อาเซียนได้	1	1	1				
6. มีความรู้ความเข้าใจในลักษณะของการแสดงนาฏศิลป์อาเซียนได้	1	1	1			1	
7. นำเสนอผลงานการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน 10 ประเทศ					1		
รวม							20

2.4 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น เสนอต่อประธาน และกรรมการควบคุม
ปริญญานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณา ลงความเห็นและให้คะแนนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

แล้วนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC)

2.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์หาค่าความยากของข้อสอบ

3. แบบประเมินความสามารถ

ในการปฏิบัติทำรำนากุศิลป์อาเซียน ประเมินตามโครงสร้างด้านเนื้อหา ขั้นตอนการปฏิบัติและด้านกระบวนการ แบ่งเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 ประเมินความถูกต้องของการปฏิบัติทำรำน และ ตอนที่ 2 ประเมินกระบวนการทำงาน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์แบบ Rubric Score โดยแบบประเมินมีส่วนบันทึกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ประเมิน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินจากเอกสาร ระเบียบการตรวจสอบการปฏิบัติทำรำนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้าง และขอบเขตเนื้อหาของเครื่องมือ แล้วดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีประเด็นการประเมินความสามารถในการปฏิบัติทำรำนากุศิลป์อาเซียน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubric Score โดยมีระดับการให้คะแนนดังนี้

- 4 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
- 3 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
- 2 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
- 1 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับปรับปรุง

โดยมีระดับการให้คะแนน ดังตารางเกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติทำรำนากุศลป้อาเซียน

ตาราง 3 เกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติทำรำนากุศลป้อาเซียน

เกณฑ์การให้คะแนน การปฏิบัติทำรำนากุศลป้อาเซียน	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านการปฏิบัติทำรำนากุศลป้อาเซียน	4 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้ดีมาก 3 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้ดี 2 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้พอใช้ 1 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้เล็กน้อย
2. การปฏิบัติทำรำนากุศลป้อาเซียนได้ถูกต้องในแต่ละประเทศ	4 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้ดีมาก 3 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้ดี 2 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้พอใช้ 1 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้เล็กน้อย
3. ด้านความคิดสร้างสรรค์	4 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้ดีมาก 3 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้ดี 2 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้พอใช้ 1 คะแนน หมายถึง มีลีลาทำรำนากุศล สอดคล้องกับ ทำนอง และจังหวะได้เล็กน้อย
4. ด้านการแปลแถว	4 คะแนน หมายถึง แสดงท่าทางการเคลื่อนไหว ตรงทำนองตลอดเพลงและสอดคล้องกับจังหวะเพลงได้ดีมาก 3 คะแนน หมายถึง แสดงท่าทางการเคลื่อนไหว ตรงทำนองตลอดเพลงและสอดคล้องกับจังหวะเพลงได้ดี 2 คะแนน หมายถึง แสดงท่าทางการเคลื่อนไหว ตรงทำนองตลอดเพลงและสอดคล้องกับจังหวะเพลงได้พอใช้ 1 คะแนน หมายถึง แสดงท่าทางการเคลื่อนไหว ตรงทำนองตลอดเพลงและสอดคล้องกับจังหวะเพลงได้เล็กน้อย

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบประเมินความสามารถการปฏิบัติทำรำนากุศลป้อาเซียน ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องเชิงเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นข้อคำถาม

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบประเมินความสามารถการปฏิบัติทำร่า ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) ซึ่งควรมีค่า มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 จึงถือว่าแบบประเมินมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบประเมินความสามารถการปฏิบัติทำร่ามาปรับปรุงแก้ไขในประเด็น ที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือก่อนนำไปใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล นำผลจากการประเมินมาวิเคราะห์โดยใช้ระดับความสามารถ เสนอ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ไปทำการ เปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมายรายชื่อ โดยใช้การแปลความหมายค่าเฉลี่ย เกณฑ์ระดับ คุณภาพ ดังตารางเกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินความสามารถในการปฏิบัติทำร่า

ตาราง 4 เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินความสามารถในการปฏิบัติทำร่า

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการปฏิบัติทำร่า	
คะแนนเฉลี่ย	มีความสามารถในระดับ
3.50 -4.00	ดีมาก
2.50 -3.49	ดี
1.50 -2.49	พอใช้
1.00 -1.49	ปรับปรุง

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน มีขั้นตอนดำเนินการสร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม

4.2 กำหนดกรอบในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียน หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

4.3 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียน หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน

4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 หลังการใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน เสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียน หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพ

4.6 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียน หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วจึงนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยมีรายละเอียดดังนี้

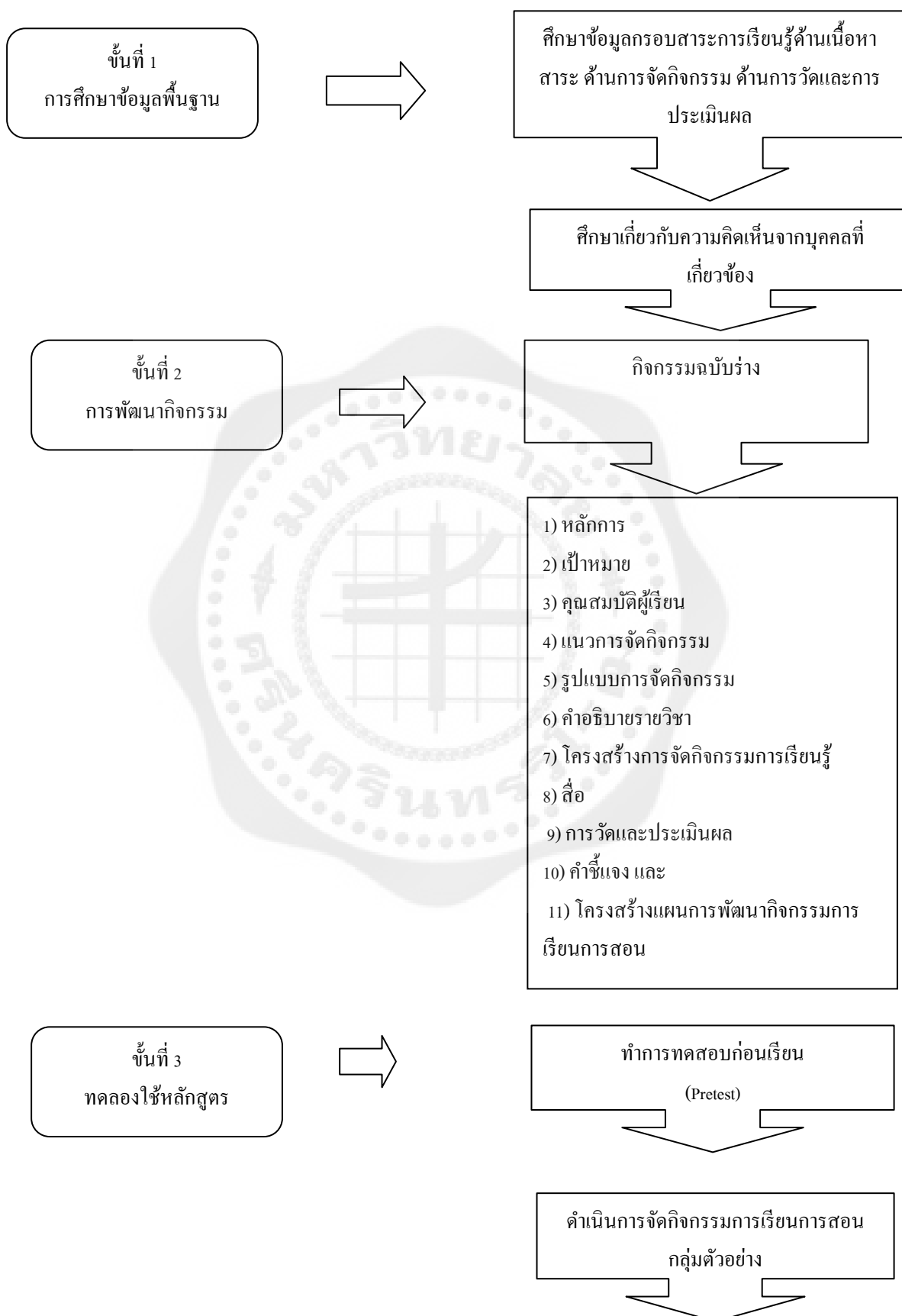
1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน จากเอกสารต่างๆ และเก็บรวบรวมภาคสนามโดยวิธีการสัมภาษณ์ สังเกต ถ่ายภาพ บันทึกเสียงและจดบันทึก
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล จากการสัมภาษณ์และประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียนก่อนนำไปใช้ โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระหว่างการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้ สาระการเรียนรู้ เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน โดยการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

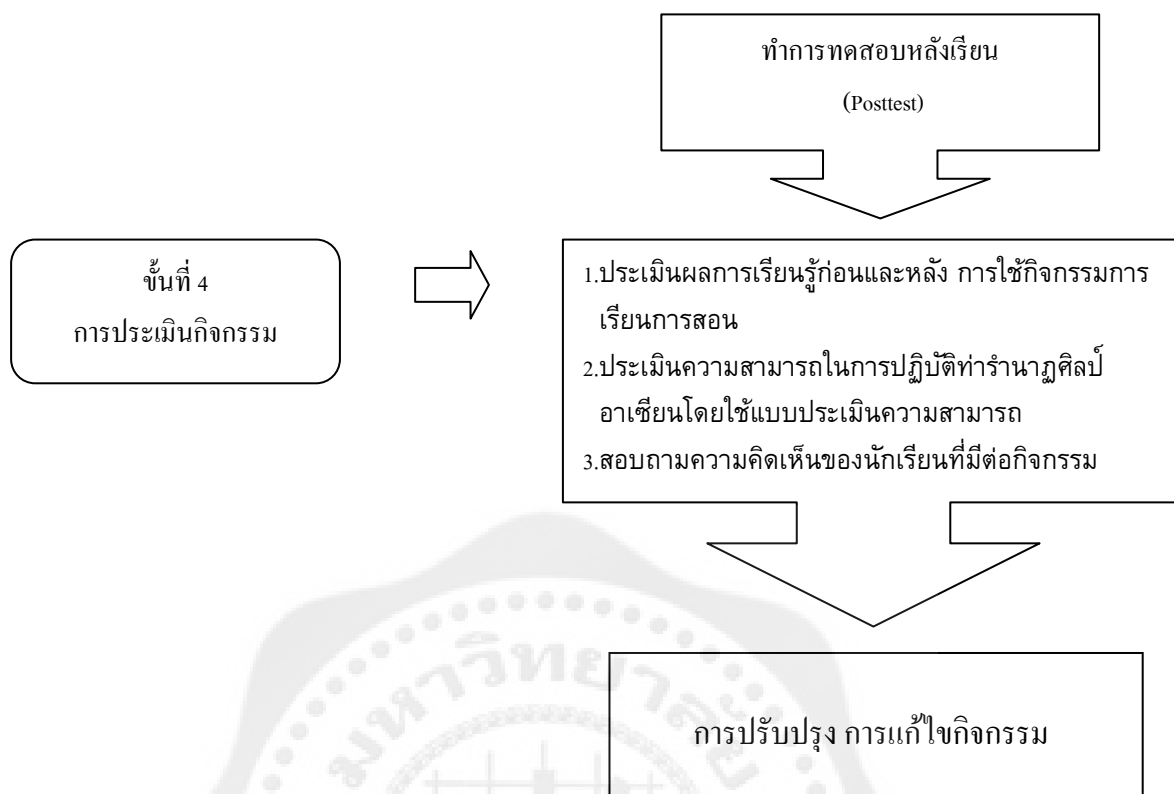
การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ก่อนนำไปใช้ โดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent และค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปการดำเนินการวิจัย

ภาพประกอบ 3 สรุปการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 ผลการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ขั้นตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน และขั้นตอนที่ 4 ผลการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน มีผลการวิเคราะห์ ข้อมูลแต่ละขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีรายละเอียดดังนี้ 1) ผลการวิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) ผลการศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง 3) ผลการศึกษา ความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู การวัดและประเมินผล และรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอน และ 4) ผลการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์นาฏศิลป์อาเซียน

1. ผลการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยในมาตรฐานการเรียนรู้ได้ระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551) โดยยึดหลักว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และมีจุดเน้นที่สำคัญในการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช. 2551: 1) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จึงเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้น้ององค์ความรู้ ทักษะจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาตนเองเพื่อเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย และมีจิตสำนึกสาธารณะที่ดีงาม เป็นคนมีปัญญาใน

การใช้ทักษะชีวิต การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยี และเป็นคนมีความสุข ในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง โดยอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ 2551)

1.2 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เป็นการจัดกิจกรรมที่จัดตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ตามวิถีประชาธิปไตย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดทำและกำหนดเนื้อหาสาระในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชานาฏศิลป์อาเซียน ให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นตัวกำหนดกรอบกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 28 ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา

1.3 การศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากเอกสารเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน การพัฒนาการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม เป็นการส่งเสริมวิชาการต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง ค้นพบความสามารถ ความถนัดของตนเอง เพื่อการพัฒนาให้เต็มศักยภาพ เห็นคุณค่าในการประกอบสัมมาชีพ ให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย ศีลธรรม จริยธรรม รู้จักบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ การบำเพ็ญประโยชน์ให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จากความจำเป็นและความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมถึงในปี 2558 มีการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระดนตรี-นาฏศิลป์ จำนวน 1 คน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ครูผู้สอนนาฏศิลป์ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 1 คน ครูผู้สอนนาฏศิลป์ โรงเรียนสาธิต แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ฝ่ายมัธยม จำนวน 1 คน ครูผู้สอนนาฏศิลป์ โรงเรียนสาธิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 1 คน รวมจำนวน 5 คน รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจาก 1) สถานภาพและข้อมูลทั่วไป 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน และ 3) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน ดังตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

สถานภาพและข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
ชาย		1	20.00
หญิง		4	80.00
รวม		5	100
2. อายุ			
20-30 ปี			
30-40 ปี		4	80.00
40-50 ปี		1	20.00
51 ปีขึ้นไป			
รวม		5	100
2. ระดับการศึกษาสูงสุด			
ปริญญาตรี			
ปริญญาโท		5	100
รวม		5	100
4. สถานภาพ			
ผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)		1	20.00
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี – นาฏศิลป์)		1	20.00
ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี – นาฏศิลป์)		3	60.00
รวม		5	100

ตาราง 5 (ต่อ)

สถานภาพและข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5. ความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย		
มี	4	80.00
ไม่มี	1	20.00
รวม	5	100
6. ความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์กับอาเซียน		
มี	4	80.00
ไม่มี	1	20.00
รวม	5	100

จากตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน พบว่า ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ ผู้แสดงความคิดเห็นประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) 2) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี – นาฏศิลป์) และ 3) ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี – นาฏศิลป์) มีความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย คิดเป็นร้อยละ 80.00 และมีความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูลจาก 1) สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน 3) ข้อเสนอแนะอื่นๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกเพศ วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติค่าร้อยละ ดังตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพและข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	12	40.00
หญิง	18	60.00
2. กำลังศึกษาชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 6	30	100
3. นักเรียนรู้จักนาฏศิลป์ประเทศไหนบ้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
นาฏศิลป์บรูไน	1	3.33
นาฏศิลป์กัมพูชา	4	13.33
นาฏศิลป์อินโดนีเซีย	1	3.33
นาฏศิลป์ลาว	12	93.33
นาฏศิลป์มาเลเซีย	3	10.00
นาฏศิลป์เมียนมา	3	10.00
นาฏศิลป์ฟิลิปปินส์	-	-
นาฏศิลป์สิงคโปร์	-	-
นาฏศิลป์ไทย	30	100.00
นาฏศิลป์เวียดนาม	-	-
4. นักเรียนเคยแสดงนาฏศิลป์ประเทศอื่นหรือไม่		
เคย	26	26.66
ไม่เคย	4	13.33

จากตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 เพศชาย 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 100 นักเรียนส่วนใหญ่รู้จักนาฏศิลป์ประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือ ประเทศลาว คิดเป็นร้อยละ 93.33 นาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา คิดเป็นร้อยละ 13.33 นาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย นาฏศิลป์ประเทศเมียนมา คิดเป็นร้อยละ 10.00 และนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย นาฏศิลป์ประเทศบรูไน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงจำนวนร้อยละของความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นานุกศิลป์อาเซียน

ความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	ร้อยละ
ด้านเนื้อหากิจกรรม (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)		
- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนานุกศิลป์ 10 ประเทศ	15	50.00
- ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนานุกศิลป์อาเซียน	18	60.00
- ดนตรีและเพลงประกอบนานุกศิลป์อาเซียน	10	33.33
- การแต่งกายเกี่ยวกับนานุกศิลป์อาเซียน	13	43.33
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้(ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)		
- การศึกษานอกสถานที่	30	100
- การสัมภาษณ์ผู้รู้เกี่ยวกับนานุกศิลป์อาเซียน	16	53.33
- การศึกษาจากใบความรู้ที่ครูเตรียมให้	7	23.33
- การสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อน	5	16.66
- การรายงานเกี่ยวกับนานุกศิลป์อาเซียน	2	6.66
- การจัดกิจกรรมกลุ่ม	9	30.00
- การจัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอน	4	13.33
- การถ่ายทอดความรู้จากสื่อมีเดีย เกี่ยวกับนานุกศิลป์อาเซียน	20	66.66
ด้านวิธีการวัดและประเมินผล(ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)		
- การตรวจชิ้นงาน (ชิ้นงานการปฏิบัติงานของนักเรียน)	9	30.00
- การสังเกตพฤติกรรมการฝึกการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ	20	66.66
- การทดสอบ	9	30.00
- การสัมภาษณ์	14	46.66
- การสอบถาม	10	33.33
- การใช้แฟ้มงาน	8	26.66
ด้านผู้ประเมินผล(ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)		
- ครูผู้สอน	16	53.33
- เพื่อนประเมินเพื่อน	16	53.33
- ประเมินตนเอง	24	80.00
- ผู้ปกครอง	5	16.66

จากตาราง 7 แสดงจำนวนร้อยละของความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน พบว่า ความต้องการเกี่ยวกับ ด้านเนื้อหากิจกรรมส่วนใหญ่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนาฏศิลป์ 10 ประเทศ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 การแต่งกายเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 และดนตรีประกอบเพลงนาฏศิลป์อาเซียน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่วนใหญ่ต้องการการจัดการเรียนรู้โดยการศึกษา นอกสถานที่ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 การถ่ายทอดความรู้จากสื่อมีเดีย เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 การสัมภาษณ์ผู้รู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 การจัดกิจกรรมกลุ่ม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 การศึกษาจากใบความรู้ที่ครูเตรียมให้ และ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 การสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อน จำนวน 5 คน คิดเป็น ร้อยละ 16.66 จัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และการรายงานเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน จำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 6.66 และ ตามลำดับ

ความต้องการด้านวิธีการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่ต้องการสังเกตพฤติกรรมการศึกษา ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมา การสัมภาษณ์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 การสอบถาม จำนวน 10 คิดเป็นร้อยละ 33.33 การตรวจชิ้นงาน (ชิ้นงานการปฏิบัติงานของนักเรียน) การทดสอบ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และการใช้แฟ้มจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 ตามลำดับ

ความต้องการด้านผู้ประเมินผลส่วนใหญ่ต้องการประเมินตนเองจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน เพื่อนประเมินเพื่อนจำนวนจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และผู้ปกครองประเมิน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 ตามลำดับ

ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลชั้นที่ 1 ได้แก่ 1) วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) สอบถามความต้องการของนักเรียน 3) สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) หัวหน้ากลุ่มสาระศิลปะ(ดนตรี-นาฏศิลป์) และครูผู้สอนนาฏศิลป์ 4) ศึกษาข้อมูลการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และเน้นที่การปฏิบัติ 5) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนาฏศิลป์ 10 ประเทศอาเซียน มาเป็นการพัฒนาการเรียนการสอน โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ผลการพัฒนา กิจกรรมกิจกรรมการ

เรียนการสอน 2) ผลการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน 3) การปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้นำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) และได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน มี องค์ประกอบดังนี้

1. หลักการ

การพัฒนา กิจกรรมนาฏศิลป์อาเซียนมีหลักการสำคัญ ดังนี้

- 1.1 มีเป้าหมายของการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และครอบคลุมผู้เรียนทุกคน
- 1.2 เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ
- 1.3 เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อ สังคมในลักษณะต่างๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
- 1.4 เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำ ชุมชน ราษฎรชาวบ้าน องค์กร และหน่วยงานอื่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

2. เป้าหมาย

การพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน มุ่งส่งเสริมและพัฒนาให้ ผู้เรียนใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปพัฒนาตนเองให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อันจะนำไปสู่คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ 8 ประการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

3. แนวการจัดกิจกรรม

สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าร่วมกิจกรรม โดยมีแนวการจัดกิจกรรม ดังนี้

- 3.1 ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ
- 3.2 ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่หลากหลาย ฝึกการทำงานที่ สอดคล้องกับชีวิตจริง ตลอดจนสะท้อนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้เรียน

3.3 จัดกิจกรรมแบบรายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยการศึกษา และใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนอย่างเป็นระบบ เน้นการคิดวิเคราะห์และใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินกิจกรรม

3.4 ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่าเน้นการแข่งขันบนพื้นฐานการปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตย

3.5 ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย สาระ และเน้นที่การปฏิบัติ

4. คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา สืบค้น เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ อธิบาย ความเป็นมาเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน กระบวนการวิธีการจัดกิจกรรม นาฏศิลป์อาเซียน เพื่อการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย ให้เกิดความรู้ความเข้าใจทางด้านนาฏศิลป์ของแต่ละประเทศ ปฏิบัติงานในความเป็นไทย สานสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน มีเจตคติที่ดี เห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ประกอบไปด้วย 3 ด้าน ดังตาราง 8

ตาราง 8 เรื่องจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	ด้าน พุทธิพิสัย	ด้าน ทักษะพิสัย	ด้าน จิตพิสัย
1) นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียนได้	1. เกริ่นนำ นาฏศิลป์อาเซียน	✓		
2) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ไทย	2. นาฏศิลป์ไทย	✓	✓	
3) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา	3. เมียนมา	✓	✓	
4) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว	4. ลาว	✓	✓	
5) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา	5. กัมพูชา	✓	✓	

ตาราง 8 (ต่อ)

จุดประสงค์	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	ด้าน พุทธิพิสัย	ด้าน ทักษะพิสัย	ด้าน จิตพิสัย
6) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ ประเทศเวียดนาม	6. เวียดนาม	✓	✓	
7) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย และนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์	7. มาเลเซีย สิงคโปร์	✓	✓	
8) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์	8. สิงคโปร์	✓	✓	
9) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ ประเทศบรูไน	9. บรูไน	✓	✓	
10) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดง นาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย	10. อินโดนีเซีย	✓	✓	
11) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดง นาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์	11. ฟิลิปปินส์	✓	✓	
12) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน	12. การออกแบบนาฏศิลป์อาเซียน	✓	✓	✓
13) นักเรียนสามารถบอกความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียนได้	13. นาฏศิลป์อาเซียน	✓	✓	✓

6. โครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เนื้อหาของการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน มีรายละเอียด
ตาราง 9 โครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนสอนดังต่อไปนี้

ตาราง 9 โครงสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนสอน

แผน ที่	แผนกิจกรรมการ เรียนการสอน	จุดประสงค์ ข้อที่	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน	สัดส่วนของพิสัย (ร้อยละ)		
					พุทธิ พิสัย	ทักษะ พิสัย	จิต พิสัย
1	เกริ่นนำนาฏศิลป์ อาเซียน	1	2	10	5	-	-
2	นาฏศิลป์ไทย	2	2	5	3	3	1
3	นาฏศิลป์เมียนมา	3	2	5	3	3	-
4	นาฏศิลป์ลาว	4	2	5	3	3	-
5	นาฏศิลป์กัมพูชา	5	2	5	3	3	-
6	นาฏศิลป์เวียดนาม	6	2	5	3	3	-
7	นาฏศิลป์มาเลเซีย	7	2	5	3	3	1
8	นาฏศิลป์สิงคโปร์	8	2	5	3	3	-
9	นาฏศิลป์บรูไน	9	2	5	3	3	-
10	นาฏศิลป์ อินโดนีเซีย	10	2	5	3	3	1
11	นาฏศิลป์ ฟิลิปปินส์	11	2	5	3	3	-
12	ออกแบบนาฏศิลป์ อาเซียน	12	4	10	-	20	1
13	ประเมินผล	13	2	30	10	-	1
รวม			28	100	45	50	5

7. สื่อประกอบกิจกรรม

7.1 วิดีทัศน์

7.2 รูปภาพ

7.3 CD เพลง

7.4 ใบความรู้

7.5 ใบงาน

8. การวัดและประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและหลังเรียนตามจุดประสงค์ โดยการวัดมีความครอบคลุมทั้งทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.1 ด้านพุทธิพิสัย (ร้อยละ 45)

8.1.1 การทำใบงาน(ร้อยละ 20)

8.1.2 การตอบคำถามและการซักถาม(ร้อยละ 5)

8.1.3 การทำแบบทดสอบหลังเรียน(ร้อยละ 20)

8.2 ด้านทักษะพิสัย(ร้อยละ 50)

8.2.1 การฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียนอาเซียน 10 ประเทศ(ร้อยละ 10)

8.2.2 การนำเสนอผลงานนาฏศิลป์อาเซียน(ร้อยละ 30)

8.2.3 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน(ร้อยละ 10)

8.3 ด้านจิตพิสัย(ร้อยละ 5)

8.3.1 สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน(ร้อยละ 5)

8.3.2 สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อศิลปวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน

9. คำชี้แจงการใช้หน่วยการเรียนรู้

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน ที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จด้วยตัวนักเรียน เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ดียิ่งขึ้น เป็นแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาการของนักเรียน ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสร้างสรรค์ มีความกล้าแสดงออก เกิดความชำนาญทางด้านนาฏศิลป์ที่ดีขึ้น และทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 13 แผน รวม 28 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 1 เรื่อง เกริ่นน่านาฏศิลป์อาเซียน

-นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียนได้ เช่นสัญลักษณ์อาเซียน วัฒนธรรม การแต่งกายประจำชาติ เป็นต้น

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 2 เรื่อง นาฏศิลป์ไทย

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ไทย เช่น ประวัติการแสดงนาฏศิลป์ไทย ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์เบื้องต้น

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 3 เรื่อง นาฏศิลป์เมียนมา

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา เช่นประวัติ นาฏศิลป์ประเทศเมียนมา ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์เมียนมา

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 4 เรื่อง นาฏศิลป์ลาว

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว เช่น ประวัตินาฏศิลป์
ประเทศลาว ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์ลาว

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 5 เรื่อง นาฏศิลป์ กัมพูชา

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา เช่นประวัติ
นาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์กัมพูชา

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 6 เรื่อง นาฏศิลป์เวียดนาม

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม เช่นประวัติ
นาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์เวียดนาม

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 7 เรื่อง นาฏศิลป์มาเลเซีย

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย เช่นประวัติ
นาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์มาเลเซีย

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 8 เรื่อง นาฏศิลป์ สิงคโปร์

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดง นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ เช่น ประวัติ
นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์สิงคโปร์

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 9 เรื่อง นาฏศิลป์บรูไน

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน เช่น ประวัติ
นาฏศิลป์ประเทศบรูไน ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์บรูไน

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 10 เรื่อง นาฏศิลป์อินโดนีเซีย

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย เช่นประวัติ
นาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์
อินโดนีเซีย

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 11 เรื่อง นาฏศิลป์ ฟิลิปปินส์

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์นาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์ เช่น
ประวัตินาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์ ปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์ฟิลิปปินส์

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 12 เรื่อง ออกแบบนาฏศิลป์อาเซียน

-นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน นักเรียนสามารถ
ออกแบบนาฏศิลป์อาเซียนได้ และนักเรียนบอกประโยชน์และเห็นคุณค่าความสำคัญที่ได้รับจากการ
แสดงนาฏศิลป์อาเซียนได้ เช่น รูปแบบการแสดง รูปแบบการแปรแถว อุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดง /
ออกแบบขั้นตอนการแสดง และการแต่งกายที่ใช้ในการแสดง

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 13 ประเมินผล

-นักเรียนสามารถบอกความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียนได้และนักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น 1.ทดสอบความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน 2.สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและ การปฏิบัติที่จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้สอนต้องศึกษารูปแบบการสอน เตรียมเอกสาร สื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเรียน นักเรียนต้องศึกษาค้นคว้า และลงมือปฏิบัติ สร้างผลงานให้เกิดผลสำเร็จ และมีคุณภาพกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักสร้างสรรค์ เกิดความกล้าแสดงออก เกิดความชำนาญทางด้านนาฏศิลป์ยิ่งขึ้น และรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

การทดลองการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอน

ภายหลังการปรับปรุงการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 รวมระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการ ทั้งหมด 28 ชั่วโมง ตามหน่วยการเรียนรู้ ผลการทดลองจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังนี้

ก่อนการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอน

ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน โดยการชี้แจงการดำเนินการศึกษาการใช้กิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอน และแนวการจัดการเรียนรู้เน้นที่การปฏิบัติ ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์เป็นเครื่องมือหรือสื่อในการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้ย้อนไปสังเกต ทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นและนำสิ่งที่เกิดขึ้นมาพิจารณาไตร่ตรองร่วมกัน จนกระทั่งผู้เรียนสามารถสร้างความคิดรวบยอดหรือสมมติฐานต่างๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ แล้วจึงนำความคิดหรือสมมติฐานเหล่านั้นไปทดลองหรือประยุกต์สร้างสรรค์ในสถานการณ์ใหม่ๆ ต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอน

ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ที่ 1-13 มีรายละเอียดดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เกริ่นนำนาฏศิลป์อาเซียน เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้จัดการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอธิบายและตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน ข้อมูลด้านนาฏศิลป์ อาเซียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งได้จากการทำใบงานเรื่อง ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน (Mind Mapping) และใบงานเรื่อง ความหมายของอาเซียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง นาฏศิลป์ไทย เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้จัดการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและการแสดงนาฏศิลป์ประเทศไทย รวมทั้งปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับความหมายของนาฏยศัพท์และจำแนกประเภทของนาฏยศัพท์ได้ และนักเรียนสามารถปฏิบัติทำนาฏยศัพท์เบื้องต้น ได้แก่ จีบหงาย จีบคว่ำ จีบปกริษะ จีบส่งหลัง ล่อแก้ว ตั้งวงบน ตั้งวงกลาง ตั้งวงล่าง ประเท้า ก้าวเท้า กระดกเท้า และก้าวข้าง ได้ถูกต้อง นักเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติทำนาฏยศัพท์และเห็นคุณค่าความสำคัญของทำนาฏยศัพท์เบื้องต้น ซึ่งได้จากการทำใบงาน เรื่องข้อมูลทั่วไปนาฏศิลป์ไทย และแสดงความคิดเห็นจากใบงาน เรื่องวิเคราะห์องค์ประกอบของนาฏศิลป์ไทย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง นาฏศิลป์ เมียนมา เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้จัดการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา รวมทั้งปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น ผลจากการทำกิจกรรมพบว่านักเรียน การปฏิบัติทำรำเมียนมา ในการใช้บางคนมีความยากต่อการปฏิบัติจึงทำให้นักเรียนยังไม่สามารถปฏิบัติทำรำได้ถูกต้องเท่าที่ควร แต่สามารถอธิบายเกี่ยวกับนาฏศิลป์เมียนมา และมีความตั้งใจปฏิบัติด้วยความสนใจอย่างสนุกสนาน ซึ่งได้จากการทำใบงาน เรื่องนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง นาฏศิลป์ลาว เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้จัดการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและการแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว รวมทั้งปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนอธิบายและตอบคำถามเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว และนักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติทำทางนาฏศิลป์ของประเทศลาวเบื้องต้นได้และมีความตั้งใจปฏิบัติด้วยความสนใจอย่างสนุกสนาน ซึ่งได้จากการทำใบงาน เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศลาว

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง นาฏศิลป์กัมพูชา เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้จัดการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและการแสดงนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา รวมทั้งปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนอธิบายและตอบคำถามเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา และนักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติทำทางนาฏศิลป์ของประเทศกัมพูชาเบื้องต้นได้และมี

ความตั้งใจปฏิบัติด้วยความสนใจอย่างสนุกสนาน ซึ่งได้จากการทำใบงาน เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง นาฏศิลป์เวียดนาม เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้สาธิตการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม รวมทั้งปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนอธิบายและตอบคำถามเกี่ยวกับนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม และนักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติทำทางนาฏศิลป์ของประเทศเวียดนามเบื้องต้น ได้และมีความตั้งใจปฏิบัติด้วยความสนใจอย่างสนุกสนาน ซึ่งได้จากการทำใบงาน เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง นาฏศิลป์มาเลเซีย เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้สาธิตการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและการแสดงนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย รวมทั้งปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน ประกอบด้วย รูปแบบการแสดง การแต่งกายที่ใช้ในการแสดง ได้เป็นอย่างดี และนักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติทำทางนาฏศิลป์ของประเทศมาเลเซียเบื้องต้นได้และมีความตั้งใจปฏิบัติด้วยความสนใจอย่างสนุกสนาน ซึ่งได้จากการทำใบงาน เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้สาธิตการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและการแสดงนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ รวมทั้งปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า 1) นักเรียนสามารถปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียนอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถปฏิบัติในกลุ่มของตนเองได้เป็นอย่างดี โดยอาศัยหลักการทำงานเป็นกลุ่ม มีการฝึกซ้อมปฏิบัติ 2) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความตั้งใจกระตือรือร้น และสนุกสนานในกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง นาฏศิลป์บรูไน เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้สาธิตการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและการแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน รวมทั้งปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน ประกอบด้วย รูปแบบการแสดง ทำทางสื่อความหมาย ขั้นตอนการแสดง และการแต่งกายได้เป็นอย่างดี และนักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติทำทางนาฏศิลป์ของประเทศบรูไนเบื้องต้นได้และมีความตั้งใจปฏิบัติด้วยความสนใจอย่างสนุกสนาน ซึ่งได้จากการทำใบงาน เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศบรูไน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง นาฏศิลป์อินโดนีเซีย เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้สาธิตการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและการแสดงนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย รวมทั้งปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า การปฏิบัติทำร่าอินโดนีเซียมีความยากต่อการปฏิบัติจึงทำให้นักเรียนยังไม่สามารถปฏิบัติทำร่าได้ถูกต้อง แต่สามารถอธิบายเกี่ยวกับนาฏศิลป์อินโดนีเซีย และ

มีความตั้งใจปฏิบัติด้วยความสนใจอย่างสนุกสนาน ซึ่งได้จากการทำใบงาน เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง นาฏศิลป์ฟิลิปปินส์ เวลา 2 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้สาธิตการสอนให้ นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับประวัติและการแสดงนาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์ รวมทั้งปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนอธิบายเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน ประกอบด้วยรูปแบบการแสดง ท่าทางสื่อการแปรความหมาย รูปแบบแถว ขั้นตอนการแสดง และการแต่งกายที่ใช้ในการแสดง ได้เป็นอย่างดี และนักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติทำทางนาฏศิลป์ของประเทศฟิลิปปินส์เบื้องต้น ได้และมีความตั้งใจปฏิบัติด้วยความสนใจอย่างสนุกสนาน ซึ่งได้จากการทำใบงาน เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง ออกแบบนาฏศิลป์อาเซียน เวลา 4 ชั่วโมง โดยมีครูเป็นผู้สาธิตการสอนให้ นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการออกแบบนาฏศิลป์อาเซียน และประโยชน์ที่ได้รับจากนาฏศิลป์อาเซียน ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนสามารถวิเคราะห์รูปแบบการสร้างนาฏศิลป์อาเซียนได้ ออกแบบรูปแบบการแปรแถว การแต่งกาย และประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 13 เรื่อง การประเมินผล เวลา 2 ชั่วโมง ประเมินผลเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน โดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ และประเมินจากแบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 10 ข้อ ผลจากการทำกิจกรรมพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความคิดเห็นจากการตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด

นอกจากนี้การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ทั้ง 13 หน่วยการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมแบบสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติ 5ขั้น ประกอบด้วย 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชี้นศึกษา/วิเคราะห์ 3) ชี้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง 4) ชี้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้ และ 5) ชี้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้ นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ และกระตือรือร้นเป็นพิเศษ ในการฝึกปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวทำทางนาฏศิลป์แต่ละประเทศ มีการสอบถามเสมอ และแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล ทั้งนี้ ในการจัดการเรียนรู้ทุกหน่วยการเรียนรู้ ครูผู้สอนได้เตรียมการ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ มีการเตรียมความพร้อมทั้งบุคลากร สถานที่ และสื่อการเรียนรู้ และได้ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกันอยู่เสมอ

ผลการประเมินผลและการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอน และเป็นผู้ประเมิน กิจกรรมการเรียนการสอนมีการประเมิน ดังนี้

การประเมินหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการประเมินนักเรียน 3 ด้าน คือ
1) ผลการเรียนรู้ เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน 2) การปฏิบัตินาฏศิลป์นาฏศิลป์อาเซียน 3) สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

ผลการประเมินผลการเรียนรู้ เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

การประเมินผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินผลจุดประสงค์การเรียนรู้ที่อยู่ในส่วนของภาคทฤษฎี เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้หลังเรียน จำนวน 1 ชุด แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ผู้วิจัยได้นำมาทดสอบแบบแผนการวิจัยแบบ (One Group Pretest – Posttest Design) คือ กลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง สรุปผลดังตาราง. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

ผลการเรียนรู้	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	t-test	Sig
ก่อนเรียน	30	20	8.30	1.98	-19.93	.000
หลังเรียน	30	20	16.27	0.83		

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผลการประเมินความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน

การประเมินความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน เป็นการประเมินจากการปฏิบัติ โดยนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ นาฏศิลป์อาเซียน ซึ่งปรากฏดังตาราง ผลการประเมินความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน หลังการจัดกิจกรรมการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

ตาราง 11 ผลการประเมินความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซี่ยน หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซี่ยน

รายการประเมิน	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	ระดับ คุณภาพ	ลำดับ ที่	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
การปฏิบัติท่ารำ นาฏศิลป์อาเซี่ยน	70	64.17	91.67	ดีมาก	1	3.67	0.48
การสร้างสรรค์ รูปแบบแถว	20	15.83	79.15	ดี	2	3.16	0.24
การสร้างสรรค์การ แต่งกาย	10	7.5	75.00	ดี	3	3.00	0.00
รวม	100	87.5		ดี		3.27	0.72

จากตาราง 11 พบว่า ผลการประเมินความสามารถของนักเรียนในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซี่ยน ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.72) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความสามารถที่มีคะแนนสูงสุด คือ ปฏิบัติท่ารำอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก รองลงมา คือ การสร้างสรรค์รูปแบบแถว และการสร้างสรรค์การแต่งกาย อยู่ในระดับคุณภาพดี

ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซี่ยน

การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซี่ยน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซี่ยน โดยใช้ Checklist ส่วนตอนที่ 2 เป็นการสอบถาม โดยให้นักเรียนเขียนบรรยาย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสอบถามในตอนที่ 1 ปรากฏดังตาราง 12 ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซี่ยน

ตาราง 12 ผลการสอบถาม ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

ความคิดเห็นของนักเรียน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน				
1. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จัด กิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมและสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน	4.92	0.27	มากที่สุด	
2. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จัด กิจกรรมการเรียนรู้ตามความถนัด ความสนใจ และ ศักยภาพของผู้เรียน	4.81	0.49	มากที่สุด	
3. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติและเจตคติทางนาฏศิลป์	4.81	0.49	มากที่สุด	
4. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จัด กิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเวลา	4.66	0.63	มากที่สุด	
รวม	4.80	0.49	มากที่สุด	1
ด้านสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน				
1. กิจกรรมการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์ อาเซียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนที่ หลากหลาย	4.23	0.43	มาก	
2. กิจกรรมการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์ อาเซียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนที่ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	4.27	0.45	มาก	
3. กิจกรรมการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์ อาเซียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนที่ทำให้ ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.19	0.75	มาก	
รวม	4.23	0.49	มาก	3

ตาราง 12 (ต่อ)

ความคิดเห็นของนักเรียน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน				
1. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกอย่างมั่นใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้	4.73	0.45	มากที่สุด	
2. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติที่ชำนาญยิ่งขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด	
3. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.00	0.80	มากที่สุด	
รวม	4.57	0.35	มากที่สุด	2
รวมทั้งหมด	4.53	0.38	มากที่สุด	

จากตาราง 12 พบว่า การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D = 0.49) มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.57$, S.D = 0.35) และด้านสื่อประกอบการสอน ($\bar{X} = 4.23$, S.D = 0.40) ตามลำดับ

ผลการปรับปรุงการพัฒนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการนำกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาไปใช้ พบว่า ยังมีประเด็นที่ควรปรับปรุง 1) ด้านผลการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาควรนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์อาเซียน นาฏศิลป์ไทย และนาฏศิลป์อาเซียน ให้มีความรอบรู้ ไม่เพียงแต่การปฏิบัติด้านเดียว จึงมีการปรับให้มีเนื้อหาสาระเพิ่มขึ้น เช่น ประวัติความเป็นมา ความหมาย เป็นต้น และเวลาในการจัดกิจกรรม มีการปรับเนื้อหาได้ปรับปรุงเรื่องของ

ระยะเวลา กับเนื้อหาสาระในกิจกรรมไม่สอดคล้องกัน ทำให้ส่งผลต่อการทำกิจกรรมไม่ทันกับเวลา จึงมีการปรับเนื้อหาสาระให้กระชับขึ้น เน้นที่สำคัญ 2) ด้านความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์ป้อาเซียน เนื่องจากจำนวนชั่วโมงสอน มี 28 ชั่วโมง และส่วนใหญ่เป็นสอนแบบให้ความรู้ในภาคทฤษฎีและเน้นที่การปฏิบัติ บางท่าทางยาก ส่งผลให้นักเรียนไม่เข้าใจ เมื่อไม่เข้าใจจึงทำให้นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างสมบูรณ์ จึงมีการปรับท่าทางให้ง่ายต่อการเข้าใจ สามารถปฏิบัติได้ สอดคล้องกับศักยภาพของนักเรียน และนักเรียนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ด้านการวัดและประเมินผลในด้านความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์ป้อาเซียน ในเรื่องของเกณฑ์ในการวัดกว้างมากเกินไป จึงปรับเกณฑ์ให้กระชับ เข้าใจง่าย เพื่อจะได้วัดความสามารถของนักเรียนได้ตรงจุดยิ่งขึ้น.

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน 2) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน 3) เพื่อทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน 4) เพื่อประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน เกี่ยวกับ ผลการเรียนรู้ เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือสำรวจข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการของนักเรียน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ 1) กิจกรรมเรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน 2) แบบทดสอบเรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน 3) แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

โดยดำเนินการเก็บข้อมูลทุกขั้นตอนด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test แบบ Dependent และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้ 1) การวิจัย (Research): การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน การพัฒนา (Development): การประเมินและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน 2) การพัฒนา (Development): การพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน (ฉบับร่าง) 3) การ

วิจัย (Research): การทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน 4) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องการให้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน โดยมีการจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีความสุข เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยใช้การวัดและประเมินผลให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย เน้นการประเมินโดยให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินผล

2. ผลการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) คำชี้แจง และ 11) หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 13 หน่วย ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เกริ่นน่านาฏศิลป์อาเซียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง นาฏศิลป์ไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง นาฏศิลป์เมียนมา หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง นาฏศิลป์ลาว หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง นาฏศิลป์กัมพูชา หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง นาฏศิลป์เวียดนาม หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง นาฏศิลป์มาเลเซีย หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง นาฏศิลป์สิงคโปร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง นาฏศิลป์บรูไน หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง นาฏศิลป์อินโดนีเซีย หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง นาฏศิลป์ฟิลิปปินส์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง การออกแบบนาฏศิลป์อาเซียน และหน่วยการเรียนรู้ที่ 13 ประเมินผล แต่ละหน่วย จัดการเรียนรู้แบบการสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชื่นศึกษา/วิเคราะห์ 3) ชื่นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง 4) ชื่นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้ และ 5) ชื่นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้ เพื่อพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนให้สามารถปฏิบัติทำซ้ำทำร่ำ รูปแบบแถว และการแต่งกาย ของการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน ซึ่งมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในเรื่อง การปรับระยะเวลาให้เหมาะสมกับการปฏิบัติกิจกรรม

3. ผลการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน พบว่า การจัดการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ทั้ง 13 หน่วยการเรียนรู้ นักเรียนให้ความสนใจตั้งใจ และกระตือรือร้นเป็นพิเศษ ต่อการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน สามารถอธิบายเอกลักษณ์ ความสำคัญ ของนาฏศิลป์อาเซียน สามารถนำท่าทางการเคลื่อนไหวทางนาฏศิลป์แต่ละประเทศ มาผสมผสานประยุกต์และประดิษฐ์ในการปฏิบัติทำรำนาฏศิลป์อาเซียนได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้ การปฏิบัติทำร่ำ และการแต่งกาย และยังพบว่านักเรียนมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ มีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติกิจกรรม มีการแบ่งบทบาทหน้าที่และการช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่ม มีการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม ทำให้การปฏิบัติงานเสร็จตามเวลาที่

กำหนด มีการซักถามเมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจ และนักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม

4. ผลการประเมินและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซี่ยน พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้ เรื่อง นาฏศิลป์อาเซี่ยน หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม 2) ความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซี่ยน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจในการทำกิจกรรมต่างๆ โดยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ มีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติกิจกรรม มีการแบ่งบทบาทหน้าที่และการช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่ม มีการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม ทำให้การปฏิบัติงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด มีการซักถามเมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจ และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรมได้เป็นอย่างดี และ 3) ผลการศึกษาความคิดเห็น พบว่า นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซี่ยน อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซี่ยน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิไล ประสามิตร (ฝ่ายมัธยม) มีประเด็นที่นำมาเพื่ออภิปราย ดังนี้

1. จากผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานพบว่า นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการให้พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซี่ยน มีความคาดหวังให้นักเรียนมีความรู้เรื่องนาฏศิลป์อาเซี่ยน ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากิจกรรมการเรียนการสอนมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย เกิดความรู้ ความชำนาญ ด้านวิชาการและวิชาชีพ ค้นพบความสนใจ และความถนัดของตนเอง นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้พัฒนาตนเองและประกอบอาชีพสุจริต มองเห็นช่องทางในการสร้างงานอาชีพในอนาคตได้อย่างเหมาะสม ค้นพบพัฒนาศักยภาพ พัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติค่านิยมที่ดีในการดำเนินชีวิต เสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม และมีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ ตลอดจนความเป็นระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 3-4) สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่ได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่จัดทำขึ้นสำหรับสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้ ยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาในการเป็นเยาวชนของชาติสู่โลกศตวรรษที่ 21 และมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพ รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะทางด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานอยู่ร่วมกัน

กับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 7) และ เคน เคย์ (Ken Kay, 2011: 34-35) ที่กล่าวไว้ว่าความสามารถในการคิดและทักษะในการคิดมีความสำคัญยิ่ง เพราะความสามารถและทักษะในการคิดมีความจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต การดำรงชีวิตและการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะในยุคข้อมูลข่าวสารความรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ดังนั้นนักการศึกษากล่าวถึงแนวคิดสำคัญอย่างหนึ่งในยุคศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) ได้แก่ 1) ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม 2) การคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ปัญหา และ 3) การสื่อสารและการร่วมมือทำงาน ทักษะชีวิตและการทำงาน (Social and Cross-Cultural Skills) ได้แก่ 1) ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว 2) ความคิดริเริ่มและการชี้นำตนเอง 3) ทักษะทางสังคมและการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม 4) การเพิ่มผลผลิตและความรู้รับผิดชอบ และ 5) ความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบ (Ken Kay, 2011: 34-35) ซึ่งทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) และทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural understanding) เป็นทักษะที่สำคัญในยุคศตวรรษที่ 21

2. จากผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) หลักการ 2) เป้าหมาย 3) แนวการจัดกิจกรรม 4) รูปแบบการจัดกิจกรรม 5) คำอธิบายรายวิชา 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) โครงสร้างการจัดกิจกรรม 8) สื่อ 9) การวัดและประเมินผล 10) คำชี้แจง และ 11) หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 13 หน่วย ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เกริ่นน่านาฏศิลป์อาเซียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง นาฏศิลป์ไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง นาฏศิลป์มียนมา หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง นาฏศิลป์ลาว หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง นาฏศิลป์กัมพูชา หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง นาฏศิลป์เวียดนาม หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง นาฏศิลป์มาเลเซีย หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง นาฏศิลป์สิงคโปร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง นาฏศิลป์บรูไน หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง นาฏศิลป์อินโดนีเซีย หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง นาฏศิลป์ฟิลิปปินส์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 เรื่อง การออกแบบนาฏศิลป์อาเซียน และหน่วยการเรียนรู้ที่ 13 ประเมินผล แต่ละหน่วยจัดการเรียนรู้แบบการสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชื่นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ชื่นศึกษา/วิเคราะห์ 3) ชื่นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง 4) ชื่นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้ และ 5) ชื่นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติทำซ้ำ รูปแบบแถว ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากิจกรรมการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาตามกระบวนการ ดังนี้ 1) นำผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน คือ การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวิเคราะห์หลักสูตรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม): กิจกรรมการเรียนการสอน การสอบถามความต้องการของนักเรียน และการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน 2) วิเคราะห์เนื้อหาสาระของ

กิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องการพัฒนาให้สอดคล้องการเตรียมความพร้อมด้านการศึกษา กับอาเซียนในปี พ.ศ. 2559 3) แนวการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์ โดยครูผู้สอนใช้เทคนิคแบบสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติฝึกสอนและให้คำแนะนำ จนนักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริง มีการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ โดยอาศัยการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน เป็นกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (2551: 20-21) ที่กล่าวถึงการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ให้ครบทุกด้านทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนองนโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพเพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม และทักษะที่สำคัญของคนในศตวรรษที่ 21 ยังได้กำหนดทักษะที่สำคัญคือ ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ โดยได้กำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในประเทศสมาชิกอาเซียน จึงทำให้ผู้เรียนมีทักษะตามที่การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 กำหนด

สำหรับหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 13 หน่วย ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติ 5 ขั้นตอน คือ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นศึกษา/วิเคราะห์ 3) ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง 4) ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้ และ 5) ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้ สื่อการเรียนรู้ ภาระงาน/ชิ้นงาน การวัดและประเมินผล

3. ผลการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 นักเรียนได้เรียนรู้เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน เกี่ยวกับ 1) ข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน 2) ความรู้เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ไทย 3) ความรู้เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา 4) ความรู้เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว 5) ความรู้เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา 6) ความรู้เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม 7) ความรู้เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย 8) ความรู้เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ 9) ความรู้เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน 10) ความรู้เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย 11) ความรู้เกี่ยวกับการแสดง นาฏศิลป์ประเทศ

ฟิลิปปินส์ 12) ความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน และ 13) ประเมินผล โดยมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติ โดยผลการประเมินความสามารถในการปฏิบัติ นาฏศิลป์อาเซียน อยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ โดย จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มีทักษะในด้านต่างๆ 1) ทักษะ ด้านการคิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมกันในการทำงานแต่ละกลุ่ม เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน สามารถคิดได้อย่างมีเหตุผลและใช้วิจารณญาณ ในการการตัดสินใจและสามารถแก้ปัญหาในการทำงานได้ วัดจากการสังเกตพฤติกรรม และการอภิปรายกลุ่ม 2) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ให้นักเรียนได้คิดอย่างสร้างสรรค์ ร่วมกัน ทำงานกับผู้อื่นและมีการประยุกต์ให้เข้าสู่นวัตกรรมที่สร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานของนาฏศิลป์ อาเซียน วัดจากชิ้นงานและการทำงานของนักเรียน 3) ทักษะทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่าง วัฒนธรรมของแต่ละประเทศได้ วัดจากการตอบคำถาม การสังเกต และการทำใบงานในแต่ละครั้ง 4) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ ในการทำงานของนักเรียนสามารถทำงานร่วม กันได้เป็นอย่างดีมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีภาวะผู้นำ สังเกตได้จากพฤติกรรม การทำงานเป็นกลุ่ม และการนำเสนอ 5) สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ มีการใช้สื่อเข้ามามีส่วนร่วมใน การในการเรียนการสอน เช่นการหาข้อมูลนาฏศิลป์อาเซียนอาเซียนจากอินเทอร์เน็ต เพื่อให้นักเรียนได้ เกิดความสนใจและได้ข้อมูลที่รวดเร็วมากยิ่งขึ้น แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์อีกครั้งเพื่อให้ได้ ข้อมูลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นสังเกตจากพฤติกรรมและใบงาน 6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสาร นักเรียนมีการทำงานโดยอาศัยเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน หา ข้อมูลต่างๆ หรือแม้แต่การนำเสนอ เป็นต้น 7) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ นักเรียนสามารถ เรียนรู้ด้วยตนเองมีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ รู้จักความเหมือนและแตกต่างของวัฒนธรรม เคารพซึ่ง กันและกัน อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนด้านการเตรียมความ พร้อมด้านการศึกษากับอาเซียนในปี พ.ศ. 2559 ประเทศไทยต้องพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน และยังเป็นการเพิ่มทักษะที่จำเป็นในด้านวัฒนธรรมและเข้าใจความต่างของวัฒนธรรมอาเซียน เนื้อหาสาระที่นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกิดจากความต้องการของนักเรียนและเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการ เข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก มีครูคอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำในการฝึก ปฏิบัติจนทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น ขั้นตอนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ทำใ้ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม มีความรับผิดชอบ เอาใจใส่ เพียร พยายาม และมีความสามัคคีในการทำงานร่วมกันเป็นทีม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545: 1) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์เป็น หน้าที่โดยทั่วไปของการศึกษา การส่งเสริมจัดการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรมให้ได้ผลนั้น

ต้องใช้ยุทธศาสตร์ที่เป็นระบบนั้นคือยุทธศาสตร์ที่สร้างความสมดุลระหว่างหลักสูตรของโรงเรียน วิธีการสอน วิธีการที่โรงเรียนติดต่อกับผู้อื่นและแหล่งความรู้อื่นๆ รวมทั้งการอบรมและพัฒนาครูและบุคลากรอื่นๆ คำจำกัดความของการสร้างสรรค์แสดงให้เห็นองค์ประกอบของกระบวนการแห่งการสร้างสรรค์ที่เราต้องการจะกระตุ้นให้เกิดเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา จุดเริ่มต้นการรับรู้ถึงคุณลักษณะ 4 ประการของกระบวนการแห่งการสร้างสรรค์ ประการแรก มักจะเกี่ยวข้องกับการคิดหรือการปฏิบัติตนอย่างมีจินตนาการเสมอ ประการที่ 2 กิจกรรมที่สร้างจินตนาการนี้จะต้องเต็มไปด้วยจุดมุ่งหมาย นั่นคือจะต้องมีการตั้งเป้าหมายเพื่อให้เกิดความสำเร็จ ประการที่ 3 กระบวนการนี้จะต้องก่อให้เกิดสิ่งที่มีลักษณะริเริ่มไม่เหมือนใคร ประการที่ 4 ผลที่ได้จะต้องมีคุณค่าเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ จึงกำหนดนิยามการสร้างสรรค์ว่า “กิจกรรมแห่งจินตนาการที่ก่อให้เกิดผลที่เป็นทั้งการริเริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกและมีคุณค่า” สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2545 ที่กล่าวถึงการพัฒนาคณาจารย์ให้เป็นมนุษย์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขนั้น ควรมีการสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง รวมทั้งส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมของชาติ ฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด และควรจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้นั้น ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมให้มากที่สุด

4. ประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนพบว่า ด้านผลการเรียนรู้ นักเรียนมีผลการเรียนรู้ เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ ($\bar{X} = 8.30$, S.D = 1.98) คะแนนเฉลี่ยหลังสอบเท่ากับ ($\bar{X} = 16.27$, S.D = 0.83) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน เป็นกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นจากความต้องการของนักเรียน เนื้อหาในกิจกรรมเป็นเรื่องแปลกใหม่และทันสมัยน่าสนใจ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับทักษะด้านความต่างวัฒนธรรม จึงทำให้ผู้เรียนมีความสนใจต่อการเรียนการสอน มีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบของการจัดกิจกรรมแบบสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติ ซึ่งเหมาะกับการจัดการเรียนการสอนในวิชานาฏศิลป์ที่เน้นทักษะการปฏิบัติ ครูมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชี้แนะ และคอยช่วยเหลือในการปฏิบัติกิจกรรม มีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้แก่ การเรียนรู้จากการดูชมวีดิทัศน์ การระดมสมอง การลงมือปฏิบัติจริง การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีต่อประเทศสมาชิกอาเซียนในรูปแบบของนาฏศิลป์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 1-8) มีจุดมุ่งหมายในการสร้างเด็กไทยให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาทั้งด้านสติปัญญา (Intelligence Quotient: IQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient: EQ) และด้านคุณธรรม จริยธรรม (Moral Quotient: MQ) เพื่อให้เด็กไทยอยู่

ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลกได้อย่างมีคุณภาพและรู้เท่าทัน อีกทั้งประเทศไทยต้องพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศและประเทศสมาชิกอาเซียน เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทยบนเวทีเศรษฐกิจโลกได้ และกระทรวงศึกษาธิการ(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2554: 16-21)ได้ประกาศให้จัดการเรียนการสอนหลักสูตรอาเซียนศึกษาไว้รองรับการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนของไทยอย่างเต็มตัวในปี 2558 ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและเข้าใจความเป็น”อาเซียน”เพื่อสร้างและพัฒนาอาเซียนให้มีศักยภาพและก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ดังนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายๆ ด้าน เพื่อให้สามารถรองรับการแข่งขันในด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 93) ในมาตรา 4 ซึ่งได้กล่าวถึงความหมายของการศึกษาไว้ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลได้เรียนรู้ตลอดชีวิต และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) (สภพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2549)ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้ มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทันให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาค้นดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน

สุภัทรา จำปาเงิน (2548: บทคัดย่อ) อันธิกา วงษ์จำปา (2549: บทคัดย่อ) และสาธิตา ลำเภาทอง (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน และความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังการใช้กิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนใช้กิจกรรม ฮาร์เจอร์ดี (สาธิตา ลำเภาทอง. 2553: 99; อ้างอิงจาก Hargerty. 1970: 2401A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รัฐมิชิแกน เพื่อศึกษาระเบียบวิธีการจัดกิจกรรมนักเรียน และองค์ประกอบต่างๆที่เกี่ยวข้องกับโครงการการจัดกิจกรรมนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น รัฐมิชิแกน ได้รับการยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมโรงเรียน และถือว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการศึกษา แต่ลักษณะการดำเนินงานยังมีข้อบกพร่องอยู่ เช่น ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจ และวางนโยบายควบคุมในการบริหารด้านกิจกรรมนักเรียน แต่แนวโน้มในการ

จัดกิจกรรมนักเรียนจะประสบความสำเร็จถึงขั้นรวมวิชาการจัดกิจกรรมนักเรียนเข้าไว้ในหลักสูตรและเปิดชั้นเรียนพิเศษชาร์ล (สาลิกา สำเภาทอง, 2553: 99; อ้างอิงจาก Charles, 1978: 3499A-3450A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษากิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายรัฐโอคลาโฮมา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 478 คน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดโปรแกรมกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม นักเรียนจำนวนมากได้เข้าร่วมกิจกรรมประเภทกีฬา การร่วมอภิปราย ได้วาทีและเป็นสมาชิกชุมนุมวิชาการต่างๆ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีนักเรียนจำนวนหนึ่งไม่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กิจกรรมส่วนใหญ่ขาดงบประมาณ เวลา และการวัดผลประเมินผล รวมทั้งผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจ และวางนโยบายฝ่ายเดียว

ผลการประเมินความสามารถด้านการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเชียน ของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเชียน อยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติ ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ทั้งจากตนเองและครู การหมั่นฝึกฝน ฝึกซ้อมซ้ำๆ จนเกิดเป็นความชำนาญ ได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ได้แสดงออกในการปฏิบัติท่ารำ รูปแบบแถว และการแต่งกายอย่างมั่นใจ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากนักเรียนได้ใช้ศักยภาพทางความสามารถ ความถนัดและประสบการณ์ในด้านต่างๆที่นักเรียนมีอยู่ให้ได้มากที่สุด ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาขีดความสามารถให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแฮร์โรว์ (Harrow, 1972: 96-99) จัดลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางทักษะปฏิบัติไว้ 5 ขั้น โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมากดังนั้นการกระทำจึงเริ่มจากการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ไปถึงการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อย่อยลำดับขั้นดังกล่าวได้แก่การเลียนแบบการลงมือกระทำตามคำสั่งการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ การแสดงออกและการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ สอดคล้องกับซิมป์สัน (Simpson, 1972) ที่อธิบายว่าทักษะปฏิบัตินี้สามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกฝนซึ่งหากได้รับการฝึกฝนที่ดีแล้วจะเกิดความถูกต้องความคล่องแคล่วความเชี่ยวชาญชำนาญการและความคงทน ผลของพฤติกรรมหรือการกระทำสามารถสังเกตได้จากความรวดเร็วความแม่นยำความแรงหรือความราบรื่นในการจัดการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเดวิส (Davies, 1971: 0-56) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการปฏิบัติไว้ว่าทักษะส่วนใหญ่ประกอบด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆเหล่านั้นได้แล้วเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น

ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเชียน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเชียน อยู่ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ สาลิกา สำเภาทอง (2553: 173) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก เมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้าน ได้ฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้วยการปฏิบัติจริง ได้รับความรู้และความเข้าใจในการทำของเล่นพื้นบ้าน นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน ให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน และอันธิกา วงษ์จำปา (2549: 151) พบว่านักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพราะนักเรียนชอบรูปแบบของกิจกรรม มีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน และกระตือรือร้นที่ได้เข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรม ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากกิจกรรมนั้นได้ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริงและปฏิบัติด้วยตนเอง ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ตลอดจนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน

นอกจากนี้ผลการสอบถามความคิดเห็น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกดีที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของนาฏศิลป์ในประเทศสมาชิกอาเซียน และทำให้ได้รู้จักศิลปวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียนมากขึ้น จากที่ไม่เคยรู้มาก่อน รวมทั้ง การปฏิบัติลีลาทำทางนาฏศิลป์ของแต่ละประเทศ ได้เรียนรู้ทำทางการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ทั้งยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับภาษาคำทักทาย อาหาร ธงประจำชาติ การแต่งกายประจำชาติ และศิลปวัฒนธรรมประเพณีของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดและข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้

เพื่อให้สามารถนำกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการนำกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย ด้านผลการเรียนรู้ เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน เพื่อส่งเสริมทักษะทางด้านนาฏศิลป์ ดังนั้น ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติ และใช้ทฤษฎีการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่มีทักษะในด้านต่างๆ 1) ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3) ทักษะทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ 5) สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ เพื่อใช้ทักษะด้านต่างๆในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน และควรให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ และเจตคติแก่ผู้เรียนอย่างครบถ้วน

2. จากผลการวิจัย ด้านความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน พบว่า นักเรียนสามารถปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน ได้เป็นอย่างดีหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม แต่มีประเด็นด้านการสร้างสรรค์การแต่งกายและการแปรแถวอยู่ในระดับ ซึ่งต่ำกว่าการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน ดังนั้น ควรเปิดประเด็นทางความคิดหรือการใช้สื่อที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสร้างสรรค์การแต่งกายและการแปรแถว ให้นักเรียนได้ประสบการณ์จากของจริงที่หลากหลาย

3. จากผลการวิจัยด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน และกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม โดยเฉพาะการได้แสดงผลงานที่เกิดจากทักษะการปฏิบัติของตนเอง แต่มีประเด็นด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับซึ่งต่ำกว่าด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ใช้จะต้องมีความหลากหลายและมีความเหมาะสมกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมแบบสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติ เป็นวิธีแบบอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ รวมทั้ง มีผลความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์หรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2552). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- . (2552). *เรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2540). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2541)*. กรุงเทพฯ: อรรถพลการพิมพ์.
- . (2540). *แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2545-2559*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. (2544). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ม.2) 2545*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550-2554)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2545). *ภูมิปัญญาชาวบ้าน: รากฐานในการพัฒนาบ้านเมือง*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. (2527). *นาฏศิลป์ศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษรสยามการพิมพ์.
- ใจจริง บุญเรืองรอด. (2534). *กิจกรรมร่วมหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: แสงสุทธิการพิมพ์.
- ชม ภูมิภาค. (2516). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทิสนา เขมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2523). *จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน*. กรุงเทพฯ: กราฟฟิคอาร์ต.
- ปรียาพร วงอนุตรโรจน์. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์ดี.
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.” (2542). *ราชกิจจานุเบกษา*. ฉบับกฤษฎีกา 116, 74 ก 19 สิงหาคม 2542: 14.
- พรณี ช. เจนจิต. (2538). *รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พาณี สีสวย. (2526). *สุนทรียของนาฏศิลป์ไทย*. กรุงเทพฯ: ธนะการพิมพ์.
- พินิต รตนานุกูล. (2555). *รายงานการประชุมทางวิชาการเรื่องแนวทางขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิ*.
- พิรพงศ์ เสนไสย. (2546). *นาฏยประดิษฐ์*. กาลสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- เพียงเพชร คมขำ. (2552). *การสร้างชุดการสอนนาฏศิลป์ไทยเพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นทักษะปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.

- พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ. (2532). *รูปแบบการสอน*. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ; และวันนอร์ มะทา. (2528). *กิจกรรมเสริมหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- ไพโรจน์ ตีรณธนากุล. (2542). *การสอนช่วงอุตสาหกรรม: วิธีสอนทักษะปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- มาลินี ดิลกวนิช. (2543). *ระบำและละครในเอเชีย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มาเรียม นัมพันธุ์. (2553). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร. ชเรณู โกสินานนท์. (2545). *นาฏนาฏศิลป์ไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิชัย วงใหญ่. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ธเนศวรการพิมพ์
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ตถายา พับลิเคชัน.
- วิทย์ บัณฑิตกุล. (2555). *กลุ่มประเทศอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- ศุภชัย ไพศาลวัน. (2548). *การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- สาลิกา ลำเภอทอง. (2553). *การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้ของเล่นพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาติ ศิริสุขไพบุณย์. (2526). *การสอนทักษะปฏิบัติ (Workshop Teaching)*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สุนันท์ ศิริวรรณ. (2544). *การพัฒนากิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา จำปาเงิน. (2548). *การพัฒนากิจกรรมผู้เรียนเรื่องการอนุรักษ์ป่าไม้ในชุมชน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- สุนนมาลย์ นิ่มเนติพันธ์. (2543). *การละครไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อมรา กล้าเจริญ. (2531). *วัฒนธรรมสร้างชาติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษา สบฤกษ์. (2536). *การศึกษาพฤติกรรมการสอนนาฏศิลป์ไทยในวิทยาลัยนาฏศิลป์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (อุดมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- Davies, I.K. (1971). *The management of learning*. London: McGraw-Hill.
- De Cecco. (1974). *Teaching physical education: A system approach*. Boston: Houghton Muffin.
- Fitts, P.M. (1964). *Perceptual-motor Skill Learning*. in A. W. Melton (ed.), *Categories of Human Learning*. London: Academic Press.
- Frederich, Robert W. (1959). *The Third Curriculum Student Activities in American Education*. New York: Appleton-Century-Crofts.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Saylor, J.G. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning*. New York: holt, Rinehart and Winston.
- Tyler, Ralph W. (1950). *Basic Principles of curriculum and Instruction*. Chicago: The University of Chicago press.
- Watson, Fredric W. (2006). *Student Activities*. Accessed 14 February 2006 Available From <http://ccsd.net/schools/watson/activitydir.html>.
- www. P21.Org.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน

1. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นสำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอน
2. แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์
อาเชียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน
มิตร (ฝ่ายมัธยม)

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น

(สำหรับ)

1. ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
2. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี – นาฏศิลป์)
3. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี – นาฏศิลป์)

เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ เป็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) สำหรับเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์ ตามความเป็นจริง แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน จำนวน ข้อ

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น

เรื่อง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้การสัมภาษณ์

1. ชื่อ.....เพศ.....อายุ.....ปี
2. ระดับการศึกษาสูงสุด.....
3. ตำแหน่งการทำงาน.....ประสบการณ์การทำงาน.....ปี
4. ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับ การเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน
 - () ไม่มี
 - () มี เกี่ยวกับ.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

1. ท่านคิดว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียนมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่ามีความจำเป็นอย่างไรที่ต้องให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ควรมีจุดประสงค์ให้นักเรียนทำอะไรได้บ้าง

.....

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน ควรมีเนื้อหาสาระอะไรบ้าง มีวิธีการจัดการเรียนรู้อย่างไร มีสื่อการเรียนรู้อะไรบ้าง ควรวัดและประเมินผลอย่างไร จึงเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องนาฏศิลป์อาเซียนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความความพึงพอใจ และให้คะแนนความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์
เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อและให้ข้อเสนอแนะ
เพิ่มเติม

ข้อ	ประเด็น	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์				
2	ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสำคัญ และความจำเป็นที่ต้องจัดการเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับ นาฏศิลป์อาเซียน				
3	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับความต้องการ ของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง นาฏศิลป์ อาเซียน เกี่ยวกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนการสอน นาฏศิลป์อาเซียน				
4	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหา สาระ วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้การวัดและการ ประเมินผลการเรียนรู้				
5	ความสอดคล้องของประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะกิจกรรมการเรียนสอนนาฏศิลป์อาเซียน				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบสอบถามความต้องการ

เรื่อง

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยให้นักเรียนตอบ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

แบบสอบถาม
(สำหรับนักเรียน)

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ 1) ชาย

☐ 2) หญิง

2. กำลังศึกษาชั้น

☐ 1) ม.6/3

☐ 2) ม.6/5

☐ 3) ม.6/8

3. นักเรียนรู้จักนาฏศิลป์ประเทศไหนบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) นาฏศิลป์บรูไน

☐ 2) นาฏศิลป์กัมพูชา

☐ 3) นาฏศิลป์ลาว

☐ 4) นาฏศิลป์อินโดนีเซีย

☐ 5) นาฏศิลป์มาเลเซีย

☐ 6) นาฏศิลป์เมียนมา

☐ 7) นาฏศิลป์ฟิลิปปินส์

☐ 8) นาฏศิลป์สิงคโปร์

☐ 9) นาฏศิลป์ไทย

☐ 10) นาฏศิลป์เวียดนาม

☐ 11) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. นักเรียนเคยแสดงนาฏศิลป์ประเทศอื่นหรือไม่

☐ 1) เคย

☐ 2) ไม่เคย

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหากิจกรรม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอน

หากโรงเรียนจัดพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

1. นักเรียนต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนาฏศิลป์ 10 ประเทศ
- ☐ 2) รูปแบบการแสดง
- ☐ 3) การแต่งกายเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน
- ☐ 4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2. นักเรียนต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ให้มีวิธีดำเนินการกิจกรรมอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) การศึกษานอกสถานที่
- ☐ 2) การสัมภาษณ์ผู้รู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน
- ☐ 3) การศึกษาจากใบความรู้ที่ครูเตรียมให้
- ☐ 4) การสนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเพื่อน
- ☐ 5) การรายงานเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน
- ☐ 6) การจัดกิจกรรมกลุ่มและการศึกษาค้นคว้าและการปฏิบัติ
- ☐ 7) การจัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอน
- ☐ 8) การถ่ายทอดความรู้จากผู้รู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน
- ☐ 9) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยครูร่วมกับผู้รู้เฉพาะด้าน
- ☐ 10) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. นักเรียนต้องการให้เอกสารและใบงานที่ครูจัด มีรูปแบบเป็นอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) มากด้วยเนื้อหาสาระ
- ☐ 2) นำเสนอเนื้อหาพอเข้าใจ ตัวหนังสืออ่านง่าย
- ☐ 3) มีรูปภาพประกอบและมีสีสันสวยงาม
- ☐ 4) มีกิจกรรมที่หลากหลาย
- ☐ 5) มีการอธิบายขั้นตอนอย่างละเอียดทุกขั้น
- ☐ 6) มีแบบประเมินการพัฒนาหลังเรียน
- ☐ 7) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. นักเรียนต้องการให้มีการประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน
อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) การทดสอบ
- ☐ 2) การตรวจชิ้นงาน (ชิ้นงานการปฏิบัติงานของนักเรียน)
- ☐ 3) การสอบถาม
- ☐ 4) การสัมภาษณ์
- ☐ 5) การสังเกตพฤติกรรมการฝึกการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
- ☐ 6) การใช้แฟ้มงาน
- ☐ 7) อื่น (โปรดระบุ).....

5. นักเรียนต้องการให้ใครเป็นผู้ประเมิน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1) ประเมินตนเอง
- ☐ 2) ครูผู้สอน
- ☐ 3) เพื่อนประเมินเพื่อน
- ☐ 4) ผู้ปกครอง
- ☐ 5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความความพึงพอใจ และให้คะแนนความสอดคล้องของประเด็นสอบถาม
เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อและให้ข้อเสนอแนะ
เพิ่มเติม

ข้อ	ประเด็น	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม				
2	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน เกี่ยวกับเนื้อหากิจกรรม				
3	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน เกี่ยวกับการสื่อการเรียนรู้				
5	ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลกิจกรรม				

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ภาคผนวก ข

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
(ฝ่ายมัธยม)

กิจกรรมนาฏศิลป์อาเซียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

คำนำ

กิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์เป็นกิจกรรมสำคัญที่สถานศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กำหนดให้จัดทำขึ้นสำหรับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมพัฒนาความสามารถของตนเองตามความถนัด ความสนใจ ให้เต็มศักยภาพ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความเป็นมนุษย์ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และด้านสังคม ทั้งนี้ยังสร้างให้ผู้เรียนมีความตระหนักถึงศีลธรรม จริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทย และศิลปวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน แบ่งเป็น 13 แผน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 1 เรื่อง เกริ่นนำนาฏศิลป์อาเซียน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 2 เรื่อง นาฏศิลป์ไทย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 3 เรื่อง นาฏศิลป์เมียนมา แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 4 เรื่องนาฏศิลป์ลาว แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 5 เรื่องนาฏศิลป์กัมพูชา แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 6 เรื่องนาฏศิลป์เวียดนาม แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 7 เรื่องนาฏศิลป์มาเลเซีย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 8 เรื่องนาฏศิลป์สิงคโปร์ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 9 เรื่องนาฏศิลป์บรูไน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 10 เรื่อง นาฏศิลป์อินโดนีเซีย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 11 เรื่องนาฏศิลป์ฟิลิปปินส์ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 12 เรื่อง การออกแบบนาฏศิลป์อาเซียน และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ 13 ประเมินผล ซึ่งเป็นกิจกรรมการพัฒนาการเรียนการสอนที่กำหนดเนื้อหากิจกรรมและกระบวนการจัดกิจกรรมการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเรียนการสอน เพิ่มเติมจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น ความกล้าแสดงออก ความคิดสร้างสรรค์ และยังเพิ่มทักษะการปฏิบัติของผู้เรียนให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้น

กิจกรรมนาฏศิลป์อาเซียน

หลักการ

กิจกรรมนาฏศิลป์อาเซียนมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. มีเป้าหมายของการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และครอบคลุมผู้เรียนทุกคน
2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ
3. เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่างๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
4. เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน องค์กร และหน่วยงานอื่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

เป้าหมาย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน มุ่งส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน ใ้ใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากการเรียนรู้ไปพัฒนาตนเองให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อันจะนำไปสู่คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

คุณสมบัติของผู้เรียน

เพื่อเป็นความสอดคล้องตามแนวทางของแนวคิดหลักการและจุดมุ่งหมายของการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จึงกำหนดคุณสมบัติของผู้เรียน ไว้ดังนี้

1. เน้นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. มีความรู้ความสามารถในการแสดงนาฏศิลป์
3. มีความรู้พื้นฐานเรื่องประวัตินาฏศิลป์อาเซียน
4. มีความพร้อมและความสนใจที่จะเรียนรู้เรื่องนาฏศิลป์อาเซียน

แนวการจัดกิจกรรม

สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษา เข้าร่วมกิจกรรม โดยมีแนวการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามความสนใจ
2. ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมผ่านประสบการณ์ที่หลากหลาย ฝึกการทำงานที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ตลอดจนสะท้อนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของผู้เรียน
3. จัดกิจกรรมแบบรายบุคคล กิจกรรมกลุ่ม โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยการศึกษาและใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนอย่างเป็นระบบ เน้นการคิดวิเคราะห์และใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินกิจกรรม
4. ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่าเน้นการแข่งขัน บนพื้นฐานการปฏิบัติตามวิถีประชาธิปไตย
5. ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย สาธิต แบบประสบการณ์และการปฏิบัติ

รูปแบบการจัดกิจกรรม

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่แบบสาธิตและเน้นที่การปฏิบัติซึ่งมีองค์ประกอบการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน** ครูกระตุ้นให้นักเรียนได้ทบทวนประสบการณ์เดิมของผู้เรียน โดยการใช้คำถาม นอกจากนี้ ครูผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์การเรียนรู้และร่วมกันกำหนดขอบข่ายหรือประเด็นความรู้ใหม่
2. **ขั้นศึกษา/วิเคราะห์** เป็นขั้นตอน การแบ่งกลุ่มนักเรียน เพื่อทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน เพื่อแสวงหาความรู้ แสดงความคิดเห็นร่วมกันวิเคราะห์และหาข้อสรุปในประเด็นที่ตั้งไว้ ผู้สอนออกแบบกลุ่มให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ผู้สอนให้ประสบการณ์ใหม่แก่ผู้เรียนโดยใช้สื่อการสอนและแหล่งเรียนรู้ เช่น แผนภูมิ ใบความรู้ รูปภาพ วิดีทัศน์ ฯลฯ
3. **ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง** เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามขั้นตอน โดยครูผู้สอนดูแล ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการปฏิบัติงานตามขั้นตอน
4. **ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้** เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้ประมวลข้อมูล จากประสบการณ์ทั้งหมดมาวิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น สะท้อนการเรียนรู้ (reflection) ต่อประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ
5. **ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้** เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มปรับปรุงผลงานของตนเอง โดยใช้แนวคิดจากข้อมูลที่แต่ละกลุ่มนำเสนอ อาจนำความรู้ที่ได้รับจากกลุ่มอื่นมาพัฒนาให้ดีขึ้นหรือเกิด

ความคิดใหม่ สร้างสรรค์งานที่ต่างจากเดิม หรืออาจได้รับแนวคิดจากข้อเสนอแนะ ของผู้สอนมา ประยุกต์สร้างผลงานใหม่ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในสภาพการณ์จริงได้

รูปแบบการจัดกิจกรรมภาคทฤษฎี ครูผู้สอนจะทำหน้าที่บรรยายเนื้อหาประกอบสื่อ การสอน ร่วมกับการทำกิจกรรมการซักถามสนทนาโต้ตอบกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการอภิปราย ขยายความเข้าใจ

รูปแบบการจัดกิจกรรมภาคปฏิบัติ ครูผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำสาธิตและลงมือปฏิบัติ ในแต่ละขั้นตอนให้ผู้เรียนเข้าใจ พร้อมทั้งแนะนำดูแลให้ผู้เรียนปฏิบัติตามการสาธิตจนผู้เรียนเกิด แนวทางปฏิบัติ และมีการปรับปรุงพัฒนาผลการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและ ความถูกต้องตามขั้นตอน สุดท้ายผู้เรียนจะปฏิบัติการแสดงผลงานการปฏิบัติ เพื่อการประเมินความสามารถภาคปฏิบัติต่อไป

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการปฏิบัติ

คำอธิบายรายวิชานาฏศิลป์อาเซียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เวลา 28 ชั่วโมง

ศึกษา สืบค้น เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ อธิบาย ความเป็นมาเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน กระบวนการวิธีการจัดกิจกรรม นาฏศิลป์อาเซียน เพื่อการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย ให้เกิดความรู้ความเข้าใจทางด้านนาฏศิลป์ของแต่ละประเทศ ปลุกจิตสำนึกในความเป็นไทย สานสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน มีเจตคติที่ดี เห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์

1. เป็นกิจกรรมที่จัดตามความสนใจของผู้เรียน
2. เป็นกิจกรรมที่จัดเสริมหลักสูตรสถานศึกษาในด้านความรู้และทักษะปฏิบัติของผู้เรียน
3. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม
4. เพื่อให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ตามวิถีประชาธิปไตย

จุดประสงค์

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

จุดประสงค์	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้การสอน	ด้าน พุทธิพิสัย	ด้าน ทักษะพิสัย	ด้าน จิตพิสัย
1) นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียนได้	1. เกริ่นนำ นาฏศิลป์อาเซียน	✓	✓	
2) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ไทย	2. นาฏศิลป์ไทย	✓	✓	
3) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา	3. เมียนมา	✓	✓	

จุดประสงค์	แผนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	ด้าน พุทธิพิสัย	ด้าน ทักษะพิสัย	ด้าน จิตพิสัย
4) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศ ลาว	4.ลาว	✓	✓	
5)นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศ กัมพูชา	5.กัมพูชา	✓	✓	
6) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ ประเทศ เวียดนาม	6. เวียดนาม	✓	✓	
7) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศ มาเลเซีย	7. มาเลเซีย	✓	✓	
8) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศ สิงคโปร์	8.สิงคโปร์	✓	✓	
9) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ ประเทศ บรูไน	9. บรูไน	✓	✓	
10) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดง นาฏศิลป์ประเทศ อินโดนีเซีย	10.อินโดนีเซีย	✓	✓	
11) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการแสดง นาฏศิลป์ประเทศ ฟิลิปปินส์	11. ฟิลิปปินส์	✓	✓	
12) นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน	12. การออกแบบ นาฏศิลป์อาเซียน	✓	✓	
13) นักเรียนสามารถบอกความรู้ เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียนได้	13. นาฏศิลป์อาเซียน	✓	✓	✓

เนื้อหาของกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน มีรายละเอียด ดังนี้

แผน ที่	แผนกิจกรรมการ เรียนการสอน	จุดประสงค์ ข้อที่	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน	สัดส่วนของพิสัย (ร้อยละ)		
					พุทธิ พิสัย	ทักษะ พิสัย	จิต พิสัย
1	เกริ่นนำนาฏศิลป์ อาเซียน	1	2	10	5	-	-
2	นาฏศิลป์ไทย	2	2	5	3	3	1
3	นาฏศิลป์เมียนมา	3	2	5	3	3	-
4	นาฏศิลป์ลาว	4	2	5	3	3	-
5	นาฏศิลป์กัมพูชา	5	2	5	3	3	-
6	นาฏศิลป์เวียดนาม	6	2	5	3	3	-
7	นาฏศิลป์มาเลเซีย	7	2	5	3	3	1
8	นาฏศิลป์สิงคโปร์	8	2	5	3	3	-
9	นาฏศิลป์บรูไน	9	2	5	3	3	-
10	นาฏศิลป์ อินโดนีเซีย	10	2	5	3	3	1
11	นาฏศิลป์ ฟิลิปปินส์	11	2	5	3	3	-
12	ออกแบบนาฏศิลป์ อาเซียน	12	4	10	-	20	1
13	ประเมินผล	13	2	30	10	-	1
รวม			28	100	45	50	5

สื่อประกอบกิจกรรม

1. วิดีทัศน์
2. รูปภาพ
3. CD เพลง
4. ใบความรู้
5. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลระหว่างเรียนและหลังเรียนตามจุดประสงค์ โดยการวัดมีความครอบคลุมทั้งทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านพุทธิพิสัย(ร้อยละ 45)

- 1.1 การทำใบงาน(ร้อยละ 20)
- 1.2 การตอบคำถามและการซักถาม(ร้อยละ 5)
- 1.3 การทำแบบทดสอบหลังเรียน(ร้อยละ 20)

2. ด้านทักษะพิสัย(ร้อยละ 50)

- 2.1 การฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียนอาเซียน 10 ประเทศ(ร้อยละ 10)
- 2.2 การนำเสนอผลงานนาฏศิลป์อาเซียน(ร้อยละ 30)
- 2.3 สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน(ร้อยละ 10)

3. ด้านจิตพิสัย(ร้อยละ 5)

- 3.1 สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน(ร้อยละ 5)
- 3.2 สอบถามความคิดเห็นที่มีต่อศิลปวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน

เกณฑ์การประเมินด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย

คะแนนร้อยละ 80-100	ระดับคุณภาพ 3	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนนร้อยละ 60-79	ระดับคุณภาพ 2	หมายถึง	ดี
คะแนนร้อยละ 50-59	ระดับคุณภาพ 1	หมายถึง	ผ่านเกณฑ์
คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50	ระดับคุณภาพ 0	หมายถึง	ไม่ผ่านเกณฑ์

คำชี้แจง

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน ที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จด้วยตัวนักเรียน เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ดียิ่งขึ้น เป็นแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาการของนักเรียน ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสร้างสรรค์ มีความกล้าแสดงออก เกิดความชำนาญทางด้านนาฏศิลป์ที่ดีขึ้น และทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 13 แผน รวม 28 ชั่วโมง ดังนี้

- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 1 เรื่อง เกริ่นนำนาฏศิลป์อาเซียน
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 2 เรื่อง นาฏศิลป์ไทย
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 3 เรื่อง นาฏศิลป์เมียนมา
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 4 เรื่อง นาฏศิลป์ลาว
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 5 เรื่อง นาฏศิลป์ กัมพูชา
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 6 เรื่อง นาฏศิลป์เวียดนาม
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 7 เรื่อง นาฏศิลป์มาเลเซีย
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 8 เรื่อง นาฏศิลป์ สิงคโปร์
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 9 เรื่อง นาฏศิลป์บรูไน
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 10 เรื่อง นาฏศิลป์อินโดนีเซีย
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 11 เรื่อง นาฏศิลป์ ฟิลิปปินส์
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 12 เรื่อง ออกแบบนาฏศิลป์อาเซียน
- แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่ 13 ประเมินผล

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตและ การปฏิบัติ ที่จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้สอนต้องศึกษารูปแบบการสอน เตรียมเอกสาร สื่อและวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อสร้างความเข้าใจและข้อตกลงในการเรียน นักเรียนต้องศึกษาค้นคว้า และลงมือปฏิบัติ สร้างผลงานให้เกิดผลสำเร็จ และมีคุณภาพ กระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักสร้างสรรค์ เกิดความกล้าแสดงออก เกิดความชำนาญทางด้านนาฏศิลป์ยิ่งขึ้น และรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

โครงสร้างแผนพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เวลา 28 ชั่วโมง

แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้	ทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21	เวลา (ชั่วโมง)
1. เกริ่นนำนาฏศิลป์ อาเซียน	1.1 นักเรียน สามารถ อธิบาย เกี่ยวกับข้อมูล ทั่วไปของ ประเทศ สมาชิก อาเซียนได้	1.1 ข้อมูลทั่วไป ของประเทศ สมาชิกอาเซียน - สัญลักษณ์อาเซียน / วัฒนธรรม/ การ แต่งกายประจำชาติ เป็นต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจ ใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2
2.นาฏศิลป์ไทย	2.1 นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การแสดง นาฏศิลป์ไทย	2.1 การแสดง นาฏศิลป์ไทย -ประวัติการแสดง นาฏศิลป์ไทย - ตัวอย่างการแสดง นาฏศิลป์ -ปฏิบัติท่า นาฏศิลป์เบื้องต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจ ใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2

แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้	ทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21	เวลา (ชั่วโมง)
3.นาฏศิลป์ เมียนมา	3.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา	3.1 การแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศเมียนมา - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา - ปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2
4.นาฏศิลป์ ลาว กัมพูชา	4.นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว	4. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศลาว - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว - ปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2

แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้	ทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21	เวลา (ชั่วโมง)
5.นาฏศิลป์ กัมพูชา	5.นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การแสดง นาฏศิลป์ ประเทศ กัมพูชา	5. การแสดง นาฏศิลป์ประเทศ ลาว -ประวัตินาฏศิลป์ ประเทศกัมพูชา - ตัวอย่างการแสดง นาฏศิลป์ประเทศ กัมพูชา -ปฏิบัติท่า นาฏศิลป์เบื้องต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจ ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2
6. นาฏศิลป์ เวียดนาม	6. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การแสดง นาฏศิลป์ ประเทศ เวียดนาม	6. การแสดง นาฏศิลป์ประเทศ เวียดนาม - ประวัตินาฏศิลป์ ประเทศเวียดนาม - ตัวอย่างการแสดง นาฏศิลป์ประเทศ เวียดนาม -ปฏิบัติท่า นาฏศิลป์เบื้องต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจ ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2

แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้	ทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21	เวลา (ชั่วโมง)
7. นาฏศิลป์ มาเลเซีย	7. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การแสดง นาฏศิลป์ ประเทศ มาเลเซีย	7. การแสดง นาฏศิลป์ประเทศ มาเลเซีย - ประวัตินาฏศิลป์ ประเทศมาเลเซีย - ตัวอย่างการแสดง นาฏศิลป์ประเทศ มาเลเซีย - ปฏิบัติทำรำ นาฏศิลป์เบื้องต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจ ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2
8. นาฏศิลป์ สิงคโปร์	8. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การแสดง นาฏศิลป์ ประเทศ สิงคโปร์	8. การแสดง นาฏศิลป์นาฏศิลป์ ประเทศสิงคโปร์ - ประวัตินาฏศิลป์ ประเทศสิงคโปร์ - ตัวอย่างการแสดง นาฏศิลป์ประเทศ สิงคโปร์ - ปฏิบัติทำรำ นาฏศิลป์เบื้องต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจ ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2

แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้	ทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21	เวลา (ชั่วโมง)
9. นาฏศิลป์บรูไน	9. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน	9. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศบรูไน - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน - ปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2
10. นาฏศิลป์ อินโดนีเซีย	10. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย	10. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ ประเทศอินโดนีเซีย - ปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์เบื้องต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2

แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้	ทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21	เวลา (ชั่วโมง)
11. นาฏศิลป์ ฟิลิปปินส์	11. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การแสดง นาฏศิลป์ นาฏศิลป์ ประเทศ ฟิลิปปินส์	11. การแสดง นาฏศิลป์ประเทศ ฟิลิปปินส์ - ประวัตินาฏศิลป์ ประเทศ ประเทศฟิลิปปินส์ - ปฏิบัติท่ารำ นาฏศิลป์เบื้องต้น	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจ ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2
12. ออกแบบการ แสดงนาฏศิลป์ อาเซียน	12. นักเรียนมี ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ การแสดง นาฏศิลป์ อาเซียน - นักเรียน สามารถ ออกแบบ นาฏศิลป์ อาเซียนได้ - นักเรียนบอก ประโยชน์และ เห็นคุณค่า ความสำคัญที่ ได้รับจากการ แสดงนาฏศิลป์ อาเซียนได้	12. การออกแบบ การแสดงนาฏศิลป์ อาเซียน - รูปแบบการแสดง / รูปแบบการแปร แถว / อุปกรณ์ที่ใช้ ในการแสดง / ออกแบบขั้นตอน การแสดง และการ แต่งกายที่ใช้ในการ แสดง - ประโยชน์ที่ได้รับ จากการออกแบบ นาฏศิลป์อาเซียน - เห็นคุณค่า และ ความสำคัญ	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจ ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	4

แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน	จุดประสงค์	สาระการเรียนรู้	ทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21	เวลา (ชั่วโมง)
13. ประเมิน ผล	13 นักเรียน สามารถบอก ความรู้เกี่ยวกับ นาฏศิลป์ อาเซียนได้ - นักเรียนมี ความคิดเห็นที่ มีต่อกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน	13.1ทดสอบความรู้ เกี่ยวกับนาฏศิลป์ อาเซียน 13.2สอบถามความ คิดเห็นเกี่ยวกับ นาฏศิลป์อาเซียน	1.ทักษะด้านการคิดการคิดอย่างมี วิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2.ทักษะด้านการสร้างสรรค์และ นวัตกรรม 3.ทักษะทักษะด้านความเข้าใจ ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ 4.ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงาน เป็นทีมและภาวะผู้นำ 5.สาระด้านการสื่อสาร สาระสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6.ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร 7.ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้	2
รวม	28			

ภาคผนวก ค

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เกริ่นนำนาฏศิลป์อาเซียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ชื่อแผนเรื่อง เกริ่นนำนาฏศิลป์อาเซียน

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน 2 คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

อาเซียน (ASEAN) เป็นการรวมตัวกันของ 10 ประเทศ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วย ความร่วมมืออาเซียนเห็นชอบ ให้จัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือ เป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

นาฏศิลป์อาเซียน เป็นการแสดงที่เกิดจากการสร้างสรรค์ โดยการสร้างสรรค์จากพื้นฐานการแสดงที่เกิดขึ้นตามท้องถิ่นและตามพื้นที่ต่างๆ ของแต่ละประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศที่นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายตามยุคสมัย เป็นการละเล่นที่ไม่ยากนักนิยมจัดแสดงเป็นหมู่ตามความเหมาะสมโดยมีการพัฒนาหรือดัดแปลงมาจากการละเล่นพื้นเมืองของท้องถิ่นของประเทศอาเซียน 10 ประเทศและ สอดแทรกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียน 10 ประเทศ อย่างรอบด้าน ดังนั้น ควรมีการสร้าง ความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างประเทศอาเซียน 10 ประเทศ มีการเรียนรู้ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวน ทักษะ เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข โดยใช้นาฏศิลป์เป็นหลักสำคัญเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศอาเซียน และต้องการให้ผู้เรียนได้เกิดความสามารถในการสร้างสรรค์ เกิดความกล้าคิด กล้าแสดงออก ตระหนักเห็นคุณค่าความสำคัญในวัฒนธรรม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียนได้
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานเบื้องต้นด้านนาฏศิลป์อาเซียนได้

3. สารการเรียนรู้

1. ข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน
 - สัญลักษณ์อาเซียน / แผนที่ / ภาษาและคำทักทาย / การแต่งกายประจำชาติ / ดอกไม้ประจำชาติ เป็นต้น
2. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับนาฏศิลป์นาฏศิลป์อาเซียน

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ปฐมนิเทศกิจกรรมด้านการพัฒนาผู้เรียนเรื่องนาฏศิลป์อาเซียน
2. อาจารย์ซักถามนักเรียนเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียนแบบถาม-ตอบ พร้อมให้นักเรียนดูรูปภาพการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน
 - จากภาพนักเรียนคิดว่าเป็นการแสดงของนาฏศิลป์ประเทศใด
 - นักเรียนสามารถสังเกตได้จากสิ่งใด
3. อาจารย์แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และข้อตกลงระหว่างเรียนในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

4. อาจารย์แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน
5. อาจารย์อธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน และใช้คำถามให้นักเรียนตอบเพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน
6. อาจารย์แจกใบความรู้ที่ 1.1 เรื่องข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน

ให้นักเรียนได้ศึกษา เพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาในใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน โดยการให้คะแนนกลุ่มที่ตอบได้ก่อนและถูกต้อง ข้อละ 1 คะแนน

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

7. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 1.1 เรื่อง อาเซียน โดยทำเป็น Mind mapping จับฉลากเลือกประเทศอาเซียน

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

8. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เบื้องต้นที่ได้เรียนรู้จากข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

9. ครูเสนอให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้กับการเรียนครั้งต่อไป

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วิดิทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่อง ข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 1.1 เรื่อง ข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1.นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียนได้	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียนได้	ใบงานที่ 1.1 เรื่อง ข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน (Mind mapping)
2.นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานด้านนาฏศิลป์ อาเซียนได้	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงข้อมูลพื้นฐานนาฏศิลป์อาเซียน 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงข้อมูลพื้นฐานด้านนาฏศิลป์อาเซียน	ใบงานที่ 1.2 เรื่อง อาเซียน

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายอานนท์ เกียนอย่าง)

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องนาฏศิลป์ไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

ชื่อแผนเรื่อง นาฏศิลป์ไทย

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิทย์พลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

อาเซียน (ASEAN) เป็นการรวมตัวกันของ 10 ประเทศ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนเห็นชอบ ให้จัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือ เป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่อมาจึงมีอีกหลายประเทศที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนอาทิเช่น เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

นาฏศิลป์ไทย เป็นส่วนหนึ่งของวิชาศิลปะสาขาวิจิตรศิลป์ การศึกษานาฏศิลป์จึงเป็นการศึกษาวัฒนธรรมแขนงหนึ่งเป็นแหล่งรวมศิลปะและการแสดงหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน การศึกษาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์ เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้บุคคลนั้น เป็นเยาวชนที่ดีที่สามารถที่จะสร้างสรรค์ อนุรักษ์และถ่ายทอดแก่คนรุ่นหลังต่อไป

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัตินาฏศิลป์ไทยเบื้องต้น
2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ไทย

3. สาระการเรียนรู้

1. ประวัตินาฏศิลป์ไทย

- ความหมาย / องค์ประกอบนาฏศิลป์ไทย / ประเภทของนาฏศิลป์ไทย

2. การแสดงนาฏศิลป์ไทย

- ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ไทย

-การปฏิบัติทำรำนากุศิลป์ไทยเบื้องต้น (จีบหงาย / จีบคว่ำ / จีบปกศีรษะ/ จีบส่งหลัง / ล่อแก้ว / ตั้งวงบน / ตั้งวงกลาง / ตั้งวงล่าง / ประทับ / ก้าวเท้า / กระดกเท้า / ก้าวข้าง เป็นต้น)

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยและให้นักเรียนแสดงความคิดโดยการถาม-ตอบ

2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

3. ครูแจกใบความรู้ที่ 2.1 เรื่อง ประวัตินาฏศิลป์ไทยพร้อมกับครูอธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ไทย

4. ให้นักเรียนได้ศึกษาตามกลุ่มที่แบ่ง เพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาในใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

5. ครูเปิด วิดีทัศน์ การแสดงนาฏศิลป์ไทย

ให้นักเรียนได้ดูและวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบการแสดงตามที่แบ่งกลุ่ม และช่วยกันแสดงความคิดเห็นถึงลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ไทย

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

6. ให้นักเรียนวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบการแสดงตามที่แบ่งกลุ่ม และช่วยกันแสดงความคิดเห็นถึงลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ไทยหลังจากที่ดูการแสดง

7. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 2.1 เรื่อง ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย และใบงาน 2.2 เรื่อง วิเคราะห์องค์ประกอบการแสดง

8. ครูอธิบายความเป็นมาของนาฏยศัพท์เบื้องต้นที่ควรรู้

9. ครูสาธิตและอธิบายทำนาฏยศัพท์เบื้องต้นให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างที่ละท่าแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

10. ครูให้นักเรียนปฏิบัติทำนาฏยศัพท์เบื้องต้นตามที่ครูอธิบายทีละท่า โดยให้นักเรียนค้างท่าไว้เพื่อให้ครูจับท่าสำหรับนักเรียนที่ยังทำนาฏยศัพท์เบื้องต้นไม่ถูกต้อง

11. ครูให้นักเรียนฝึกหัดทำนาฏยศัพท์เบื้องต้นเป็นกลุ่ม

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

12. ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอในส่วนของใบงานที่ 2.2 เรื่องวิเคราะห์องค์ประกอบการแสดง

13. ครูประเมินจากใบงาน การอภิปรายกลุ่ม และการปฏิบัติทำรำ

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

14. ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัตินาฏศิลป์ และทำรำ การแสดงนาฏศิลป์ไทยเพื่อความเข้าใจตรงกัน

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วิดีทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 2.1 เรื่อง ประวัตินาฏศิลป์ไทย

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 2.1 เรื่อง ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย
2. ใบงานที่ 2.2 เรื่อง วิเคราะห์องค์ประกอบการแสดง

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศิลป์ไทย และการแสดงนาฏศิลป์ไทย	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของประวัตินาฏศิลป์ไทย และการแสดงนาฏศิลป์ 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของประวัตินาฏศิลป์ไทย และการแสดงนาฏศิลป์	-ใบงานที่ 2.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย -ใบงานที่ 2.2 เรื่องวิเคราะห์องค์ประกอบการแสดง -การปฏิบัติทำนาฏยศัพท์
2. นักเรียนมีความสนใจในการเรียน	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายอานนท์ เลียนอย่าง)

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องนาฏศิลป์ เมียนมา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

ชื่อแผนเรื่อง นาฏศิลป์ เมียนมา

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

อาเซียน (ASEAN) เป็นการรวมตัวกันของ 10 ประเทศ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วย ความร่วมมืออาเซียนเห็นชอบ ให้จัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือ เป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่อมาจึงมีอีกหลายประเทศที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนอาทิเช่น เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

นาฏศิลป์ประเทศเมียนมา หรือประเทศพม่า ได้รับอิทธิพลนาฏศิลป์จากประเทศไทย แต่เดิมนาฏศิลป์พม่าเป็นของพื้นเมือง โดยเริ่มจากพิธีทางศาสนา ซึ่งเป็นท่ารำเอกลักษณ์แบบพม่าดั้งเดิม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัตินาฏศิลป์ประเทศเมียนมา
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงประเทศเมียนมา

3. สาระการเรียนรู้

1. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา
 - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศเมียนมา
 - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา
 - การฝึกปฏิบัติท่าทางการแสดงประเทศเมียนมา

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพทำนาเกลือประเทศเมียนมา
 - จากภาพ นักเรียนเคยเห็นท่าทางในรูปภาพนี้หรือไม่
 - จากภาพ นักเรียนรู้จักท่าทางในรูปภาพนี้หรือไม่
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

3. ครูอธิบายประวัติความเป็นมาของนาเกลือประเทศเมียนมา
4. ครูแจกใบความรู้ที่ 3.1 เรื่อง นาเกลือประเทศเมียนมา พร้อมอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนได้ศึกษาตามกลุ่มที่แบ่ง เพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาในใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน
5. ครูเปิด วิดีทัศน์ การแสดงนาเกลือประเทศเมียนมาให้นักเรียนได้ดูและวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบการแสดงและแสดงความคิดเห็นถึงลักษณะการแสดงนาเกลือประเทศเมียนมา

ขั้นปฏิบัติฝึกหัด/ทดลอง

6. ครูสาธิตและยกตัวอย่างอธิบายลักษณะทำนาเกลือประเทศเมียนมา ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามเพื่อให้นักเรียนเห็นลักษณะท่าทาง และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
7. ให้นักเรียนวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบการแสดงตามที่แบ่งกลุ่ม และช่วยกันแสดงความคิดเห็นถึงลักษณะการแสดงนาเกลือประเทศเมียนมาหลังจากที่ดูการแสดง
8. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 2.1 ให้นักเรียนอธิบายยุคสมัยของนาเกลือเมียนมา

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

9. ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอในส่วนของใบงาน 2.1 เรื่อง ให้นักเรียนอธิบายยุคสมัยของนาเกลือเมียนมา
10. ครูประเมินจากใบงาน การอภิปรายกลุ่ม และการสังเกตพฤติกรรมและการปฏิบัติท่ารำ

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

11. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปนาเกลือประเทศเมียนมา อีกครั้งอย่างละเอียด
12. ครูเสนอให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วิดีทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 3.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศไทย

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 3.1 เรื่อง ให้นักเรียนอธิบายยุคสมัยของนาฏศิลป์ไทย

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดง - นาฏศิลป์ไทย - นาฏศิลป์ประเทศไทย	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ไทย 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ไทย	ใบงานที่ 3.1 เรื่อง วิเคราะห์องค์ประกอบ การแสดงนาฏศิลป์ ประเทศไทย
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหว - นาฏศิลป์ไทย - นาฏศิลป์ประเทศไทย	สังเกตการปฏิบัติ	การปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทาง - นาฏศิลป์ไทย - นาฏศิลป์ประเทศไทย

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายอานนท์ เกียนอย่าง)

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องนาฏศิลป์ ลาว
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

ชื่อแผนเรื่อง นาฏศิลป์ลาว

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

อาเซียน (ASEAN) เป็นการรวมตัวกันของ 10 ประเทศ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วย ความร่วมมืออาเซียนเห็นชอบ ให้จัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือ เป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่อมาจึงมีอีกหลายประเทศที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนอาทิเช่น เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

นาฏศิลป์ประเทศลาว เป็นนาฏศิลป์ที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวซึ่งพบในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยด้วย และการแสดงพื้นบ้านของกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ มีทั้งนาฏศิลป์ในราชสำนัก และนาฏศิลป์พื้นบ้าน เช่น หมอลำ หนังตะลุง หลวงพระบางและเวียงจันทน์เป็นแหล่งของนาฏศิลป์คลาสสิกในราชสำนัก และนาฏศิลป์ที่ได้รับอิทธิพลจากเขมร

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัตินาฏศิลป์ประเทศลาว
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงประเทศลาว

3. สาระการเรียนรู้

1. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว

- ประวัตินาฏศิลป์ประเทศลาว
- ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศลาว

2. ปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศลาว

- ฝึกปฏิบัติท่าทางการแสดงประเทศลาว

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูการแสดงนาฏศิลป์ ประเทศลาว
 - จากการแสดง นักเรียนเคยเห็นท่าทางการแสดงนี้หรือไม่
 - จากการแสดง นักเรียนรู้จักท่าทางในการแสดงนี้หรือไม่
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

3. ครูอธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ประเทศลาว
4. ครูแจกใบความรู้ที่ 4.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศลาว พร้อมอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนได้ศึกษาตามกลุ่มที่แบ่ง เพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาในใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

5. ครูสาธิตและยกตัวอย่างอธิบายลักษณะทำนาฏศิลป์ประเทศลาว ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามเพื่อให้นักเรียนเห็นลักษณะท่าทาง และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
6. ครูให้นักเรียนปฏิบัติทำนาฏศิลป์ประเทศลาว
7. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 4.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศลาว

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

8. ครูให้นักเรียนออกมาปฏิบัติทำรำนานาฏศิลป์ประเทศลาว
9. ครูประเมินจากใบงานและการอภิปรายกลุ่ม และการสังเกตพฤติกรรม

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปนาฏศิลป์ประเทศลาว อีกครั้งอย่างละเอียด
11. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าข้อมูล เกี่ยวกับ ประเภท ของนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา มาในคาบถัดไป โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วิดิทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 4.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศลาว

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 4.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศไทย

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดง - นาฏศิลป์ประเทศไทย	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้ เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ ประเทศไทย 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่ แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของ นาฏศิลป์ประเทศไทย	ใบงานที่ 4.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศไทย
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลา การเคลื่อนไหวนาฏศิลป์ ประเทศไทย	สังเกตการณ์ปฏิบัติ	-การปฏิบัติลีลาการ เคลื่อนไหวท่าทาง นาฏศิลป์ประเทศไทย

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายอานนท์ เลียนอย่าง)

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องนาฏศิลป์ กัมพูชา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

ชื่อแผนเรื่อง นาฏศิลป์กัมพูชา

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

อาเซียน (ASEAN) เป็นการรวมตัวกันของ 10 ประเทศ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วย ความร่วมมืออาเซียนเห็นชอบ ให้จัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือ เป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่อมาจึงมีอีกหลายประเทศที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนอาทิเช่น เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

นาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา แบ่งได้เป็นสามประเภท คือ របាំพระราชทรัพย์ คือ របាំในราชสำนัก របាំประเพณีเขมร คือ របាំพื้นบ้าน របាំประชาธิปไตย คือ របាំในงานรื่นเริงทั่วไป

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัตินาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงประเทศกัมพูชา

3. สาระการเรียนรู้

1. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา
 - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา
 - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา
2. ปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวทำทางนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา
 - ฝึกปฏิบัติทำทางการแสดงประเทศกัมพูชา

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนนำเสนอการบ้านประเทศกัมพูชาในหัวข้อภายในเวลากำหนด
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

3. ครูอธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา
4. ครูแจกใบความรู้ที่ 5.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา พร้อมอธิบายเพิ่มเติม และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาในใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

5. ครูสาธิตและยกตัวอย่างอธิบายลักษณะทำนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามเพื่อให้นักเรียนเห็นลักษณะท่าทาง และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
6. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 5.1 เรื่อง อธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

7. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาแนะนำการทำรำที่ได้สอนไปในข้างต้น
8. ครูประเมินจากใบงานและการปฏิบัติทำรำ และการสังเกตพฤติกรรม

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

9. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา อีกครั้งอย่างละเอียด

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วีดิทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 4.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 4.1 เรื่อง อธิบายประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดง - นาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศลาว 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศลาว	ใบงานที่ 4.1 อธิบายความเป็นมาของนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา	สังเกตการปฏิบัติ	-การปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายอานนท์ เกียนอย่าง)

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะ

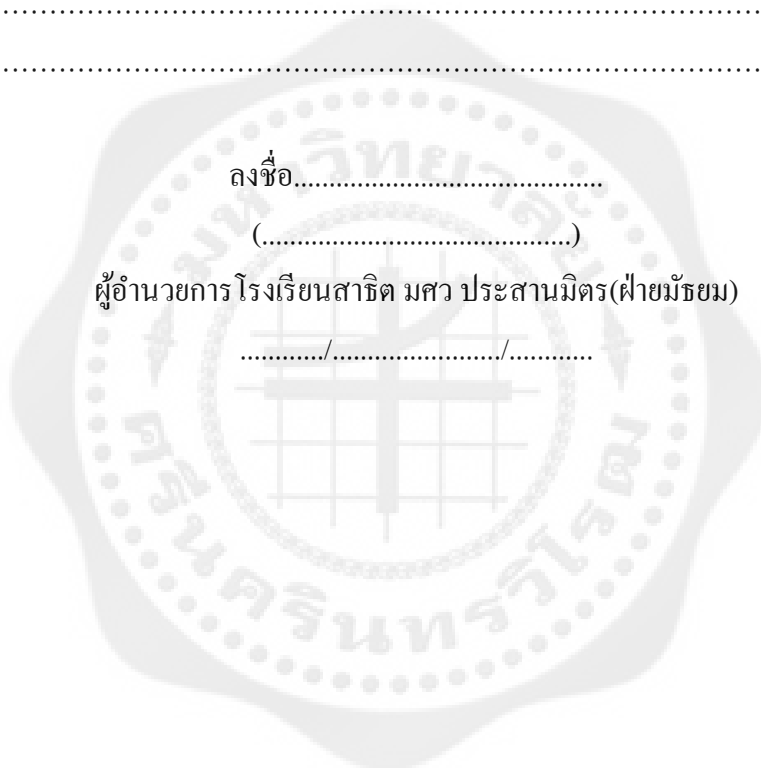
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องนาฏศิลป์ เวียดนาม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6

ชื่อแผนเรื่อง นาฏศิลป์ เวียดนาม

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

อาเซียน (ASEAN) เป็นการรวมตัวกันของ 10 ประเทศ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วย ความร่วมมืออาเซียนเห็นชอบ ให้จัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือ เป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่อมาจึงมีอีกหลายประเทศที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนอาทิเช่น เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

นาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม มีลักษณะลีลาท่าทางการรำ อันเป็นศิลปะที่อ่อนช้อย เทียบได้กับ ศิลปะพื้นเมืองของไทยในบางอย่าง ได้แก่ ระบำ เดเวียน เด ซึ่งเป็นการรำรำที่แสดงถึงชีวิตความสุข และความรักของคนธรรมดาสามัญ นาฏศิลป์บางอย่างของเวียดนาม ก็ได้รับอิทธิพลจากจีน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงประเทศเวียดนาม

3. สาระการเรียนรู้

1. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม
 - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม
 - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม
2. ปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม
 - ฝึกปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางประเทศเวียดนาม

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพทำนาภูมิศิลป์ประเทศเวียดนาม แล้วซักถามนักเรียนดังนี้
 - จากภาพ นักเรียนเคยเห็นท่าทางในรูปภาพนี้หรือไม่
 - จากภาพ นักเรียนรู้จักท่าทางในรูปภาพนี้หรือไม่
2. ครูให้นักเรียนดูวีดิทัศน์การแสดงนาภูมิศิลป์ประเทศเวียดนาม
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

4. ครูอธิบายความเป็นมาของนาภูมิศิลป์ประเทศเวียดนาม ที่ควรรู้
5. ครูแจกใบความรู้ที่ 6.1 เรื่อง นาภูมิศิลป์ประเทศเวียดนาม พร้อมอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนได้ศึกษาตามกลุ่มที่แบ่ง เพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาในใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

6. ครูสาธิตและอธิบายทำนาภูมิศิลป์ประเทศเวียดนาม ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างที่จะทำ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
7. ครูให้นักเรียนฝึกหัดทำนาภูมิศิลป์ประเทศเวียดนามเป็นกลุ่ม
8. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 6.1 เรื่อง นาภูมิศิลป์ประเทศเวียดนาม

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปทำนาภูมิศิลป์ประเทศเวียดนาม ที่ละทำอย่างละเอียด

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

11. ครูเสนอให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้กับการเรียนในครั้งต่อไป

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วีดิทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 6.1 เรื่อง นาภูมิศิลป์ประเทศเวียดนาม

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 6.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศเวียดนามได้	ใบงานที่ 4.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศเวียดนามได้	สังเกตการปฏิบัติ	การปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทาง - นาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายอานนท์ เกียนอย่าง)

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องนาฏศิลป์ มาเลเซีย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7

ชื่อแผนเรื่อง นาฏศิลป์มาเลเซีย

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

นาฏศิลป์ประเทสมาเลเซีย เป็นนาฏศิลป์ที่มีลักษณะคล้ายกับนาฏศิลป์ชวา ชันตน และบาห์ลี มาก ซึ่งได้รับอิทธิพลตกทอดมาจากพวกพราหมณ์ของอินเดีย ต่อมาภายหลังนาฏศิลป์บาห์ลี จะเป็นระบบอิสลามมากกว่าอินเดีย เดิมมาเลเซียได้รับหนังตะลุงมาจากชวา และได้รับอิทธิพลบางส่วนมาจาก อุปรากรจีน ชาวมาเลเซียใช้ภาษาพูดถึง 3 ภาษา คือมาลายู ชวา และภาษาจีน ซึ่งมีทั้งแต้จิ๋ว ฮกเกี้ยน และ กวางตุ้ง ชาวมาเลเซียรับหนังตะลุงจากชวา แต่ก็ได้ดัดแปลงจนเป็นของมาเลเซีย รวมทั้งภาษาพูด มาเลเซีย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทสมาเลเซีย
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทสมาเลเซีย

3. สาระการเรียนรู้

1. การแสดงนาฏศิลป์ประเทสมาเลเซีย

- ประวัตินาฏศิลป์ประเทสมาเลเซีย
- ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทสมาเลเซีย

2. ปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทสมาเลเซีย

- ฝึกปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางแต่ละประเทศ

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูการแต่งกายนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย แล้วซักถามนักเรียนดังนี้
 - จากการแต่งกาย นักเรียนคิดว่าเป็นการแต่งกายของประเทศอะไร
2. ครูให้นักเรียนดูวีดิทัศน์การแสดงนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

4. ครูอธิบายความเป็นมาของนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย
5. ครูแจกใบความรู้ที่ 7.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย พร้อมอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนได้ศึกษาตามกลุ่มที่แบ่ง เพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาในใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

6. ครูยกตัวอย่างท่ารำในการสาธิตและอธิบายทำนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซียให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างทีละท่า แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
7. ครูให้นักเรียนทำทำนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซียตามที่ครูบอกทีละท่า
8. ครูให้นักเรียนฝึกหัดทำนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย เป็นกลุ่ม
9. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 7.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

10. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปทำนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย ทีละท่าอย่างละเอียด

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

11. ครูเสนอให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนครั้งต่อไป

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วีดิทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 7.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 7.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดง - นาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้ เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศ มาเลเซีย 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดง ให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ ประเทศมาเลเซียได้	ใบงานที่ 7.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศ มาเลเซีย
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลา การเคลื่อนไหว - นาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย	สังเกตการปฏิบัติ	การปฏิบัติลีลาการ เคลื่อนไหวท่าทาง - นาฏศิลป์ประเทศ มาเลเซีย

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายอานนท์ เกียนอย่าง)

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่องนาฏศิลป์ สิงคโปร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8

ชื่อแผนเรื่อง นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ เป็นประเทศที่มีประชากรหลากหลายเชื้อชาติหลากหลายศาสนา ทำให้ประเทศนี้มีศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลาย อีกทั้งส่วนใหญ่ยังยึดถือธรรมเนียมปฏิบัติดั้งเดิม ทำให้สิงคโปร์มีวัฒนธรรมหลากหลาย ทั้งทางด้านอาหาร การแต่งกาย ตลอดจนการเช่นไหว้วิญญาน บรรพบุรุษ และความเชื่อในเรื่องเทพเจ้าที่แตกต่างกัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์

3. สาระการเรียนรู้

1. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์
 - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์
 - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์
2. ปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์
 - ฝึกปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางแต่ละประเทศ

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำเครื่องแต่งกายนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์(แต่ยังไม่บอกว่าเป็นประเทศอะไรเพื่อให้นักเรียนทาย) แล้วซักถามนักเรียน ดังนี้

- จากการแต่งกาย นักเรียนคิดว่าเป็นการแต่งกายของประเทศอะไร

2. ครูให้นักเรียนดูวีดิทัศน์การแสดงนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

4. ครูอธิบายความเป็นมาของนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ ที่ควรรู้
5. ครูแจกใบความรู้ที่ 8.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ พร้อมอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนได้ศึกษาตามกลุ่มที่แบ่ง เพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาในใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

6. ครูยกตัวอย่างท่ารำในการสาธิตสาธิตและอธิบายทำนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างที่จะทำ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
7. ครูให้นักเรียนทำทำนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ตามที่ครูบอกที่จะทำ
8. ครูให้นักเรียนฝึกหัดทำนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย เป็นกลุ่ม
9. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 8.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

10. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปทำนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ ที่จะทำอย่างละเอียด

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

11. ครูเสนอให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนครั้งต่อไป

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วีดิทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 8.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 8.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดง - นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์ได้	ใบงานที่ 7.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหว - นาฏศิลป์ประเทศมาสิงคโปร์	สังเกตการปฏิบัติ	การปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทาง - นาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

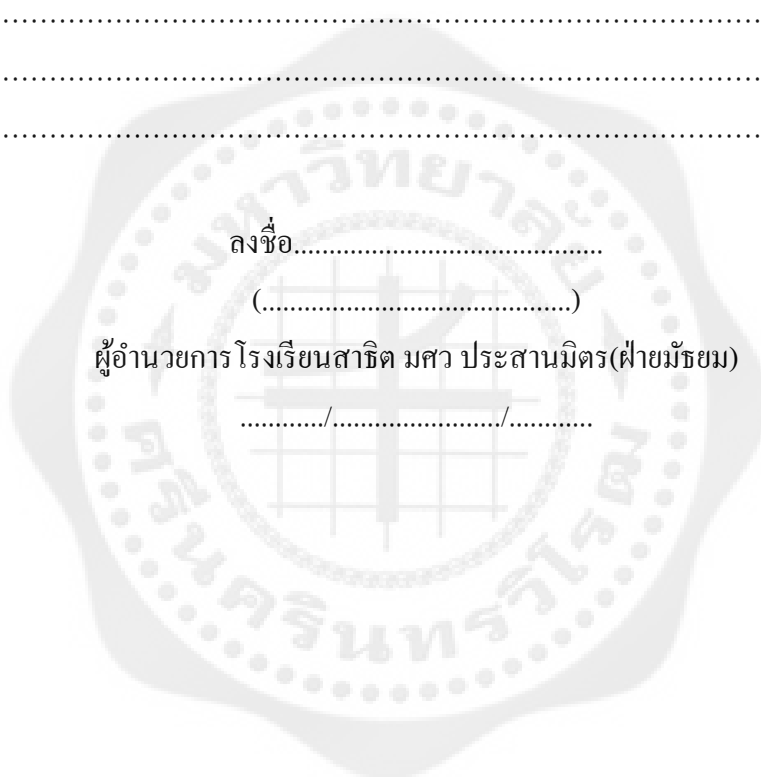
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
 (นายอานนท์ เลียนอย่าง)
 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)
/...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....
 (.....)
 ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)
/...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องนาฏศิลป์ บรูไน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖
เวลา ๒ ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 9

ชื่อแผนเรื่อง นาฏศิลป์ บรูไน

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

อาเซียน (ASEAN) เป็นการรวมตัวกันของ 10 ประเทศ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วย ความร่วมมืออาเซียนเห็นชอบ ให้จัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือ เป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่อมาจึงมีอีกหลายประเทศที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนอาทิเช่น เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

นาฏศิลป์ประเทศบรูไน คารุสชาลาม ศิลปะทางด้านนาฏศิลป์ที่รู้จัก คือการเต้นรำแบบดั้งเดิม บรูไน โดยใช้แสดงเพื่อความบันเทิงการเต้นรำแบบดั้งเดิมขึ้นอยู่กับเพลงและทำนองของการเต้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศบรูไน

3. สาระการเรียนรู้

1. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน
 - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศบรูไน
 - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน
2. ปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศบรูไน
 - ฝึกปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทาง

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเปิดเพลงให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนดูรูปภาพทำนาภูมิศิลป์ประเทศบรูไนประกอบ
 - จากการฟังเพลง นักเรียนเคยได้ยินเพลงนี้หรือไม่
 - จากภาพ นักเรียนรู้จักทำทางในรูปภาพนี้หรือไม่
2. ครูให้นักเรียนดูวีดิทัศน์การแสดงนาภูมิศิลป์ประเทศบรูไน
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

4. ครูอธิบายความเป็นมาของนาภูมิศิลป์ประเทศบรูไน
5. ครูแจกใบความรู้ที่ 9.1 เรื่อง นาภูมิศิลป์ประเทศบรูไนให้นักเรียนได้ศึกษาตามกลุ่มที่แบ่งเพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาในใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

6. ครูยกตัวอย่างทำและสาธิตพร้อมกับอธิบายทำนาภูมิศิลป์ประเทศบรูไน ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างที่จะทำ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
7. ครูให้นักเรียนทำทำนาภูมิศิลป์ประเทศบรูไน ตามที่ครูบอก โดยให้นักเรียนค้างทำไว้เพื่อให้ครูจับทำสำหรับนักเรียนที่ยังทำทำไม่ถูกต้อง
8. ครูให้นักเรียนฝึกหัดทำนาภูมิศิลป์ประเทศบรูไนเป็นกลุ่ม
9. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 9.1 เรื่อง นาภูมิศิลป์ประเทศบรูไน

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปทำนาภูมิศิลป์ประเทศบรูไน

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

11. ครูเสนอให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนครั้งหน้า

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วีดิทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 9.1 เรื่อง นาภูมิศิลป์ประเทศบรูไน

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 9.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศบรูไน

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดง - นาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย - นาฏศิลป์ประเทศบรูไน	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศบรูไน 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศบรูไน ได้	ใบงานที่ 9.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศ บรูไน ฟิลิปปินส์
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติ ลีลาการเคลื่อนไหว - นาฏศิลป์ประเทศบรูไน	สังเกตการปฏิบัติ	การปฏิบัติลีลาการ เคลื่อนไหวท่าทาง - นาฏศิลป์ประเทศ บรูไน

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
 (นายอานนท์ เลียนอย่าง)
 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)
/...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....
 (.....)
 ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)
/...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 เรื่องนาฏศิลป์ อินโดนีเซีย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10

ชื่อแผนเรื่อง นาฏศิลป์ อินโดนีเซีย

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

อาเซียน (ASEAN) เป็นการรวมตัวกันของ 10 ประเทศ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วย ความร่วมมืออาเซียนเห็นชอบ ให้จัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือ เป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่อมาจึงมีอีกหลายประเทศที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนอาทิเช่น เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

นาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย เป็นชนพื้นเมืองหลายชาติพันธุ์กระจายกันอยู่ตามเกาะ ทำให้ วัฒนธรรมประเพณีในแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกันไป

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย

3. สาระการเรียนรู้

1. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย
 - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย
 - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย
2. ปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย
 - ฝึกปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทาง

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพทำนาเกลือประเทศอินโดนีเซีย
 - จากภาพ นักเรียนเคยเห็นท่าทางในรูปภาพนี้หรือไม่
 - จากภาพ นักเรียนรู้จักท่าทางในรูปภาพนี้หรือไม่
2. ครูให้นักเรียนดูวีดิทัศน์การแสดงนาเกลือประเทศอินโดนีเซีย
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

4. ครูอธิบายความเป็นมาของนาเกลือประเทศอินโดนีเซีย
5. ครูแจกใบความรู้ที่ 10.1 เรื่อง นาเกลือประเทศอินโดนีเซียให้นักเรียนได้ศึกษาตามกลุ่มที่แบ่ง เพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

6. ครูยกตัวอย่างท่าและสาธิตพร้อมกับอธิบายทำนาเกลือประเทศอินโดนีเซีย ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างทีละท่า แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
7. ครูให้นักเรียนทำทำนาเกลือประเทศอินโดนีเซีย ตามที่ครูบอก โดยให้นักเรียนค้างท่าไว้ เพื่อให้ครูจับท่าสำหรับนักเรียนที่ยังทำท่าไม่ถูกต้อง
8. ครูให้นักเรียนฝึกหัดทำนาเกลือประเทศอินโดนีเซียเป็นกลุ่ม
9. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 9.1 เรื่อง นาเกลือประเทศอินโดนีเซีย

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปทำนาเกลือประเทศอินโดนีเซีย

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

13. ครูเสนอให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนครั้งหน้า

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วีดิทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 10.1 เรื่อง นาเกลือประเทศอินโดนีเซีย

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 9.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดง - นาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซียได้	ใบงานที่ 9.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหว - นาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย	สังเกตการปฏิบัติ	การปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทาง - นาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายอานนท์ เลียนอย่าง)

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 11 เรื่องนาฏศิลป์ ฟิลิปปินส์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 11

ชื่อแผนเรื่อง นาฏศิลป์ ฟิลิปปินส์

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

อาเซียน (ASEAN) เป็นการรวมตัวกันของ 10 ประเทศ ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วย ความร่วมมืออาเซียนเห็นชอบ ให้จัดตั้ง ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) คือ เป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ต่อมาจึงมีอีกหลายประเทศที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนอาทิเช่น เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนาม สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

ฟิลิปปินส์ เป็นวัฒนธรรมผสมผสานกันระหว่างตะวันตกและตะวันออก ซึ่งส่วนใหญ่จะได้รับอิทธิพลจากสเปน จีน และอเมริกัน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์

3. สาระการเรียนรู้

1. การแสดงนาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์
 - ประวัตินาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์
 - ตัวอย่างการแสดงนาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์
2. ปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางนาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์
 - ฝึกปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทาง

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพทำนาเกลือและข้อมูลทั่วไปของประเทศฟิลิปปินส์
 - จากภาพ นักเรียนเคยเห็นท่าทางในรูปภาพนี้หรือไม่
 - นักเรียนรู้จักนาเกลือประเทศฟิลิปปินส์นี้หรือไม่
2. ครูให้นักเรียนดูวีดิทัศน์การแสดงนาเกลือประเทศฟิลิปปินส์
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ รวมถึงสิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

4. ครูอธิบายความเป็นมาของนาเกลือประเทศฟิลิปปินส์
5. ครูแจกใบความรู้ที่ 10.1 เรื่อง นาเกลือประเทศฟิลิปปินส์ ให้นักเรียนได้ศึกษาตามกลุ่มที่แบ่ง เพื่อช่วยกันแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิด ที่ได้จากการศึกษาในใบความรู้ หลังจากนั้นครูซักถามนักเรียน เพื่อให้เข้าใจตรงกัน

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

6. ครูยกตัวอย่างท่าและสาธิตพร้อมกับอธิบายทำนาเกลือประเทศฟิลิปปินส์ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างทีละท่า แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
7. ครูให้นักเรียนทำทำนาเกลือประเทศฟิลิปปินส์ ตามที่ครูบอก โดยให้นักเรียนค้างท่าไว้เพื่อให้ครูจับท่าสำหรับนักเรียนที่ยังทำท่าไม่ถูกต้อง
8. ครูให้นักเรียนฝึกหัดทำนาเกลือประเทศฟิลิปปินส์เป็นกลุ่ม
9. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 9.1 เรื่อง นาเกลือประเทศฟิลิปปินส์

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

10. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปทำนาเกลือประเทศฟิลิปปินส์

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

11. ครูเสนอให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนครั้งหน้า

5. สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. วีดิทัศน์
3. ใบความรู้ที่ 11.1 เรื่อง นาเกลือประเทศฟิลิปปินส์

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 11.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดง - นาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์ 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของนาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์ได้	ใบงานที่ 9.1 เรื่อง นาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหว - นาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์	สังเกตการปฏิบัติ	การปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทาง - นาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

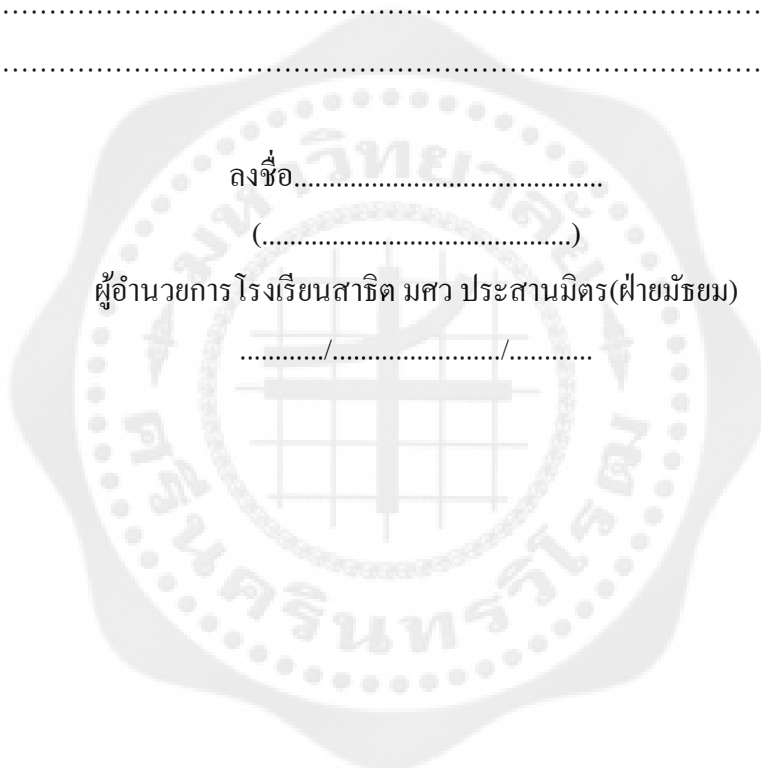
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน
 (นายอานนท์ เลียนอย่าง)
 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)
/...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....
 (.....)
 ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)
/...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 12 เรื่องรำรำนาฏศิลป์อาเซียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 4 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 12

ชื่อแผนเรื่อง ออกแบบนาฏศิลป์อาเซียน

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน 4 คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

นาฏศิลป์อาเซียน เป็นการแสดงที่เกิดจากการสร้างสรรค์ โดยการสร้างสรรค์จากพื้นฐานการแสดงที่เกิดขึ้นตามท้องถิ่นและตามพื้นที่ต่างๆ ของแต่ละประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศที่นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายตามยุคสมัย เป็นการละเล่นที่ไม่ยากนักนิยมจัดแสดงเป็นหมู่ตามความเหมาะสมโดยมีการพัฒนาหรือดัดแปลงมาจากการละเล่นพื้นเมืองของท้องถิ่นของประเทศอาเซียน 10 ประเทศและสอดแทรกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียน 10 ประเทศ อย่างรอบด้าน ดังนั้น ควรมีการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างประเทศอาเซียน 10 ประเทศ มีการเรียนรู้ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนการทัศน์ เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข โดยใช้นาฏศิลป์เป็นหลักสำคัญเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอาเซียน และต้องการให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะต่างๆกล้าคิด กล้าแสดงออก ตระหนักเห็นคุณค่าความสำคัญในวัฒนธรรม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียน
2. นักเรียนบอกประโยชน์และเห็นคุณค่าความสำคัญที่ได้รับจากนาฏศิลป์อาเซียนได้

3. สาระการเรียนรู้

1. การสร้างสรรค์นาฏศิลป์อาเซียน

- รูปแบบการแสดง / ท่าทางสื่อความหมาย / รูปแบบการแปรแถว / ขั้นตอนการแสดง และการแต่งกายที่ใช้ในการแสดง

2. การออกแบบการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน

- การออกแบบการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน ทั้ง 10 ประเทศ

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากนาฏศิลป์อาเซียน

- คุณค่า และความสำคัญ

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูวีดิทัศน์การแสดงเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อเป็นตัวอย่าง
2. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้นักเรียนทราบ และสิ่งที่นักเรียนจะต้องรู้

ขั้นศึกษา/วิเคราะห์

3. ครูให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์รูปแบบการสร้างสรรค์นาฏศิลป์อาเซียน
4. ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนนาฏศิลป์ทั้ง 10 ประเทศ มาออกแบบเป็นการแสดงของตัวเอง โดยการสร้างสรรค์นาฏศิลป์อาเซียน ตามกลุ่มที่กำหนดไว้

ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง

5. ครูให้นักเรียนออกแบบโครงร่างชุดการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน ในใบงานที่ 12.1 เรื่อง รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน
6. ครูให้นักเรียนออกแบบรูปแบบการแปรแถวที่ใช้ในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน ในใบงานที่ 12.2 เรื่อง การแปรแถวนาฏศิลป์อาเซียน

ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้

7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอสิ่งที่นักเรียนได้ทำในวันนี้

ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้

8. ครูแนะนำนักเรียนในส่วนที่ต้องปรับปรุงของแต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนซักถาม

5. สื่อการเรียนรู้

1. วีดิทัศน์การแสดง
2. ใบความรู้ที่ 12.1 เรื่อง รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์อาเซียน

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. ใบงานที่ 12.1 เรื่อง รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน
2. ใบงานที่ 12.2 เรื่อง รูปแบบการแปรแถวการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน
3. ใบงานที่ 12.3 เรื่อง การแต่งกายที่ใช้ในการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน
4. ใบงานที่ 12.4 เรื่อง ประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน (Mind mapping)

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
7.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยนได้	ใบงานที่ 12.1 เรื่อง รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน ใบงานที่ 12.2 เรื่อง รูปแบบการแปรแถวการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน ใบงานที่ 12.3 เรื่อง การแต่งกายที่ใช้ในการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน
7.2 นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน	สังเกตการปฏิบัติ	การปฏิบัติลีลาการเคลื่อนไหวท่าทางการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน
7.3 นักเรียนบอกประโยชน์และเห็นคุณค่าความสำคัญที่ได้รับจากการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยนได้	ตรวจใบงาน 1 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณค่าความสำคัญที่ได้รับจากการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน 0 หมายถึง นักเรียนตอบคำถามไม่แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณค่าความสำคัญที่ได้รับจากการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน	ใบงานที่ 12.4 เรื่อง ประโยชน์ที่ได้รับจากการแสดงนาฏศิลป์อาเซี่ยน (Mind mapping)

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายอานนท์ เลียนอย่าง)

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนนาฏศิลป์อาเซียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 13 เรื่องการประเมินผล
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ

รหัสวิชา ศ310246

หน่วยการเรียนรู้ที่ 13

ชื่อแผนเรื่อง ประเมินผล

ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาวิถีพลโลก (นาฏศิลป์)

จำนวน ๒ คาบ/สัปดาห์

1. สาระสำคัญ

นาฏศิลป์อาเซียน เป็นการแสดงที่เกิดจากการสร้างสรรค์ โดยการสร้างสรรค์จากพื้นฐานการแสดงที่เกิดขึ้นตามท้องถิ่นและตามพื้นที่ต่างๆ ของแต่ละประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศที่นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลายตามยุคสมัย เป็นการละเล่นที่ไม่ยากนักนิยมจัดแสดงเป็นหมู่ตามความเหมาะสมโดยมีการพัฒนาหรือดัดแปลงมาจากการละเล่นพื้นเมืองของท้องถิ่นของประเทศอาเซียน 10 ประเทศและสอดแทรกความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาเซียน 10 ประเทศ อย่างรอบด้าน ดังนั้น ควรมีการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างประเทศอาเซียน 10 ประเทศ มีการเรียนรู้ต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนการ เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข โดยใช้นาฏศิลป์เป็นหลักสำคัญเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอาเซียน และต้องการให้ผู้เรียนได้เกิดความสามารถในการสร้างสรรค์ จึงนำนาฏศิลป์อาเซียนมาให้ผู้เรียนได้ฝึกออกแบบสร้างสรรค์ เกิดความกล้าคิด กล้าแสดงออก ตระหนักเห็นคุณค่าความสำคัญในวัฒนธรรม เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่ได้รับการเรียนเรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียนได้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติออกแบบการแสดงนาฏศิลป์อาเซียนได้
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
4. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อศิลปวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

- ทักษะการคิดสังเคราะห์
- ทักษะการคิดสร้างสรรค์

ความสามารถในการแก้ปัญหา

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

5. สาระการเรียนรู้

1. การสร้างสรรค์นวัตศิลป์อาเซียน

- แบบทดสอบหลังเรียน

2. นำเสนอผลงานออกแบบนวัตศิลป์อาเซียน

- นำเสนอผลงานแต่ละกลุ่ม

3. ความคิดเห็นต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

- แบบสอบถามความคิดเห็น

4. ความคิดเห็นต่อศิลปวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน

- แบบสอบถามความคิดเห็น

6. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาทั้งหมด

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานการออกแบบนวัตศิลป์อาเซียน
3. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับนวัตศิลป์ไทย นวัตศิลป์อาเซียน

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และความคิดเห็นต่อศิลปวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. CD เพลงอาเซียน
2. แบบทดสอบ

8. ภาระงาน/ชิ้นงาน

1. แบบทดสอบ
2. การออกแบบนาฏศิลป์อาเซียน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

9. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ
1. นักเรียนสามารถบอกความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียนได้	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบ
2. นักเรียนสามารถออกแบบนาฏศิลป์อาเซียนได้	สังเกตการปฏิบัติ	แบบประเมินนาฏศิลป์อาเซียน
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	สอบถาม และสัมภาษณ์	แบบสอบถามความคิดเห็น
4. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อศิลปวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน	สอบถาม และสัมภาษณ์	แบบสอบถามความคิดเห็น

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (ระบุนรายชื่อนักเรียนที่เป็นปัญหาหรือต้องได้รับแก้ไขอย่างเร่งด่วน)

.....

.....

.....

2. ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายอานนท์ เลียนอย่าง)

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)

...../...../.....

ภาคผนวก ง

เครื่องมือสำหรับประเมิน

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน
- แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัตินาฏศิลป์อาเซียน
- แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

คำชี้แจง

แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ก่อนและหลังเรียน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน ใช้เวลา 40 นาที เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน ให้นักเรียนอ่านคำถามในแต่ละข้อ โดยทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับข้อที่เลือก

ตัวอย่าง ข้อ 0. อาเซียน หมายถึงข้อใด (ความรู้ – ความจำ)

- ก. ประชาชาติมวลรวมแห่งทวีปเอเชียใต้
- ข. องค์การแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- ~~ค. ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้~~
- ง. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....
 สอบวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ปีการศึกษา.....
 โรงเรียน.....

- คำชี้แจง**
1. แบบทดสอบนี้มี 20 ข้อ (20 คะแนน) เป็นแบบเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก
 2. ให้นักเรียน ✕ ทับตัวอักษร ที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

จุดประสงค์ที่ 1 นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียนได้

1. อาเซียน คืออะไร

- ก. สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ความรู้ – ความจำ)
- ข. องค์การแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- ค. ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- ง. ประชาชาติมวลรวมแห่งทวีปเอเชียใต้

2. ประเทศใดไม่จัดอยู่ในประเทศสมาชิกอาเซียน (ความรู้ – ความจำ)

- ก. ไทย – มาเลเซีย
- ข. เวียดนาม – ลาว
- ค. สิงคโปร์ – อินโดนีเซีย
- ง. อินเดีย – สหรัฐอเมริกา

จุดประสงค์ที่ 2 นักเรียนสามารถอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลด้านนาฏศิลป์ และข้อมูลด้านนาฏศิลป์ได้

3. ข้อใดไม่ใช่กำเนิดนาฏศิลป์ (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. เลียนแบบธรรมชาติ
- ข. เช่น สรวงนุชา
- ค. รับอารยธรรมจากอินเดีย
- ง. ความฝัน

4. ข้อใดไม่ใช่ประเภทของนาฏศิลป์ไทย (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. ฟ็อน
- ข. เต็น
- ค. ระบำ
- ง. โขน

จุดประสงค์ที่ 3 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนาฏยศัพท์เบื้องต้นของนาฏศิลป์ไทย และการแสดงนาฏศิลป์ไทย

5. ทำสอด้สร้อยมาลา ประกอบด้วยทำนาฏยศัพท์ใดบ้าง (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. ตั้งวงบน – จีบหางย
- ข. ตั้งวงล่าง – จีบหางย
- ค. ตั้งวงกลาง – จีบคว่ำ
- ง. ตั้งวงกลาง – จีบหางย

6. ข้อใดไม่ใช่ทำนาฏยศัพท์ (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. ทำตั้งวง
- ข. ทำรำก
- ค. ทำจีบ
- ง. ทำสอด้สร้อยมาลา

จุดประสงค์ที่ 4 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา นาฏศิลป์ประเทศลาว และนาฏศิลป์ประเทศกัมพูชา

7. อิทธิพลในข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ประเทศเมียนมา (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. อิทธิพลทางการเมือง
- ข. อิทธิพลทางศาสนา
- ค. อิทธิพลทางพื้นเมือง
- ง. อิทธิพลภายนอกประเทศ

8. การแสดงชุดใดที่มีความเด่นที่สุดของนาฏศิลป์ประเทศลาว (ความรู้ – ความจำ)

- ก. เซิ้ง
- ข. โขน
- ค. หมอลำ
- ง. การละเล่นพื้นเมือง

9. ประเทศกัมพูชาแบ่งนาฏศิลป์ออกเป็นกี่ประเภท (ความรู้ – ความจำ)

- ก. 2 ประเภท
- ข. 3 ประเภท
- ค. 4 ประเภท
- ง. 5 ประเภท

จุดประสงค์ที่ 5 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม

10. นาฏศิลป์ประเทศเวียดนาม ได้รับอิทธิพลมาจากข้อใด (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. ประเทศจีน
- ข. ประเทศญี่ปุ่น
- ค. ประเทศเกาหลี
- ง. ประเทศอินเดีย

11. ละครที่นิยมในประเทศเวียดนาม คือชุดการแสดงใด (ความรู้ – ความจำ)

- ก. ฮัตโซ
- ข. ไชลอง
- ค. คีซ
- ง. ฮัตบอย

จุดประสงค์ที่ 6 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย และนาฏศิลป์ประเทศสิงคโปร์

12. การแสดงข้อใด ไม่จัดอยู่ในการแสดงนาฏศิลป์ประเทศมาเลเซีย (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. วายัง
- ข. อุปรากจีน
- ค. บังชว้น
- ง. หุ่นกระบอก

13. ลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ของประเทศสิงคโปร์ คือข้อใด (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. การรำ
- ข. การร้อง
- ค. การเต้นรำ
- ง. การฟ้อน

14. การแสดงที่นิยมมากที่สุดในประเทศสิงคโปร์ ข้อใดถูกต้อง (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. การเต้นรำแบบดั้งเดิม
- ข. การเต้นรำแบบร่วมสมัย
- ค. การเต้นเชิดสิงโต
- ง. การเต้นบัลเลย์

จุดประสงค์ที่ 7 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ประเทศบรูไน นาฏศิลป์ประเทศอินโดนีเซีย และนาฏศิลป์ประเทศฟิลิปปินส์

15. การเดินรำแบบดั้งเดิมของนาฏศิลป์ประเทศบรูไน จัดแสดงตรงกับข้อใด (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. แสดงเพื่อบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- ข. แสดงเพื่อความบันเทิง
- ค. แสดงประกอบพิธีทางศาสนา
- ง. แสดงในราชสำนัก

16. “วายัง”คือการแสดงนาฏศิลป์ของประเทศใด (ความรู้ – ความจำ)

- ก. ประเทศบรูไน
- ข. ประเทศสิงคโปร์
- ค. ประเทศฟิลิปปินส์
- ง. ประเทศอินโดนีเซีย

17. ละครในข้อใดเป็นที่นิยมในประเทศฟิลิปปินส์ (ความรู้ – ความเข้าใจ)

- ก. ละครพื้นบ้าน
- ข. ละครพื้นเมือง
- ค. ละครตะวันตก
- ง. ละครตะวันออก

จุดประสงค์ที่ 8 นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

18. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนาฏศิลป์อาเซียน เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (การประเมินค่า)

- ก. เหมาะสม เพราะได้เรียนรู้สร้างสรรค์สิ่งใหม่
- ข. เหมาะสม เพราะส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
- ค. เหมาะสม เพราะได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลาย
- ง. เหมาะสม เพราะช่วยให้เกิดความชำนาญด้านนาฏศิลป์

จุดประสงค์ที่ 9 นักเรียนสามารถบอกความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์อาเซียนได้

19. สิ่งใดที่ไม่ปรากฏเกี่ยวกับการเรียนรู้นาฏศิลป์อาเซียน (การประเมินค่า)

- ก. การอนุรักษ์ให้ปรากฏในอนาคต
- ข. การรับรู้ถึงวัฒนธรรมในอาเซียน
- ค. การสร้างวัฒนธรรมแบบใหม่แทนแบบดั้งเดิม
- ง. การสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ แต่ไม่ทำลายแบบดั้งเดิม

จุดประสงค์ที่ 10 นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อศิลปวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน

20. ศิลปวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน มีข้อดีอย่างไร (การประเมินค่า)

- ก. เกิดประโยชน์เพียงด้านเดียว
- ข. เกิดประโยชน์น้อย ไม่สามารถนำไปใช้ได้
- ค. เกิดประโยชน์ที่ไม่สร้างสรรค์ และไม่จำเป็น
- ง. เกิดประโยชน์จากการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เฉลยแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	ค	11	ง
2	ข	12	ง
3	ง	13	ค
4	ข	14	ค
5	ก	15	ข
6	ข	16	ง
7	ก	17	ค
8	ค	18	ค
9	ข	19	ค
10	ก	20	ง

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเชียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเชียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ความคิดเห็นของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนเองและโรงเรียน โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลนี้เพื่อการวิจัยเท่านั้น โดยให้นักเรียนตอบ 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเชียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

จงใส่เครื่องหมาย(✓) ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่นักเรียนได้รับจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง นาฏศิลป์อาเชียน ตามความเป็นจริงความคิดเห็นระดับต่างๆ มีความหมาย ดังนี้

- 3 หมายถึง คิดเห็นระดับมาก
- 2 หมายถึง คิดเห็นระดับปานกลาง
- 1 หมายถึง คิดเห็นระดับน้อย

แบบสอบถามความคิดเห็น

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ความคิดเห็นของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น		
	3	2	1
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
1. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน			
2. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความถนัด ความสนใจ และศักยภาพของผู้เรียน			
3. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติและเจตคติทางนาฏศิลป์			
4. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเวลา			
ด้านสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน			
1. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย			
2. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ			
3. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน			
1. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกอย่างมั่นใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้			
2. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติที่ชำนาญยิ่งขึ้น			
3. กิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม			

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง นาฏศิลป์อาเซียน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายอานนต์ เลียนอย่าง
วันเดือนปีเกิด	25 มกราคม 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดนครราชสีมา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	54 หมู่ 16 ตำบลหนองพลวง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา 30230 โทร. 089-5791592
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) 176 ถนนสุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	จบหลักสูตรประถมศึกษา จาก โรงเรียนชุมชนบ้านบุสามัคคีพัฒนา จ.นครราชสีมา
พ.ศ. 2544	จบหลักสูตรนาฏศิลป์ขั้นต้น จาก วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา จ.นครราชสีมา
พ.ศ. 2547	จบหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง จาก วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา จ.นครราชสีมา
พ.ศ. 2551	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย) จาก สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กทม.
พ.ศ. 2560	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปการแสดงศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ